

วารสารวิชาการ กรุงเทพสุวรรณภูมิ

JOURNAL OF BANGKOK SUVARNAPHUMI

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2569

VOL.1 NO.1 JANUARY - APRIL 2026

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุพรรณภูมิปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2569) เป็นฉบับที่ 1 ของปี พุทธศักราช 2569 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางทางวิชาการให้นักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการอิสระ และผู้ที่สนใจ ได้นำเสนอความรู้ทางวิชาการ บทความในวารสารฉบับนี้ประกอบด้วยบทความวิจัย จำนวน 7 บทความ ซึ่งทุกบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ได้ผ่านการตรวจสอบประเมินผลการกลั่นกรองจากกองบรรณาธิการว่ามีประโยชน์ เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงและต่อยอดให้บทความมีมาตรฐานและคุณภาพเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในปัจจุบัน

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุพรรณภูมิ จะเป็นสื่อกลางที่ได้ นำเสนอความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เกิดคุณค่าทางวิชาการด้วยความอนุเคราะห์จากเจ้าของบทความวิจัย ทำให้วารสาร กรุงเทพมหานครสุพรรณภูมิได้เผยแผ่วัตถุประสงค์เพื่อยกระดับมาตรฐานการนำเสนอผลงานวิชาการให้มีคุณภาพและสามารถเทียบเท่า ระดับสากลในอนาคตต่อไป

บรรณาธิการ

วารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

Journal of Bangkok Suvarnabhumi

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน 2569 ISSN 2465-4922

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่และถ่ายทอดความรู้จากการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
2. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักวิชาการทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน
3. เพื่อส่งเสริมและเป็นกลไกเพื่อขับเคลื่อนงานวิจัยของสำนักวิจัยทั้งภายในและนอกมหาวิทยาลัย

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

ดร. วิศิษฐ์ แสงศิริ

อธิการบดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐกาญจน์ สุวรรณธรา

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

บรรณาธิการ

ดร. อัครวิน เสนีชัย

ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและนวัตกรรม

บรรณาธิการอำนวยการ

ดร. นิวัตต์ น้อยมณี

ที่ปรึกษารองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

เลขานุการ

นางสาวกนิดา โพธิ์เกษม

เจ้าหน้าที่สำนักวิจัยและนวัตกรรม

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.กัญกร เอี่ยมพญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฐกรณ์ หลาวทอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แก้วเอี่ยม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งทิพา เสาร์สิงห์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิต ตรีศิริโชติ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ กิตตินรรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนก พานทอง

มหาวิทยาลัยบูรพา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สามารถ ดีพิजरณ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ดร.กมลวรรณ สุนย์กลาง

ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์

ดร.ชนิตา เอี่ยมสอาด

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

ดร.รัชนิกรณ์ คล่องแคล่ว

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

ดร.ชนนต์ พุ่มพฤษ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

รายนามคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (Peer Reviewers)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จินตนา อางหาญ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลลภ นิยมานนท์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
ดร. เฉลิมพล นุชอุดม	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
ดร. นิวัฒน์ น้อยมณี	มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร. วิไลลักษณ์ รัตนเพียรธัมมะ	มหาวิทยาลัยเกริก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยืน ปาระเคน	มหาวิทยาลัยธนบุรี
ดร. ดวง บงกชเกตุสกุล	มหาวิทยาลัยธนบุรี
ดร. สมศักดิ์ ตันติเศรณี	มหาวิทยาลัยธนบุรี
ศาสตราจารย์ ดร. สมจิตต์ สุพรรณทัศน์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนสนี เพียรตระกูล	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร. ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
รองศาสตราจารย์อวยพร พานิช	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชิต รัชตพิบูลภพ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูลศักดิ์ พุ่มวิเศษ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
ดร. ฉัตยาพร เสมอใจ	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
รองศาสตราจารย์ ดร. แก้ว นวลฉวี	มหาวิทยาลัยบูรพา
ดร. นฤมล อินทวิเชียร	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัทราพร สร้อยทอง	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติธร ภูริภักดี	มหาวิทยาลัยพะเยา
รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
รองศาสตราจารย์ ดร. ธนากร ธนาธารชูโชติ	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธัมมภูริธิตา อยู่เจริญ	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ดร. อธิวัฒน์ รัตนวงศ์แสง	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นางลักษณ์ แสงมหาชัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ดร. อำนวยพล แจ่มเจริญ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ไฉไล ศักดิ์วิพงษ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์สุพัฒน์ อีร์เวชเจริญชัย	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ดร. นิทัศน์ บุญไพศาลสถิตย์	มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
รองศาสตราจารย์ ดร. ทัศนีย์ สลัดยะนันท์	วิทยาลัยอินเทอร์เน็ตเทคโนโลยี
รองศาสตราจารย์ จินตนา สุนทรธรรม	วิทยาลัยอินเทอร์เน็ตเทคโนโลยี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงพร พุทธิวงศ์	วิทยาลัยอินเทอร์เน็ตเทคโนโลยี
รองศาสตราจารย์ ดร. เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ ศลโกสม	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ตระกูล จิตวัฒนากร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปวีณา เอี่ยมยี่สุน	วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง
รองศาสตราจารย์ ดร. สงวน วงษ์สวัสดิกุล	มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย รังสินันท์	มหาวิทยาลัยเซาธ์อีสต์บางกอก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำพล นววงศ์เสถียร	มหาวิทยาลัยเซาธ์อีสต์บางกอก
ดร. นัทรพล มณีกุล	มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ ทิมทรัพย์	มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ ปิยะวงศ์วัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุเทน ทองทิพย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ดร. ละเอียต ศิลาน้อย	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร. ทรงศักดิ์ มีมกระโทก	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงตา สราญรมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เจษฎา ความคั่นเคย	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภิญญาพัชญ์ นาคภิบาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรพร ธรรมประดิษฐ์	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรพรรณ ประจักษ์เนตร	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิทธิ์ สุนทรายุทธ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาวีวรรณ มั่งมีชัย	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิตินันต์ กร้ามาตร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภา ทองคง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำนวย เรืองวาริ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พศุคยน นินทนาวงศา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร. กิตติวัฒน์ นิ่มเกิดผล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญธรรม พรเจริญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภฉัตร ศิริเอียร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
พ.อ.ผศ.ดร. สรรพชัย หุวนันท์	โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกเนตร เปรมปรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร. ปัญจพร ศรีชนาพันธ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
รองศาสตราจารย์ ดร. ศจีมาจ ณ วิเชียร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร. กฤษณา แสงจันทร์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ดร. เฉลิมศักดิ์ เลิศวงศ์เสถียร	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัด กระทรวงการคลัง
ดร. เอกพล สุมานันท์กุล	ผู้อำนวยการโรงเรียนสุมนานัเขียวชาญด้านการวัดผลการศึกษา
ดร. พรนิภา ปรีหะจินดา	ผู้อำนวยการโรงเรียนนาป่ามโนรม
ดร.ศราวิน เทพสถิตย์ภรณ์	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราวดี มากมี	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินันท์ พุกษ์ประมุข	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิสูจน์อักษรและตรวจสอบรูปแบบ

อาจารย์สิริรัตน์ เทียมเสริมวงศ์
อาจารย์ปณชยา ธัญญธรสิรินัง
นางสาวภัทราวดี เสนาะรักษ

เจ้าของ สำนักวิจัยและนวัตกรรมการมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
โทรศัพท์: 02-172-9888 , 098-287-5027 โทรสาร: 02-172-9620
E-mail: rc_bsu@hotmail.com

พิมพ์ที่ บริษัท ไฮพรีนธ์ การพิมพ์ จำกัด
ที่อยู่ 2423 /33 ซอยสุขุมวิท 97/1 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร 10260

กำหนดออก ปีละ 3 ฉบับคือ มกราคม – เมษายน, พฤษภาคม – สิงหาคม และ กันยายน – ธันวาคม

พิมพ์จำนวน 30 เล่ม

ปีที่พิมพ์ 2569

ISSN 2465-4922

การเผยแพร่ จัดส่งให้แก่ผู้เขียนบทความ
คณะสำนักงานวิทยบริการในมหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ
ห้องสมุดของสถาบันศึกษาดุสิตศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) หน่วยงานภาครัฐและเอกชน

- บทความทุกเรื่องได้รับการตรวจทางวิชาการโดยผู้ประเมินอิสระหรือพิชญพิจารณา (Peer Reviewers)
- ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่ลงพิมพ์ในวารสารกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ เป็นความคิดเห็นของผู้เขียนกองบรรณาธิการไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง
- กองบรรณาธิการวารสารขอให้ผู้อ่านอ้างอิงในกรณีที่ท่านคัดลอกบทความในวารสารฉบับนี้

สารบัญ

บทบรรณาธิการ	(1)
กองบรรณาธิการ	(2)
สารบัญ	(6)

บทความวิจัย

กระแสเงินสดกับอัตราส่วนทางการเงินต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50	1-9
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4	10-19
การพัฒนาเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง	20-40
ภาวะผู้นำยุควิฤตของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น	41-52
การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น	53-64
ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน	65-78
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น	
A Lightweight" Digital End-of-Life (EoL) Passport via QR Code for Power Banks: Comparing Short vs Long vs Map-Enabled Pages on Drop-off Behavior	79-92

ภาคผนวก

ข้อมูลเบื้องต้นของวารสาร
นโยบายการพิจารณาตีพิมพ์ผลงาน
ข้อกำหนดต้นฉบับ
การอ้างอิง
การส่งต้นฉบับ
สิ่งที่ผู้เขียนจะได้รับตอบแทน

กระแสเงินสดกับอัตราส่วนทางการเงินต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50

Cash Flow and Financial Ratios on the Performance of Companies Listed on the Stock Exchange of Thailand.

นุชณะภา แสนศรี¹

วิภาวดี คุณวงศ์²

นักวิชาการอิสระ¹, อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ²

nuch_jeed@hotmail.com¹, wipawadee1983w@gmail.com²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) เพื่อศึกษากระแสเงินสดต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยนำข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ โดยเก็บรวบรวมจากงบการเงิน แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี ในกลุ่ม ระหว่างปี 2565 – 2567 รวมระยะเวลา 3 ปี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET50 ที่มีฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน จำนวน 74 บริษัท รวม 209 ตัวอย่าง วิธีการศึกษาใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ คือ วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า กระแสเงินสดที่มีประสิทธิภาพสามารถลดความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องและส่งเสริมความมั่นคงในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ การรักษ้อัตราส่วนทางการเงินที่แข็งแกร่งยังสามารถเพิ่มศักยภาพในการทำกำไรและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยบริษัทที่มีการบริหารจัดการกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินอย่างเหมาะสมจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการทางการเงินได้ดี ส่งผลให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากขึ้น ทั้งนี้ยังสามารถนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของบริษัทต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาในครั้งนี้จึงมีความสำคัญในการสร้างความเข้าใจในกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจทางการเงินสำหรับผู้บริหารและนักลงทุน

คำสำคัญ : กระแสเงินสด อัตราส่วนทางการเงิน ผลการดำเนินงาน กลุ่มดัชนี 50

Abstract

This research aims to study 1) to study the cash flow to the performance of listed companies in the Stock Exchange of Thailand; 2) to study the financial ratios that affect the performance of listed companies in the Stock Exchange of Thailand by using data from secondary sources, collected from financial statements, annual information reports in the group between 2022 - 2024, a total of 3 years of listed companies in the Stock Exchange of Thailand SET50 with financial status and performance, totaling 74 companies, totaling 209 samples. The study method uses statistical analysis, namely descriptive statistics analysis.

The study results found that effective cash flow can reduce the risk of liquidity shortage and promote business stability. In addition, maintaining strong financial ratios can increase profit potential and create long-term sustainability. Companies that manage cash flow and financial ratios appropriately can respond to financial needs well, resulting in greater operational efficiency. Furthermore, the study results can be applied to analyze the performance of various companies effectively. Therefore, this study is important in creating an understanding of cash flow and financial ratios that can be used as financial decision-making tools for executives and investors.

Keywords: Cash Flow, Financial Ratio, Financial Performance and SET 50

บทนำ

การศึกษาเกี่ยวกับกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินบริษัทของการดำเนินงานของบริษัทมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากกระแสเงินสดถือเป็นปัจจัยหลักที่สะท้อนถึงความสามารถในการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท โดยเฉพาะในการสร้างและบริหารสภาพคล่องที่ช่วยให้บริษัทมีความยั่งยืนและมั่นคงทางการเงิน ในทางกลับกัน อัตราส่วนทางการเงินที่สัมพันธ์กับการวิเคราะห์สภาพคล่อง กำไร และความสามารถในการชำระหนี้ก็เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัท และการที่บริษัทสามารถบริหารกระแสเงินสดได้ดีจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจและผลการดำเนินงานในระยะยาว ซึ่งการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้บริษัทสามารถจัดการกับการจ่ายหนี้และการลงทุนได้อย่างเหมาะสม และสามารถพัฒนากลยุทธ์ทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ อัตราส่วนทางการเงินที่สัมพันธ์กับกระแสเงินสด เช่น อัตราส่วนกระแสเงินสดสุทธิต่อรายได้หรืออัตราส่วนสภาพคล่องก็เป็นเครื่องมือสำคัญในการตัดสินใจทางการเงินของผู้บริหารและนักลงทุน

จากผลงานงานวิจัยหลากหลาย ได้ศึกษาผลกระทบของกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉพาะในกลุ่ม SET 50 ซึ่งเป็นกลุ่มบริษัทที่มีการดำเนินงานขนาดใหญ่และมีการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินอย่างโปร่งใส ทำให้สามารถศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสด อัตราส่วนทางการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัทได้อย่างชัดเจนมากขึ้น (สุชาติดา ประเสริฐทองกร และ จิรพงษ์ จันทร์งาม, 2567 ; จุมภฏ สนิทชากร และคณะ, 2566) อีกทั้งงานวิจัยของ (ทิพากร ศรีชัยอรรัง และคณะ 2564; ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล, 2566) พบว่า กระแสเงินสดที่มีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้บริษัทลดความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องและสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง ขณะที่อัตราส่วนทางการเงินที่ดีจะช่วยเสริมความมั่นคงในการดำเนินงานและเพิ่มศักยภาพในการสร้างกำไรของบริษัทได้ การที่บริษัทมีการบริหารจัดการกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินอย่างเหมาะสมจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของบริษัทในเชิงบวก

จากการศึกษาผลงานวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจะเน้นที่การสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านได้เห็นภาพรวมของการดำเนินงานทางการเงินในธุรกิจต่างๆ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์การดำเนินงานของบริษัทในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากระแสเงินสดต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาอัตราส่วนทางการเงินที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การทบทวนวรรณกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ดังนี้

กระแสเงินสดถือเป็นปัจจัยสำคัญในการประเมินความสามารถในการดำเนินงานของบริษัท โดยเฉพาะในแง่ของการบริหารจัดการสภาพคล่องและความมั่นคงทางการเงิน การมีเงินสดเพียงพอทำให้บริษัทสามารถชำระหนี้สินในระยะสั้นและยาวได้ รวมถึงมีเงินทุนในการลงทุนเพื่อการขยายกิจการหรือดำเนินโครงการใหม่ ๆ (สุชาติดา ประเสริฐทองกร และจิรพงษ์ จันทร์งาม, 2567) ในการดำเนินงานทางการเงิน กระแสเงินสดไม่เพียงแต่สะท้อนถึงสภาพคล่องเท่านั้น แต่ยังช่วยให้บริษัทสามารถรับมือกับความเสี่ยงทางการเงินในระยะยาวได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะในสภาวะเศรษฐกิจที่ไม่แน่นอนหรือตลาดที่มีความผันผวน

งานวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารกระแสเงินสดในระดับองค์กร โดยเฉพาะในธุรกิจขนาดใหญ่ และบริษัทที่มีการดำเนินการในตลาดหลักทรัพย์ (ทิพากร ศรีชัยอรรังและคณะ, 2564) การศึกษาของทั้งในประเทศและ

ต่างประเทศพบว่า การมีการจัดการกระแสเงินสดที่ดีช่วยให้บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสร้างกำไรได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ กระแสเงินสดยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการวางแผนทางการเงินระยะยาว โดยการมีสภาพคล่องที่สูงสามารถทำให้บริษัทหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการขาดแคลนทุนหมุนเวียน

ในงานวิจัยที่ศึกษาผลกระทบของกระแสเงินสดในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมในประเทศไทย พบว่า กระแสเงินสดที่มีประสิทธิภาพส่งผลดีต่อสภาพคล่องและความมั่นคงสูงสุดของธุรกิจ (ทิพากร ศรีชัยธำรง และคณะ, 2564) ทั้งนี้ บริษัทที่สามารถจัดการกระแสเงินสดได้ดีจะสามารถตอบสนองความต้องการเงินทุนทั้งในด้านการลงทุนและการชำระหนี้ได้อย่างราบรื่น ซึ่งในทางกลับกัน การขาดการบริหารจัดการกระแสเงินสดที่ดีอาจนำไปสู่ปัญหาทางการเงินและส่งผลกระทบต่อการเติบโตของธุรกิจในระยะยาว

การศึกษาในประเทศไทยยังพบว่า การวิเคราะห์กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Operating Cash Flow) เป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญในการประเมินผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท การมีกระแสเงินสดที่สูงจากการดำเนินงานจะช่วยยืนยันได้ว่าบริษัทสามารถสร้างรายได้จากกิจกรรมทางธุรกิจของตนเองโดยไม่พึ่งพิงแหล่งเงินทุนภายนอก (ภัทรกมล สุสมวงศ์ และ สุรีย์ โขษกรณัญ, 2567) นอกจากนี้ การบริหารกระแสเงินสดยังช่วยให้บริษัทมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานะเศรษฐกิจหรือในตลาด

อัตราส่วนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการประเมินสภาพทางการเงินของบริษัท โดยการใช้ตัวชี้วัดต่างๆ เช่น อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on Investment: ROI) ซึ่งแต่ละตัวชี้วัดสามารถสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทได้อย่างชัดเจน (ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล, 2566) อัตราส่วนเหล่านี้ช่วยให้ผู้บริหารและนักลงทุนสามารถประเมินความเสี่ยงและศักยภาพในการทำกำไรของบริษัท รวมถึงการตัดสินใจในการลงทุนหรือการดำเนินกิจการในอนาคต

จากการศึกษาที่ได้แสดงให้เห็นว่าอัตราส่วนทางการเงินที่ดีจะช่วยเสริมความมั่นคงให้กับบริษัท เช่น อัตราส่วนสภาพคล่องที่สูงจะช่วยให้บริษัทสามารถชำระหนี้ได้อย่างทันท่วงทีและลดความเสี่ยงทางการเงิน (ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล, 2566) นอกจากนี้ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูงจะบ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลกำไรสูง การใช้เครื่องมือเหล่านี้ในการวิเคราะห์จึงช่วยให้บริษัทสามารถบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพิ่มมูลค่าของบริษัทในตลาด แต่อย่างไรก็ตาม การใช้เครื่องมือทางการเงินที่ไม่ถูกต้องอาจทำให้บริษัทเสี่ยงต่อปัญหาการบริหารทางการเงิน โดยเฉพาะในธุรกิจที่มีการดำเนินงานที่ต้องการการลงทุนสูง เช่น ธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มธุรกิจดังกล่าวการควบคุมอัตราส่วนทางการเงินสามารถส่งผลกระทบต่อราคาหุ้นและความเชื่อมั่นของนักลงทุนได้อย่างมาก

การใช้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมในการประเมินผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจึงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์ (ภัทรกมล สุสมวงศ์ และ สุรีย์ โขษกรณัญ, 2567) โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงและต้องการการปรับตัวตามแนวโน้มตลาดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการรักษาอัตราส่วนทางการเงินที่ดีสามารถช่วยให้บริษัทสามารถเติบโตได้แม้จะเผชิญกับความไม่แน่นอนในสถานะเศรษฐกิจ

ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงิน

จากการศึกษางานวิจัยนี้ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินในการกำหนดผลการดำเนินงานของบริษัท การที่บริษัทสามารถบริหารกระแสเงินสดได้ดีจะช่วยเสริมความมั่นคงของอัตราส่วนทางการเงิน เช่น การมีสภาพคล่องสูง และการสามารถบริหารจัดการหนี้สินได้ดี (สุชาติ ประเสริฐทองกร และ จิรพงษ์ จันทรงาม, 2567, ทิพากร ศรีชัยธำรง และคณะ, 2564) ทั้งนี้ การศึกษาพบว่า การมีการจัดการกระแสเงินสดที่ดีช่วยให้บริษัทสามารถตอบสนองต่อความต้องการเงินทุนและการชำระหนี้ได้ดี ส่งผลให้บริษัทมีอัตราส่วนทางการเงินที่แข็งแกร่ง และสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

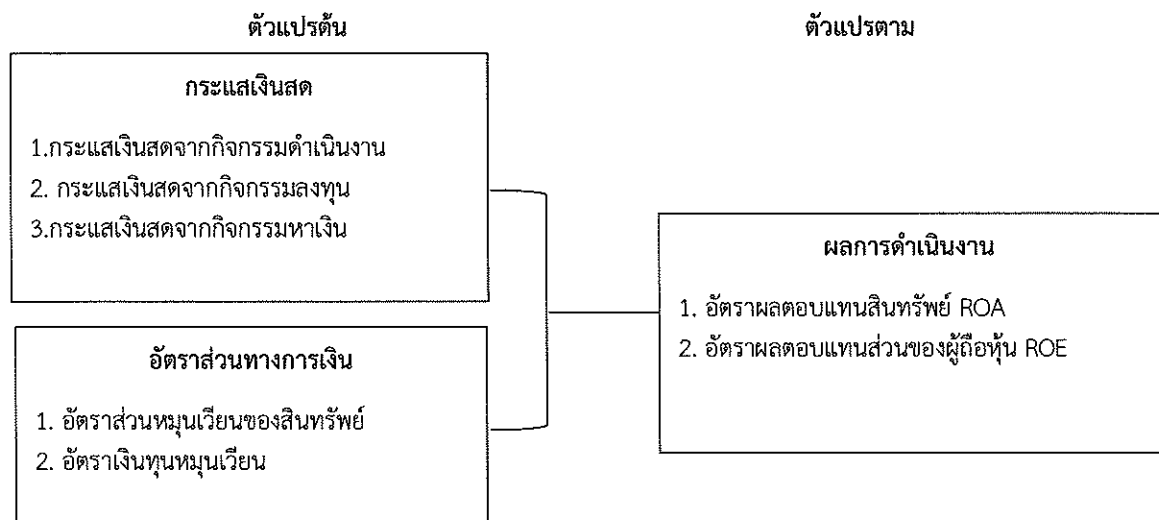
ดังนั้น การบริหารจัดการกระแสเงินสดและการใช้เครื่องมือทางการเงินที่เหมาะสมสามารถช่วยให้บริษัทสามารถควบคุมความเสี่ยงทางการเงินและเพิ่มศักยภาพในการสร้างกำไรได้ (ภัทรกมล สุสมวงศ์ และ สุรีย์ โปษกรนนุ, 2567) การมีความเข้าใจในกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในตลาดธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง

สมมติฐานของการวิจัย

1. กระแสเงินสดส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ของบริษัท
2. กระแสเงินสดส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท
3. อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ของบริษัท
4. อัตราเงินทุนหมุนเวียนส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานด้านอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง กระแสเงินสดกับอัตราส่วนทางการเงินต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทบทวนผลการวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรแล้วนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน (Operating Cash Flow) เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงการสร้างเงินสดจากกิจกรรมหลักของบริษัท เช่น การขายสินค้าและบริการ ซึ่งสามารถบ่งชี้ถึงความสามารถในการทำกำไรจากกิจกรรมทางธุรกิจของบริษัทได้ โดยไม่พึ่งพาการลงทุนภายนอกหรือการจัดหาเงินทุนจากแหล่งอื่น ๆ การมีกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานที่สูงแสดงถึงความแข็งแกร่งทางการเงินและความสามารถในการรองรับการเติบโตของบริษัทได้อย่างยั่งยืน (สุชาติ และ จิรพงษ์, 2567)

กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน (Investing Cash Flow) หมายถึงเงินสดที่ไหลเข้าหรือออกจากการลงทุนในทรัพย์สินระยะยาว เช่น การซื้อหรือขายทรัพย์สินและการลงทุนในบริษัทอื่น ๆ กระแสเงินสดในส่วนนี้สะท้อนถึงการใช้เงินทุนในการขยายธุรกิจหรือการรักษาฐานทุนระยะยาว การจัดการกระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนให้ดีขึ้นสามารถช่วยให้บริษัทสามารถบริหารความเสี่ยงจากการลงทุนและสร้างมูลค่าทางธุรกิจในระยะยาวได้

กระแสเงินสดจากกิจกรรมหาเงิน (Financing Cash Flow) คือเงินสดที่ไหลเข้าและออกจากบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุน เช่น การกู้ยืม การออกหุ้น หรือการจ่ายเงินปันผล การศึกษากระแสเงินสดจากกิจกรรมหาเงินสามารถ

ช่วยให้เราเข้าใจถึงแนวทางการจัดการเงินทุนของบริษัท ว่ามีการใช้เงินทุนจากแหล่งต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ และสามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดหรือไม่

อัตราส่วนทางการเงิน อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์ (Asset Turnover Ratio) เป็นตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพของการใช้สินทรัพย์ในการสร้างรายได้ โดยการคำนวณอัตราส่วนนี้จะใช้ยอดขายทั้งหมดของบริษัทหารด้วยสินทรัพย์รวม โดยอัตราส่วนที่สูงจะหมายถึงการใช้สินทรัพย์ได้มีประสิทธิภาพในการสร้างรายได้มากขึ้น การมีอัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์สูงแสดงถึงความสามารถในการใช้ทรัพย์สินในการสร้างผลกำไร

อัตราเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital Ratio) เป็นอัตราส่วนที่วัดความสามารถของบริษัทในการจัดการสินทรัพย์หมุนเวียน เช่น เงินสด สินค้าคงคลัง และลูกหนี้การค้า โดยการคำนวณอัตราส่วนนี้จะใช้สินทรัพย์หมุนเวียนทั้งหมดหารด้วยหนี้สินหมุนเวียนทั้งหมด อัตราส่วนนี้ช่วยให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้นและการรักษาสภาพคล่องของบริษัท หากอัตราส่วนนี้สูงแสดงว่า บริษัทมีสภาพคล่องดีและสามารถจัดการหนี้สินระยะสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการดำเนินงานของบริษัท ได้แก่ อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ (Return on Assets: ROA) และอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity: ROE) ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการประเมินความสามารถของบริษัทในการสร้างผลกำไรจากการใช้สินทรัพย์และทุนของบริษัท อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ ROA คำนวณโดยการหารกำไรสุทธิของบริษัทด้วยสินทรัพย์รวม ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการสร้างกำไรจากสินทรัพย์ที่มีอยู่ของบริษัท ส่วน ROE คำนวณโดยการหารกำไรสุทธิด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการใช้ทุนของผู้ถือหุ้นในการสร้างผลกำไร

ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดจากกิจกรรมต่าง ๆ และอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนสินทรัพย์และส่วนของผู้ถือหุ้น จะช่วยให้เข้าใจถึงความสามารถของบริษัทในการบริหารจัดการทางการเงินและการสร้างกำไรจากการใช้ทรัพย์สินและทุนของบริษัทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมุ่งศึกษาผลกระทบกระแสเงินสดกับอัตราส่วนทางการเงินที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET 50

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร (Population) ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ ข้อมูลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี 2565 – 2567 รวมระยะเวลา 3 ปี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ซึ่งมีฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน จำนวน 74 บริษัท รวม 209 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิจากงบการเงินโดยผู้วิจัยได้เก็บจากระบบฐานข้อมูล SETSMART และนำมาคำนวณหาอัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กระแสเงินสด กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน การลงทุน และจัดหาเงิน ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถวิเคราะห์ความสามารถในการสร้างเงินสดขององค์กรและการใช้เงินสดอย่างมีประสิทธิภาพข้อมูลนี้เป็นประโยชน์สำหรับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน อัตราส่วนทางการเงินช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินวิเคราะห์สุขภาพทางการเงิน ประเมินความสามารถในการทำกำไร และประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ ข้อมูลนี้มีประโยชน์ในการตัดสินใจทางธุรกิจและการลงทุน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการดำเนินงาน เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สามารถสะท้อนถึงผลการดำเนินงานของบริษัท ประกอบด้วย 1) อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ (Return on Asset) 2) อัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการทดสอบสถิติที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลที่ได้รับโดยการวิเคราะห์ทางสถิติที่ใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ของตัวแปร ประกอบไปด้วย ค่าเฉลี่ยของข้อมูล (Median) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี 2565 - 2567 รวมระยะเวลา 3 ปี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 50 ซึ่งมีฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน จำนวน 74 บริษัท รวม 209 ตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ปี พ.ศ. 2565-2567

Variables	Mean	Minimum	Maximum	Std. Deviation
ROA	10.51	-12.64	43.20	8.71
ROE	12.31	-39.15	65.71	14.41
CFO	0.07	-0.05	0.41	0.07
CFI	-0.05	-0.23	0.28	0.09
CFF	-0.03	-0.25	0.06	0.06
CR	1.85	0.23	5.20	1.00
AT	0.82	0.05	4.01	0.89

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ROA (ผลตอบแทนจากสินทรัพย์) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 10.51 โดยมีค่าต่ำสุด -12.64 และค่าสูงสุด 43.20 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความผันผวนสูงในผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มนี้ โดยบางบริษัทอาจประสบปัญหาขาดทุนในขณะที่บางบริษัทสามารถทำกำไรได้สูง ROE (ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น) ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 12.31 ค่าต่ำสุด -39.15 และค่าสูงสุด 65.71 โดยค่าที่ได้แสดงให้เห็นว่าในกลุ่มตัวอย่างมีบริษัทบางแห่งที่ได้รับผลตอบแทนที่ดีจากส่วนของผู้ถือหุ้น ขณะที่บางบริษัทก็ประสบปัญหาขาดทุนที่รุนแรง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการบริหารจัดการที่ไม่ดีหรือสถานะเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย CFO (กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.07 ค่าต่ำสุด -0.05 และค่าสูงสุด 0.41 ซึ่งบ่งชี้ว่าโดยเฉลี่ยแล้วบริษัทในกลุ่มนี้มีผลการดำเนินงานทางการเงินที่ค่อนข้างใกล้เคียงกับการไม่มีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานมากนัก แต่ก็ยังมีบางบริษัทที่สามารถสร้างกระแสเงินสดที่ดีได้ CFI (กระแสเงินสดจากการลงทุน) พบว่ามีค่าเฉลี่ย -0.05 ค่าต่ำสุด -0.23 และค่าสูงสุด 0.28 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนมากกว่าการได้รับกระแสเงินสดจากการลงทุน โดยบางบริษัทอาจมีการลงทุนที่สูงในสินทรัพย์ใหม่ ๆ หรือกิจกรรมการขยายธุรกิจ CFF (กระแสเงินสดจากการจัดหาเงินทุน) มีค่าเฉลี่ย -0.03 ค่าต่ำสุด -0.25 และค่าสูงสุด 0.06 ซึ่งสะท้อนว่าบริษัทในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีการใช้จ่ายหรือชำระหนี้มากกว่าการได้รับเงินทุนจากแหล่งอื่น ๆ โดยมีการเคลื่อนไหวในระดับที่ไม่สูงนัก CR (อัตราส่วนความคล่องตัว) มีค่าเฉลี่ย 1.85 ค่าต่ำสุด 0.23 และค่าสูงสุด 5.20 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วบริษัทในกลุ่มนี้มีความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้นได้ แต่บางบริษัทอาจมีปัญหาความคล่องตัวต่ำ ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถชำระหนี้สินได้ตามที่กำหนด AT (อัตราหมุนเวียนสินทรัพย์) มีค่าเฉลี่ย 0.82 ค่าต่ำสุด 0.05 และค่าสูงสุด 4.01 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ในการสร้างรายได้ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมากจากบางบริษัทที่มีประสิทธิภาพสูงในการใช้สินทรัพย์ แต่บางบริษัทอาจมีการใช้สินทรัพย์ที่ไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดพบว่ามีหลากหลายและความผันผวนในผลการดำเนินงานของบริษัทในกลุ่มนี้ ซึ่งสะท้อนถึงการดำเนินธุรกิจที่ต่างกันไปทั้งในแง่ของการทำกำไร ความคล่องตัวทางการเงิน และการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงที่บริษัทต้องเผชิญในแต่ละด้าน ซึ่งผู้ประกอบการควรพิจารณาในการปรับกลยุทธ์และการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการดำเนินงาน

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "กระแสเงินสดกับอัตราส่วนทางการเงินส่งผลต่อการดำเนินงานของบริษัท" ได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเน้นกลุ่ม SET

50 ซึ่งประกอบด้วยบริษัทที่มีการดำเนินงานขนาดใหญ่และเปิดเผยข้อมูลทางการเงินอย่างโปร่งใส การศึกษานี้เป็นการนำเสนอข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการจัดการกระแสเงินสดและการใช้เครื่องมือทางการเงินที่มีผลต่อการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท

กระแสเงินสดเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการประเมินความสามารถทางการเงินของบริษัท โดยเฉพาะในแง่ของการจัดการสภาพคล่อง ซึ่งมีบทบาทในการตัดสินใจเรื่องการลงทุนและการชำระหนี้ให้ทันเวลา การบริหารกระแสเงินสดที่ดีสามารถช่วยให้บริษัทมีความยั่งยืนทางการเงินในระยะยาว แม้ในภาวะเศรษฐกิจที่ไม่แน่นอนหรือในตลาดที่มีความผันผวน (สุชาติ ประเสริฐทองกร และ จิรพงษ์ จันทรงาม, 2567) ตัวอย่างเช่น การศึกษาของ (ทิพากร ศรีชัยธำรง และคณะ, 2564) พบว่าบริษัทที่สามารถบริหารกระแสเงินสดจากการดำเนินงานได้ดีมีแนวโน้มที่จะมีผลกำไรที่สูงขึ้นและลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนสภาพคล่อง

การมีอัตราส่วนทางการเงินที่ดีช่วยเพิ่มความมั่นคงในการดำเนินงาน โดยเฉพาะอัตราส่วนที่เกี่ยวข้องกับการชำระหนี้ และการหมุนเวียนสินทรัพย์ เช่น อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนหมุนเวียนสินทรัพย์ และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน (ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล, 2566) ซึ่งทำให้บริษัทสามารถประเมินประสิทธิภาพในการใช้ทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อสร้างผลกำไรได้ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินที่ไม่เหมาะสม (ภัทรกมล สุตมวงศ์ และ สุรีย์ โขภรณ์ภู, 2567)

การศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวิเคราะห์กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน โดยงานวิจัยในประเทศไทยพบว่า กระแสเงินสดที่มาจากกิจการดำเนินงานสูงสามารถแสดงถึงความสามารถของบริษัทในการสร้างรายได้จากกิจกรรมทางธุรกิจของตัวเองโดยไม่พึ่งพิงแหล่งเงินทุนภายนอก ซึ่งสามารถช่วยให้บริษัทลดความเสี่ยงจากการขาดทุนในอนาคตได้ (สุชาติ ประเสริฐทองกร และ จิรพงษ์ จันทรงาม, 2567) ในขณะที่การจัดการกระแสเงินสดจากการลงทุนและการจัดหาเงินทุนก็มีผลต่อการขยายธุรกิจและการสร้างความยั่งยืนในระยะยาว

การศึกษามูลค่าของกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินยังมีความสำคัญในการตัดสินใจทางการเงินของผู้บริหารและนักลงทุน โดยการมีความรู้และการเข้าใจในตัวชี้วัดเหล่านี้สามารถช่วยให้การตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนและการบริหารจัดการทางการเงินมีความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ (ภัทรกมล และ สุรีย์, 2567) จากการศึกษาในกลุ่ม SET 50 พบว่าบริษัทที่มีการจัดการกระแสเงินสดอย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถตอบสนองต่อความต้องการเงินทุนได้ดี ทั้งในการชำระหนี้และในการลงทุนที่สำคัญสำหรับการขยายธุรกิจ

การจัดการกระแสเงินสดและการใช้เครื่องมือทางการเงินที่ไม่ถูกต้องอาจทำให้บริษัทเสี่ยงต่อปัญหาทางการเงิน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานในระยะยาว เช่นเดียวกับการศึกษาของ (ทิพากร ศรีชัยธำรง และคณะ, 2564) ที่พบว่า การขาดการบริหารกระแสเงินสดที่ดีอาจนำไปสู่ปัญหาสภาพคล่องและการล้มละลายในที่สุด การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน เช่น อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) จึงมีความสำคัญในการประเมินความสามารถของบริษัทในการสร้างกำไรจากการใช้สินทรัพย์และทุน

การศึกษพบว่า การรักษาอัตราส่วนทางการเงินที่ดี เช่น การรักษาสภาพคล่องที่สูงและการบริหารสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้บริษัทมีความยั่งยืนในการดำเนินงาน โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมที่มีการแข่งขันสูงและต้องการการปรับตัวตลอดเวลา การรักษาอัตราส่วนทางการเงินที่แข็งแกร่งช่วยให้บริษัทสามารถเติบโตได้แม้จะเผชิญกับความไม่แน่นอนในภาวะเศรษฐกิจที่ไม่คาดคิด (ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล, 2566)

ดังนั้น การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินถือเป็นหัวใจสำคัญในการประเมินผลการดำเนินงานของบริษัท การจัดการกระแสเงินสดที่ดีและการใช้เครื่องมือทางการเงินที่เหมาะสมช่วยเสริมความมั่นคงในการดำเนินงานและเพิ่มความสามารถในการทำกำไรในระยะยาว โดยการมีสภาพคล่องที่ดีและการบริหารจัดการหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถลดความเสี่ยงทางการเงินได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น การบริหารจัดการกระแสเงินสดและการวิเคราะห์

อัตราส่วนทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บริษัทมีความมั่นคงและสามารถเติบโตได้ในตลาดที่มีการแข่งขันสูง

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบของกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงินในกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างในการบริหารจัดการทางการเงินในธุรกิจต่างๆ และประเมินผลกระทบต่อผลการดำเนินงานได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถเห็นแนวโน้มและผลกระทบ อาจนำปัจจัยภายนอกมาพิจารณาผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน เช่น สภาวะเศรษฐกิจโลกหรือความผันผวนในตลาดการเงิน ที่อาจมีอิทธิพลต่อกระแสเงินสดและอัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งจะช่วยให้เสริมความเข้าใจในการตัดสินใจทางการเงินของบริษัทได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จุมภฏ สนิทธารุท, ขวัญฤทัย เต็มสวัสดิ์, อุษณีย์ รัตมีวงษ์ จันทร์ และกนต์ธัญ ปุเกตุแก้ว. (2566). องค์ประกอบของงบกระแสเงินสดกับการพยากรณ์การเจริญเติบโตทางธุรกิจ. *วารสารนวัตกรรมการธุรกิจการจัดการ และสังคมศาสตร์*, 4(2), 1-12.
- ทิพากร ศรีชัยธำรง, ชลชนก โฆษิตคณินและนิกษนิภา บุญช่วย. (2564). อิทธิพลของงบกระแสเงินสดต่อสภาพ คล่องและความ มั่งคั่งสูงสุดของธุรกิจกรณีศึกษา: กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *Journal of Arts Management*, 5(1), 87-102.
- ภัทรกมล สุตมวงค์ และ สุรีย์ โขภรณ์ภู. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยกลุ่ม อุตสาหกรรมบริการด้านการแพทย์. *วารสารรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา*, 7(2), 27-41.
- ศิริขวัญ เจริญวิริยะกุล. (2566). ผลกระทบของอัตราส่วนทางการเงินต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มเทคโนโลยี สารสนเทศและการ สื่อสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(7), 36-36.
- สุชาดา ประเสริฐทองกร และ จิรพงษ์ จันทร์งาม. (2567). ผลกระทบกระแสเงินสดกับอัตราส่วนทางการเงินต่อ ผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิชาการ สังคมศาสตร์เครือข่ายวิจัย ประชาชีวัน*, 6(3), 28-44.

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4

THE IMPLEMENTATION OF THE STUDENT SUPPORT SYSTEMS IN SCHOOLS UNDER THE SPECIAL EDUCATION BUREAU GROUP 4

ณัฐธยาน์ มีพร¹

วิฑูล ทาชา²

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน^{1,2}

nutthaya.mee@student.mbu.ac.th²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 2) เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูผู้ดำเนินงานในกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 ที่มีประสบการณ์การทำงานและสังกัดประเภทของสถานศึกษาต่างกันกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 314 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานโดยรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สะท้อนความจำเป็นในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลรายบุคคลให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ครูที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมีการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 5 ด้าน ประเภทสถานศึกษาแตกต่างกันมีการดำเนินงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 1 ด้าน คือ ศูนย์การศึกษาพิเศษมีผลการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลสูงกว่าโรงเรียนเฉพาะความพิการ เนื่องจากศูนย์การศึกษาพิเศษมีภารกิจหลักในการประเมินและจำแนกนักเรียนที่มีความพิการก่อนส่งต่อไปยังสถานศึกษาที่เหมาะสม จึงต้องมีการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ละเอียดและเป็นระบบมากกว่า ขณะที่โรงเรียนเฉพาะความพิการมีนักเรียนจำนวนมากและหลากหลายประเภทความพิการ ทำให้การดำเนินงานด้านนี้อาจมีข้อจำกัดมากกว่า ข้อเสนอเชิงนโยบาย ได้แก่ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลมาตรฐานรายบุคคล การจัดโปรแกรมที่เลี้ยงสำหรับครูใหม่ และการกำหนดตัวชี้วัดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม

คำสำคัญ : การดำเนินงาน, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

Abstract

This research aimed to The objectives of this research were: 1) to investigate the implementation of the student support system in educational institutions under Special Education Bureau group 4, and 2) to compare the implementation of the student support system among teachers with different lengths of work experience and different types of educational institutions. The sample group comprised 314 teachers responsible for the student support system. The statistical methods employed for data analysis included percentage, mean, standard deviation, and One-Way Analysis of Variance (One-Way ANOVA).

The research findings indicated that the overall implementation of the student support system, as well as all five dimensions, was at a high level. Among these dimensions, prevention and problem-solving demonstrated the highest mean score, whereas knowing students individually exhibited the lowest mean score. This finding reflects the necessity for further enhancement of individual student database systems. Teachers with different lengths of work experience exhibited statistically significant differences in the implementation of the student support system across all five dimensions. Furthermore, educational institutions of different types demonstrated statistically significant differences in one dimension, namely knowing students individually. Special Education Centers achieved a higher level of implementation in this dimension than Special Schools for Students with Disabilities. This may be attributed to the primary responsibility of Special Education Centers in assessing and classifying students with disabilities prior to referral to appropriate educational institutions, thereby necessitating more comprehensive and systematic individual student data collection procedures. In contrast, Special Schools for Students with Disabilities serve a larger number of students with diverse categories of disabilities, which may impose limitations on the implementation of this dimension. The policy recommendations derived from this study include the development of standardized individual student database systems, the establishment of mentoring programs for novice teachers, and the formulation of concrete outcome indicators for the student support system.

Keywords : Implementation , the Student Support Systems, Special Education Bureau

บทนำ

ภายใต้บริบทของโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และค่านิยมอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาจได้รับอิทธิพลจากพฤติกรรมและค่านิยมภายนอก จนนำไปสู่ปัญหาด้านพฤติกรรมและการปรับตัว การจัดการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทั้งความรู้ คุณธรรม และทักษะชีวิตที่เหมาะสม (อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา, 2553 อ้างถึงใน ธนิตา ศุภสุคนธ์, 2562)

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น สมาธิสั้น (ADHD) ความบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) ออทิสติก (Autism) และความบกพร่องทางสติปัญญา (ID) จำเป็นต้องได้รับการดูแลเฉพาะด้าน เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านการเรียนรู้ อารมณ์ และสังคม แม้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการพัฒนาระบบช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง แต่ยังพบข้อจำกัดด้านบุคลากร การเข้าถึงบริการ และการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน (กรมสุขภาพจิต, 2566) สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนเป็นเวลานาน และอาจเผชิญปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรม อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ยังไม่ครอบคลุมบริบทของสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 และยังขาดการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินงานตามประเภทสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

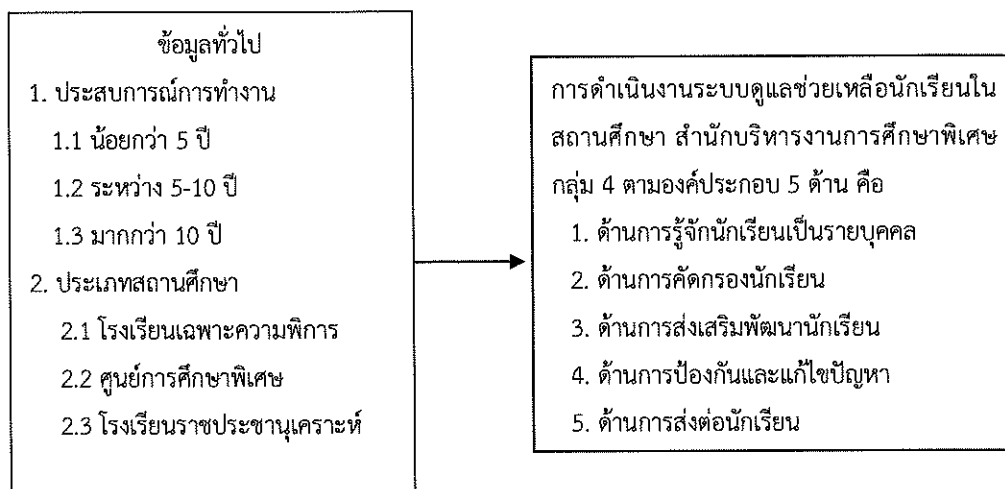
ดังนั้น การวิจัยเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จึงมีความสำคัญ เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางพัฒนาระบบให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูผู้ดำเนินงานในกลุ่มสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 ที่มีประสิทธิภาพการทำงานและสังกัดประเภทของสถานศึกษาต่างกัน

กรอบแนวความคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้ 1) แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) บริบทของสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 และ 3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 4) กรอบแนวคิดในการวิจัย ในการกำหนดตัวแปรเพื่อใช้เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยเลือกใช้ประสิทธิภาพการทำงานและประเภทของสถานศึกษาเป็นตัวแปรอิสระ โดยประสิทธิภาพการทำงานของครูสัมพันธ์กับทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงานตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ของ David A. Kolb ซึ่งชี้ว่าครูที่มีประสบการณ์สูงย่อมมีความชำนาญในการรู้จักนักเรียน การคัดกรอง และการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นระบบมากกว่าครูที่เริ่มปฏิบัติงาน ส่วนประเภทของสถานศึกษามีผลต่อรูปแบบและความเข้มข้นของการดำเนินงาน เนื่องจากโรงเรียนเฉพาะความพิการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ มีบริบท ภารกิจ และกลุ่มเป้าหมายนักเรียนแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อวิธีการและคุณภาพของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยตรง

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการดังนี้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษาละ 1 คน และครูประจำชั้นสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จากสถานศึกษา 21 สถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวนรวมทั้งสิ้น 323 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ และ (2) แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) เพื่อวัดระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยแต่ละท่านได้ประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์การวิจัยในเกณฑ์ 3 ระดับ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 จะถูกคัดออกหรือปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง โดยข้อคำถามมีค่า IOC เท่ากับ 0.67 และ 1 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.872 สำหรับด้านจริยธรรมการวิจัย ผู้วิจัยได้ขอความยินยอมจากผู้บริหารสถานศึกษาก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล และแจ้งให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ความสมัครใจในการตอบ และการรักษาความลับของข้อมูล โดยไม่มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในการรายงานผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์จากสถานศึกษา และใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Google Forms) จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป การวิเคราะห์เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษกลุ่ม 4 ของครูที่มีประสบการณ์และประเภทสถานศึกษาต่างกันใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ (Scheffe - Method)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามแบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ผ่าน Google Form ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย คือ ครูผู้รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสถานศึกษาละ 1 คน และครูประจำชั้นสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จากสถานศึกษา 21 สถานศึกษา จำนวนรวมทั้งสิ้น 323 คน ซึ่งได้ข้อมูลตอบกลับของครู จำนวน 314 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97 จากนั้นรวบรวมข้อมูลที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับการหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ ได้ผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 สถานะผู้ตอบแบบสอบถามแสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 314) ของกลุ่มเป้าหมาย

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประสบการณ์การทำงาน		
1. น้อยกว่า 5 ปี	67	21.3
2. 5 -10 ปี	110	35.0
3. มากกว่า 10 ปี	137	43.6
รวม	314	100
2. ประเภทสถานศึกษา		
1. ศูนย์การศึกษาพิเศษ	94	29.9
2. โรงเรียนเฉพาะความพิการ	138	43.9
3. โรงเรียนราชประชานุเคราะห์	82	26.1
รวม	314	100

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่อยู่ในช่วงมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.6 ประสบการณ์การทำงานในช่วง 5 -10 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.0 และประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วงน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.3 และ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนเฉพาะความพิการคิดเป็นร้อยละ 43.9 ศูนย์การศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 29.9 และ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 26.1

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรผลระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 โดยรวมแต่ละด้าน

n = 314			
การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.30	0.63	มาก
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.24	0.67	มาก
3. ด้านการส่งต่อ	4.23	0.49	มาก
4. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.20	0.66	มาก
5. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.10	0.65	มาก
โดยรวม	4.21	0.56	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.24$) ด้านการส่งต่อ ($\bar{X} = 4.23$) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.20$) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

n = 314

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	SV	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	10.178	2	5.089	13.541**	.001
	ภายในกลุ่ม	116.881	311	.376		
	รวม	127.059	313			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	11.554	2	5.777	13.898**	.001
	ภายในกลุ่ม	129.268	311	.416		
	รวม	140.822	313			
ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	2.925	2	1.463	6.171*	.002
	ภายในกลุ่ม	73.712	311	.237		
	รวม	76.637	313			
ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	13.459	2	6.730	16.667**	.001
	ภายในกลุ่ม	125.573	311	.404		
	รวม	139.032	313			
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	7.096	2	3.548	8.689**	.001
	ภายในกลุ่ม	126.983	311	.408		
	รวม	134.078	313			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.963	2	3.481	11.589**	.001
	ภายในกลุ่ม	93.422	311	.300		
	รวม	100.385	313			

* p < 0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่าครูมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ตารางที่ 4 แสดงค่าเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จำแนกตามประเภทสถานศึกษา

n = 314

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	SV	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	.298	2	.149	.365	.694
	ภายในกลุ่ม	126.761	311	.408		
	รวม	127.059	313			
ด้านการคัดกรองนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.156	2	.078	.173	.841
	ภายในกลุ่ม	140.665	311	.452		
	รวม	140.822	313			
ด้านการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	.044	2	.022	.088	.915
	ภายในกลุ่ม	76.593	311	.246		
	รวม	76.637	313			
ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	.281	2	.140	.315	.730
	ภายในกลุ่ม	138.751	311	.446		
	รวม	139.032	313			
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	3.204	2	1.602	3.807**	.023
	ภายในกลุ่ม	100.002	311	.322		
	รวม	100.385	313			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.383	2	.191	.595	.552
	ภายในกลุ่ม	100.002	311	.322		
	รวม	100.385	313			

* p < 0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ครูมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา ที่มีประเภทของสถานศึกษาแตกต่างกันมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้อง กับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สรุป

1. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2. การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา และประเภทของสถานศึกษา พบว่า ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 ที่มีประสพการณ์การทำงาน และประเภทของสถานศึกษาต่างกัน มีการดำเนินงาน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งต่อ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ที่ได้กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องการที่ผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมากอาจเนื่องมาจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 มีครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านการศึกษาพิเศษและมีความมุ่งมั่นในการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างใกล้ชิด ประกอบกับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดที่กำกับดูแลและส่งเสริมให้สถานศึกษาดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจัง

การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ครูผู้ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 5 ด้านผลดังกล่าวอาจอธิบายได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่ามีความเข้าใจในกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างลึกซึ้ง มีทักษะและความชำนาญในการระบุปัญหา การจัดกิจกรรมช่วยเหลือ และการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งนภา สุขสำแดง (2563) ที่พบว่า ประสบการณ์การทำงานของครูมีผลต่อคุณภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยครูที่มีประสบการณ์สูงมักมีแนวทางการแก้ปัญหาที่หลากหลายและสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมมากกว่า

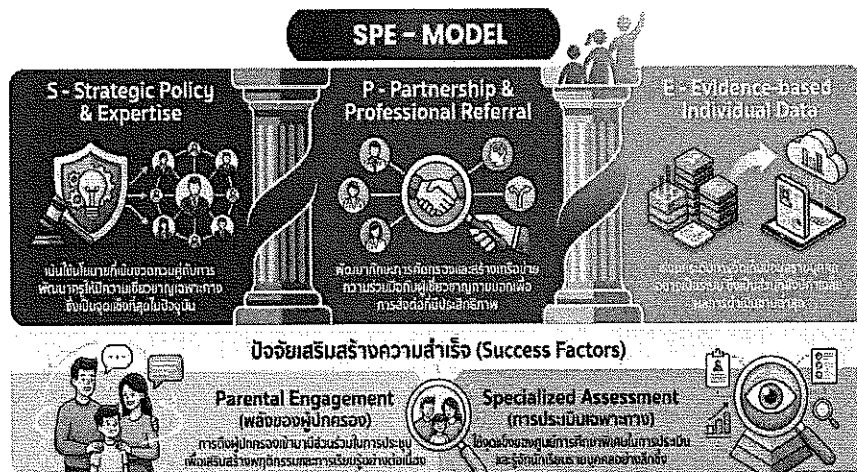
การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 จำแนกตามประเภทของสถานศึกษา พบว่า ครูในสถานศึกษาที่มีประเภทต่างกันมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียง 1 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยศูนย์การศึกษาพิเศษ มีการดำเนินงานสูงกว่าโรงเรียนเฉพาะความพิการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลที่พบในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอาจอธิบายได้ว่า ศูนย์การศึกษาพิเศษมีภารกิจหลักในการประเมินและจำแนกนักเรียนที่มีความพิการก่อนส่งต่อไปยังสถานศึกษาที่เหมาะสม จึงต้องมีกระบวนการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ละเอียดและเป็นระบบมากกว่า สอดคล้องกับ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดนนทบุรี (2563) ที่ระบุว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นภารกิจหลักของศูนย์การศึกษาพิเศษในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรก ขณะที่โรงเรียนเฉพาะความพิการมีนักเรียนจำนวนมากและหลากหลายประเภทความพิการ ทำให้การดำเนินงานด้านนี้อาจมีข้อจำกัดมากกว่า

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 ผลวิจัยทำให้ได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกำหนดนโยบายที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาที่มีความเฉพาะ ทางด้านการพัฒนานักเรียนที่มีความพิการ คือ SPE-Model ซึ่งเป็นโมเดล

ที่เน้นการเปลี่ยนผ่านจากการทำงานเชิงรุกด้านนโยบายไปสู่การสร้างเสริมความแข็งแกร่งด้านฐานข้อมูลและการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย เพื่อการดูแลเด็กพิเศษอย่างรอบด้าน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1. กลยุทธ์เชิงนโยบายและผู้เชี่ยวชาญ 2. การทำงานร่วมกับเครือข่ายและการส่งต่อ 3. การจัดการข้อมูลรายบุคคลอย่างเป็นระบบ โดยสรุปตามแผนภาพดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แสดง SPE - Model การพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการดำเนินงานการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 4 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

ด้านการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบสถานศึกษาควรจัดทำระบบฐานข้อมูลนักเรียนที่เป็นมาตรฐาน ครอบคลุมทุกมิติของความต้องการพิเศษ พร้อมทั้งจัดอบรมครูให้มีทักษะการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะในโรงเรียนเฉพาะความพิการที่มีจำนวนนักเรียนและประเภทความพิการหลากหลาย

ด้านการพัฒนาครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย สถานศึกษาและหน่วยงาน ต้นสังกัดควรจัดโปรแกรมที่เลี้ยงเพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากครูอาวุโสสู่ครูที่มีประสบการณ์น้อย โดยเน้นด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคัดกรองนักเรียน และการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ซึ่งเป็นด้านที่พบความแตกต่างตามประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญ

ด้านการประเมินผลลัพธ์ของกิจกรรม สถานศึกษาควรพัฒนาระบบการประเมินผลลัพธ์ของกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาให้มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน เพื่อให้ทราบว่าการที่จัดขึ้นบรรลุเป้าหมาย การลดปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนได้จริงหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2566). รายงานสถานการณ์โรคจิตเวชเด็กไทย ปี พ.ศ. 2565-พฤษภาคม พ.ศ. 2566: การเฝ้าระวังโรคจิตเวชและปัญหาสุขภาพจิตจากฐานข้อมูลคลังข้อมูลสุขภาพ (Health Data Center) กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2568 จาก https://www.dmh.go.thutm_source=chatgpt.com.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). คู่มือการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2567 จาก https://www.obec.go.th/?utm_source=chatgpt.com.
- ธนิศา ศุภรสุคนธ์. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิม พระเกียรติ (พิบูลบำรุง). ระดับปริญญาโทบริหารการศึกษา. สาขาวิชาการบริหารการศึกษาแผน ข. ภาควิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัย

- ศิลปากร.พื้นฐาน. สืบค้นเมื่อ 27 ตุลาคม 2568 จาก https://www.su.ac.th/?utm_source=chatgpt.com.
- ณัฐกานต์ รักษา. (2564). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนคลองท่อราษฎร์รังสรรค์. ระดับปริญญา
มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา แผน ข. ภาควิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยศิลปากร. คลังปัญญาศิลปากร.
- รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต1. หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2567 จาก
<https://is.gd/7ksN6L>.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดน่าน. (2563). คู่มือการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ
ประจำจังหวัดน่าน. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2568 จาก
<https://pubhtml5.com/cjmm/oahf/basic/>.
- สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต. (2555). คู่มือครูระบบการดูแลนักเรียนกลุ่มเด็กพิเศษที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. พิมพ์
ครั้งที่1. บริษัท ปิยอนด์ พับลิชชิง จำกัด.
- Asad Islam. (2017). *Parent-Teacher Meetings and Student Outcomes: Evidence from a Developing Country*.
(Department of Economics Monash University, 2017). Retrieved 28 ตุลาคม 2567 from
<https://is.gd/LGJZ34>.
- Keeney, A. J., et al. (2024). *Effectiveness of education focused wraparound services to*. (ScienceDirect
summary). Retrieved 24 ตุลาคม 2568 from <https://surl.li/wohbf1>.
- Mitchell, D. (2015). *Inclusive education is a multi-faceted concept*. *Center for Educational Policy Studies
Journal*, 5(1), 9–30. <https://doi.org/10.26529/cepsj.151>.

การพัฒนาเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง

Developing and Enhancing Moral and Ethical Consciousness among Police Non-Commissioned Officers for Proper Performance of Duties

พ.ต.ท.หญิง มณฑนา ไชยโคตร¹

อาจารย์ (สบ 3) กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1

manthna1612@gmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ให้ความมีความรับผิดชอบต่องาน 2) เพื่อประเมินระดับจิตสำนึกให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับประชาชน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องมีคุณธรรมจริยธรรม 3) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอนเสริมสร้างความเข้าใจประมวลจริยธรรม และจรรยาบรรณตำรวจ ให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ของกลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1

การวิจัยเป็นการพัฒนาเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อพร้อมในการ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง ของกลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 โดยการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการ พัฒนาเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกคุณธรรมและจริยธรรมนักเรียนนายสิบตำรวจ ให้ความมีความรับผิดชอบต่องาน ความรับผิดชอบต่องาน ประชาชน ความรับผิดชอบต่องาน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง โดยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ด้านคุณธรรมและ จริยธรรม เพื่อไปรับใช้บริการประชาชนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนนายสิบ ตำรวจ จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการสร้างแบบสอบถาม การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เกณฑ์การแปล ผล ในการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องผลการวิจัย ดังนี้

จากการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างนักเรียนนายสิบตำรวจ จำนวน 300 คน นักเรียนนายสิบแต่ละกองร้อย หลังจาก ที่อาจารย์ได้ถ่ายทอดตามหลักวิชาการแล้ว ได้มีความเข้าใจ ในหลักคุณธรรมจริยธรรม อาจารย์ผู้สอนได้ถ่ายทอดการเสริมสร้าง ตามประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ การปลูกจิตสำนึกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความถูกต้อง ซึ่งองค์ประกอบแต่ละด้านมีความสำคัญในการพัฒนานักเรียนนายสิบตำรวจอย่างมาก เพราะต้องเป็น ผู้เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่องาน มีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับประชาชน มี ความรู้ความเข้าใจในประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ และนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการพร้อมที่จะไป รับใช้บริการประชาชนให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องต่อไป

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพการสอน ประมวลจริยธรรมจรรยาบรรณตำรวจ นักเรียนนายสิบตำรวจ อาจารย์ผู้สอน

Abstract

This study aimed to (1) develop moral and ethical awareness among police cadets to instill a sense of social responsibility, (2) cultivate a strong moral conscience in police cadets to ensure they carry out their duties with integrity and in alignment with public interest, and (3) enhance understanding of the Police Code of Ethics and Conduct among police non-commissioned officer trainees at the Training Center Provincial Police Region 1, categorized by age, education level, and affiliation.

The research employed a quantitative approach to develop and instill moral and ethical values in police cadets, preparing them to perform their duties correctly and responsibly. The focus was on promoting responsibility toward oneself, the public, and society as a whole. The study also emphasized improving instructors' effectiveness in teaching morality and ethics to enable cadets to serve the public righteously.

A questionnaire was designed and distributed to a sample of 300 police non-commissioned officer trainees, categorized by age and company. The research tools included a structured questionnaire, instrument validation, and interpretation criteria aimed at measuring instructional effectiveness in fostering ethics and morality among instructors at the training center.

Findings revealed that after receiving instruction grounded in academic principles, police non-commissioned officer trainees from all companies demonstrated a significant understanding of moral and ethical principles as conveyed by their instructors. The results suggest that ethical training based on the Police Code of Conduct successfully cultivated moral consciousness among police non-commissioned officer trainees. This development is vital for shaping officers who are willing to sacrifice personal comfort for the greater good, who possess a strong sense of social responsibility, foster good public relations, and have the necessary knowledge and understanding to apply ethical principles in their professional duties. These findings suggest that the police non-commissioned officer trainees were effectively prepared to perform their duties in accordance with ethical principles and public expectations.

Keywords : Teaching efficiency , Police Code of Ethics and Conduct , Police cadet non-commissioned officers Instructor

บทนำ

การพัฒนาบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 76 กำหนดให้รัฐต้องพัฒนาการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานรัฐต้องทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและประโยชน์สุขของประชาชน พร้อมพัฒนาเจ้าหน้าที่รัฐให้ซื่อสัตย์ สุจริต และให้บริการประชาชนอย่างรวดเร็ว เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ รัฐต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่ยึดหลักคุณธรรม และจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ กองบัญชาการศึกษามีแผนพัฒนาบุคลากร ได้ร่วมกับ ครู อาจารย์ และครูฝึกโดยพัฒนาหลักสูตร นักเรียนนายสิบตำรวจให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมตำรวจ เสริมสร้างทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรมตำรวจเพื่อให้เป็นข้าราชการตำรวจที่มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ ความสามารถ กำลังกายและจิตใจ จนสามารถเป็นข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานให้บริการสังคมและประชาชนได้อย่างตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง

การพัฒนานักเรียนนายสิบตำรวจจึงนับเป็นช่วงเวลาสำคัญในการหล่อหลอมคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม เนื่องจากเป็นระยะเริ่มต้นของการสร้างอัตลักษณ์วิชาชีพ (Professional Identity Formation) งานศึกษาด้านการฝึกตำรวจไทยพบว่า โปรแกรมฝึกอบรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับชุมชนและสังคมจริง สามารถช่วยลดความยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และส่งเสริมความเสียสละ รวมถึงจิตสำนึกในการรับใช้ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Churprakobkit, 2022) ทั้งนี้ แนวคิดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Community-Oriented Policing) ยังชี้ว่าการปลูกฝังวัฒนธรรมการบริการประชาชนตั้งแต่กระบวนการฝึกอบรม จะช่วยเพิ่มความรับผิดชอบต่อสังคมและเสริมสร้างความชอบธรรมในการใช้อำนาจรัฐของเจ้าหน้าที่ตำรวจในระยะยาว

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2565 ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส และยึดถือศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ อันสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนากำลังพลตำรวจให้มีคุณธรรมและธรรมาภิบาลเป็นพื้นฐานสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมจึงมิใช่เพียงการให้ความรู้เชิงทฤษฎี แต่จำเป็นต้องมี “รูปแบบการพัฒนา” ที่เป็นระบบ สามารถสร้างจิตสำนึกภายใน (Moral Consciousness) และความรับผิดชอบต่อประชาชนได้อย่างยั่งยืน

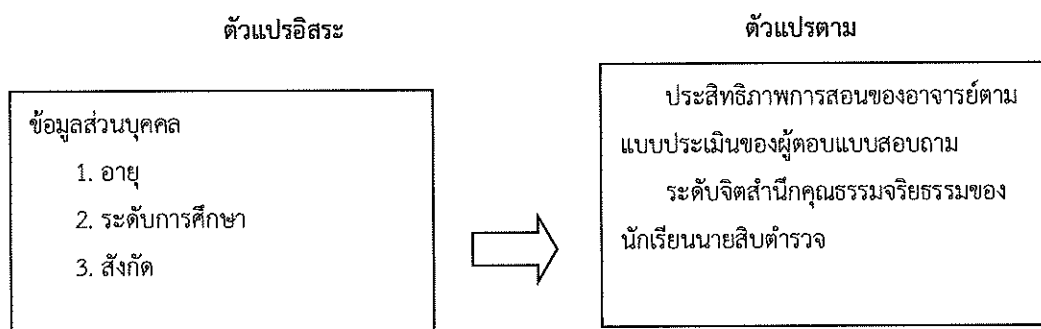
ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 อาจารย์เป็นผู้สอนถ่ายทอดความรู้วิชาการ เสริมสร้างพัฒนาศักยภาพให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ได้ดำเนินการตามแผนพัฒนาบุคลากรของกองบัญชาการศึกษามีการพัฒนาเพิ่มองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพิ่มทักษะประสิทธิภาพในด้านการสอนของครูอาจารย์ เสริมสร้างหลักคุณธรรมจริยธรรมที่ต้องนำไปปฏิบัติหน้าที่ที่ถูกต้องให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อออกไปรับใช้บริการประชาชนด้วยความเป็นธรรมเพื่อความผาสุกของประชาชน เป็นตำรวจมืออาชีพ ต้องเป็นข้าราชการตำรวจที่มีความรู้ ความสามารถ รู้ลึก รู้รอบ รู้จริง ในงานที่ทำและต้องเป็นคนดี มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ ซื่อตรง อดทน เสียสละ ต้องขยัน และมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ที่ต้องการจะพัฒนาประสิทธิภาพการสอนเสริมสร้างด้านคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายตามเจตนารมณ์อันจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนนายสิบตำรวจ จึงนำมาสู่กรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม
2. เพื่อประเมินระดับจิตสำนึกให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับประชาชนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องมีคุณธรรมจริยธรรม
3. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ ให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ของกลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรและการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) กำหนดขอบเขตความคลาดเคลื่อน 0.05 ประกอบด้วยนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 รุ่นที่ 15 กองร้อยที่ 1 จำนวน 100 คน กองร้อยที่ 2 จำนวน 110 คน กองร้อยที่ 3 จำนวน 90 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ศึกษาโดยใช้ แบบสอบถาม ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา และ สังกัด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามประสิทธิภาพการสอนประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ จริยธรรมวิชาชีพตำรวจ , จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ควรเสริมสร้างในจิตสำนึกของตำรวจ , ปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับประชาชนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องมีคุณธรรม จริยธรรม ของอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1

วิเคราะห์ผลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายผลการศึกษา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis)

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของประสิทธิภาพการสอนเสริมสร้างความเข้าใจประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ จริยธรรมวิชาชีพตำรวจ และจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ควรเสริมสร้างในจิตสำนึกของตำรวจ , ปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับประชาชนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องมีคุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง จำนวน 30 ข้อ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach s alpha coefficient) สะท้อนว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในภาพรวมของคำถามจากลักษณะการสอน การเพิ่มประสิทธิภาพการสอนที่เสริมสร้างความเข้าใจประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ จริยธรรมวิชาชีพตำรวจ และจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ควรเสริมสร้างในจิตสำนึกของตำรวจ และคำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบ ถามวิเคราะห์แต่ละสถานการณ์ที่พบประชาชนอาจารย์มีการเตรียมการสอน มีความกระตือรือร้นในการสอน อธิบายคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจให้ความรับผิดชอบต่อสังคม ปลูกจิตสำนึกให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับประชาชนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องมีคุณธรรมจริยธรรม อธิบายวิชาที่สอนอธิบายยกตัวอย่างประกอบได้ชัดเจน การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู มีค่าความเที่ยง อยู่ระหว่าง 0.77 ถึง 0.83 ซึ่งมีค่าอยู่ในระดับเกณฑ์ที่สูง มีค่าความเที่ยงมากที่สุด รองลงมา คือ

เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้การสอน (0.69 , 073 , 079 ตามลำดับ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 รุ่นที่ 15 กองร้อยที่ 1 จำนวน 100 คน กองร้อยที่ 2 จำนวน 110 คน กองร้อยที่ 3 จำนวน 90 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนนายสิบตำรวจ รุ่นที่ 15 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน ได้รับการตอบข้อมูลได้ครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 300 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้การประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความแปรปรวนของคะแนนตัวแปรทุกตัวในกลุ่มตัวอย่างตัวแปรอิสระเพื่ออธิบาย ตัวแปรทุกตัวที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สังกัด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติ F-test และหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับประสิทธิภาพในการสอนของอาจารย์กับข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติ Chi – Square

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา และสังกัด ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
อายุ		
18-19 ปี	47	16
20-21 ปี	93	31
22-23 ปี	57	19
24-25 ปี	65	22
26-27 ปี	38	13
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	206	69
ปริญญาตรี	94	31
สังกัด		
กองร้อยที่ 1	100	33
กองร้อยที่ 2	110	37
กองร้อยที่ 3	90	30
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุระหว่าง 20-21 ปี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาอยู่ที่กลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 24-25 ปี รองลงมาอยู่ที่กลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 22-23 ปี และกลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-19 ปี น้อยลงมาตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 26-27 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด ด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่ามีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี สังกัดของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กองร้อยที่ 3 มีจำนวนน้อยที่สุด และกองร้อยที่ 1 และ 2 มีจำนวนมากที่สุด

ส่วนที่ 2 การเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในสถานีตำรวจ โดยเพิ่มประสิทธิภาพการสอน
ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553 , จริยธรรมวิชาชีพตำรวจ และจริยธรรมในการ
ปฏิบัติหน้าที่ควรเสริมสร้างในจิตสำนึกของตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับประชาชนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง
มีคุณธรรมจริยธรรม ของอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอน

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.08	0.67	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.78	0.72	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ตำรวจ	3.96	0.69	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.07	0.76	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.78	0.82	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.68	0.84	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.49	1.03	ระดับสูง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.46	0.84	ระดับสูง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.68	0.74	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.69	0.82	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.81	0.77	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	4.00	0.68	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.59	0.93	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	4.05	0.75	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.93	0.82	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.56	0.94	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.62	0.79	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.80	0.94	ระดับสูง
19. ดิชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.81	0.85	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	4.06	0.71	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.00	0.70	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	3.98	0.70	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.18	0.72	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.12	0.85	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	4.00	0.84	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.09	0.69	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.96	0.81	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงใจ	3.99	0.87	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	3.97	0.77	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	3.99	0.73	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
รวม	3.87	0.79	ระดับสูง

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพการสอน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 18-19 ปี

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.11	0.68	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.76	0.71	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ	3.89	0.71	ระดับสูง
สำรวจ			
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.04	0.74	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.64	0.83	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.42	0.97	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.27	1.16	ระดับปานกลาง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.31	0.97	ระดับปานกลาง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.64	0.74	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.53	0.89	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.73	0.75	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	3.96	0.71	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.47	1.08	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	3.93	0.78	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.87	0.79	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.51	1.06	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.64	0.83	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.80	1.04	ระดับสูง
19. ดิฉันและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.64	0.88	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	4.02	0.78	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.00	0.69	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	3.97	0.69	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.19	0.71	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.09	0.87	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	3.99	0.85	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.09	0.69	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.96	0.81	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงจัง	3.99	0.87	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	3.97	0.77	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	3.99	0.73	ระดับสูง
รวม	3.82	0.83	ระดับสูง

จากตารางที่ 3 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 18-19 ปี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.82 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.19 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 20-21 ปี

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.13	0.59	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.78	0.62	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ	4.05	0.65	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.12	0.59	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.87	0.72	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.73	0.75	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.55	0.97	ระดับสูง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.56	0.76	ระดับสูง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.73	0.71	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.73	0.68	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.75	0.72	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	4.04	0.64	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.69	0.82	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	4.08	0.69	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.94	0.75	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.69	0.74	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.71	0.63	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.93	0.90	ระดับสูง
19. ดิชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.88	0.79	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	4.13	0.67	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.01	0.66	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	4.07	0.65	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.18	0.69	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.27	0.75	ระดับสูงมาก
25. ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	4.09	0.75	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.16	0.67	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.99	0.75	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงจัง	4.05	0.77	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	4.05	0.69	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	4.02	0.69	ระดับสูง
รวม	3.93	0.72	ระดับสูง

จากตารางที่ 4 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 20-21 ปีมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.93 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามการแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.27 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูงมาก มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 22-23 ปี

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.11	0.68	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.89	0.71	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ตำรวจ	3.93	0.68	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	3.96	0.95	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.64	0.92	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.61	0.82	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.45	0.99	ระดับสูง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.50	0.74	ระดับสูง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.64	0.72	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.71	0.85	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.82	0.77	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	4.00	0.66	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.57	0.87	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	4.18	0.74	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.95	0.82	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.61	0.97	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.57	0.81	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.61	0.89	ระดับสูง
19. ตีชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.73	0.86	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	4.05	0.70	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	3.93	0.71	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	3.93	0.68	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.18	0.74	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.11	0.85	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
25. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	3.95	0.88	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.02	0.73	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.95	0.77	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงจัง	3.88	0.92	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	3.86	0.77	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	4.05	0.72	ระดับสูง
รวม	3.85	0.80	ระดับสูง

จากตารางที่ 5 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 22-23 ปี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.85 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามจากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน และคำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.18 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 เท่ากัน

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 24-25 ปี

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.00	0.82	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.70	0.85	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ตำรวจ	3.98	0.75	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.08	0.80	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.86	0.91	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.81	0.87	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.52	1.10	ระดับสูง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.47	0.96	ระดับสูง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.73	0.80	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.72	0.95	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.94	0.81	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	4.00	0.80	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.61	1.06	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	4.05	0.79	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.89	0.91	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.41	1.06	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.58	0.91	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.84	0.95	ระดับสูง
19. ตีชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.84	0.88	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	4.06	0.75	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.02	0.77	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	3.91	0.73	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.16	0.76	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.02	0.95	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	3.94	0.91	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.06	0.73	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	4.02	0.83	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงจัง	3.98	0.90	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	3.98	0.83	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	4.02	0.68	ระดับสูง
รวม	3.87	0.86	ระดับสูง

จากตารางที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 24-25 ปี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 26-27 ปี

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.03	0.55	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.77	0.72	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ	3.87	0.67	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.16	0.78	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.81	0.70	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.77	0.80	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.68	0.94	ระดับสูง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.32	0.70	ระดับปานกลาง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.58	0.76	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.71	0.74	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.77	0.84	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	4.00	0.52	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.45	0.81	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	3.97	0.80	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	4.00	0.93	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.55	0.89	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.52	0.81	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.68	0.94	ระดับสูง
19. ดิชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.97	0.87	ระดับสูง
20. พูดย่อชัดเจน	3.94	0.63	ระดับสูง

ประสิทธิผลการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
21. พุดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.00	0.63	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	3.90	0.70	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.10	0.79	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.13	0.76	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	3.90	0.83	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.03	0.55	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.94	0.81	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงจัง	3.90	0.83	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	3.84	0.64	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	3.97	0.80	ระดับสูง
รวม	3.84	0.76	ระดับสูง

จากตารางที่ 7 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามช่วงอายุ 26-27 ปี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.16 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามระดับการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ประสิทธิผลการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.14	0.64	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.82	0.66	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ตำรวจ	3.99	0.69	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.08	0.68	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.79	0.80	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.67	0.80	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.49	1.03	ระดับสูง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.49	0.81	ระดับสูง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.70	0.75	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.70	0.78	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.79	0.75	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	3.99	0.67	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.65	0.92	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	4.11	0.71	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.93	0.73	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.63	0.89	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.66	0.72	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.86	0.92	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
19. ดิชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.80	0.86	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	4.11	0.71	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.04	0.69	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	4.03	0.71	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.21	0.71	ระดับสูง
			มาก
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.15	0.81	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	4.07	0.84	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.12	0.72	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.99	0.83	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงใจ	4.04	0.87	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	4.02	0.79	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	4.01	0.73	ระดับสูง
รวม	3.90	0.77	ระดับสูง

จากตารางที่ 8 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามระดับการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.90 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.21 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูงมาก มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	3.94	0.75	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.65	0.82	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ	3.89	0.71	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.04	0.94	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.72	0.88	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.67	0.92	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.47	1.06	ระดับสูง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.40	0.90	ระดับสูง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.64	0.75	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.68	0.92	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.84	0.84	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	4.02	0.71	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.42	0.95	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	3.89	0.81	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.89	1.01	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.41	1.03	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.51	0.92	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.64	0.97	ระดับสูง
19. ดิชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.84	0.84	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	3.93	0.70	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	3.91	0.71	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	3.85	0.67	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.09	0.76	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.02	0.95	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	3.81	0.84	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.01	0.60	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.88	0.76	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงจัง	3.85	0.87	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	3.88	0.71	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	3.96	0.75	ระดับสูง
รวม	3.79	0.84	ระดับสูง

จากตารางที่ 9 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.79 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามสังกัด กองร้อยที่ 1

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.04	0.68	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.74	0.69	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ	3.96	0.71	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.13	0.68	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.80	0.77	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.68	0.84	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.36	1.05	ระดับปานกลาง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.37	0.79	ระดับปานกลาง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.61	0.76	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.73	0.83	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.83	0.81	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	4.00	0.68	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.48	0.92	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	4.02	0.76	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.90	0.81	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.51	1.02	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.55	0.80	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.86	0.94	ระดับสูง
19. ดิชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.85	0.88	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	4.11	0.72	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	4.04	0.72	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	4.03	0.79	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.13	0.79	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.13	0.80	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	4.05	0.84	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.09	0.67	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.93	0.86	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงใจ	3.96	0.91	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	3.88	0.75	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	3.88	0.74	ระดับสูง
รวม	3.86	0.80	ระดับสูง

จากตารางที่ 10 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามสังกัด กองร้อยที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.86 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน, เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม, การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.13 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68, 0.79, 0.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามสังกัด กองร้อยที่ 2

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.01	0.64	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.74	0.63	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ	3.97	0.69	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	4.14	0.69	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.73	0.79	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.66	0.84	ระดับสูง
7. บรรยายภาคในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.36	1.01	ระดับปานกลาง
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.39	0.76	ระดับปานกลาง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.61	0.76	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.72	0.77	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.73	0.76	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	4.03	0.65	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.54	0.84	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	4.04	0.74	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.88	0.78	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.58	0.89	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.57	0.70	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.88	0.92	ระดับสูง
19. ตีชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.79	0.91	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	4.09	0.69	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	3.99	0.73	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	3.97	0.75	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.09	0.77	ระดับสูง
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.08	0.84	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	4.02	0.85	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.07	0.72	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	3.85	0.84	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงใจ	3.88	0.90	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	3.85	0.74	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	3.89	0.73	ระดับสูง
รวม	3.84	0.78	ระดับสูง

จากตารางที่ 11 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามสังกัดกองร้อยที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.84 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.14 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการสอนแยกตามสังกัด กองร้อยที่ 3

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์บอกวัตถุประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบชัดเจน	4.19	0.70	ระดับสูง
2. อาจารย์มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระเบียบ	3.84	0.81	ระดับสูง
3. อาจารย์มีความรู้และประสบการณ์ในเนื้อหา ประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ตำรวจ	3.97	0.69	ระดับสูง
4. เนื้อหาวิชาที่สอนอธิบายได้ถูกต้องชัดเจน	3.95	0.89	ระดับสูง
5. วิธีการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน	3.79	0.91	ระดับสูง
6. เนื้อหาวิชาที่สอนเรียงลำดับขั้นตอนได้ดี	3.68	0.84	ระดับสูง
7. บรรยากาศในการสอนมีชีวิตชีวา สนุกสนาน น่าเรียน	3.74	1.00	ระดับสูง

ประสิทธิภาพการสอน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
8. มีวิธีการสอนที่ทันสมัยแปลกใหม่	3.63	0.93	ระดับสูง
9. มีความสามารถในการสอน ทำให้เข้าใจได้ง่าย	3.82	0.71	ระดับสูง
10. แบ่งเวลาในการสอนแต่ละเรื่องได้เหมาะสม	3.64	0.86	ระดับสูง
11. มีความชำนาญในการสอน	3.86	0.75	ระดับสูง
12. เชื่อมโยงเนื้อหาวิชาที่สอนกับการนำไปใช้ในสังคมปัจจุบัน	3.97	0.70	ระดับสูง
13. มีวิธีการสอนที่เร้า กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและติดตาม	3.74	1.01	ระดับสูง
14. จากลักษณะการสอน แสดงว่าอาจารย์มีการเตรียมการสอน	4.09	0.76	ระดับสูง
15. มีความกระตือรือร้นในการสอน	3.99	0.88	ระดับสูง
16. ใช้อุปกรณ์การสอนได้อย่างน่าสนใจ	3.60	0.90	ระดับสูง
17. มีการวัดผล ประเมินผลถูกต้องชัดเจน	3.73	0.84	ระดับสูง
18. ให้ความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคนเสมอเหมือนกัน	3.67	0.94	ระดับสูง
19. ดิชมและวิจารณ์ผลงานของนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.80	0.78	ระดับสูง
20. พูดได้ชัดเจน	3.99	0.72	ระดับสูง
21. พูดหรือตัดสินใจปัญหาอย่างมีเหตุผล	3.98	0.63	ระดับสูง
22. มีความยืดหยุ่นในการสอน	3.94	0.56	ระดับสูง
23. เปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม	4.30	0.60	ระดับสูง มาก
24. การแสดงออกในเวลาสอนเหมาะสมกับความเป็นครู	4.15	0.92	ระดับสูง
25. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกเวลาการสอน	3.93	0.84	ระดับสูง
26. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.13	0.67	ระดับสูง
27. มีการส่งเสริมและยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน	4.10	0.72	ระดับสูง
28. มีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนอย่างจริงใจ	4.11	0.78	ระดับสูง
29. ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับนักเรียน	4.18	0.77	ระดับสูง
30. โดยสรุปการสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพ	4.20	0.69	ระดับสูง
รวม	3.92	0.79	ระดับสูง

จากตารางที่ 12 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนแยกตามสังกัด กองร้อยที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.92 ซึ่งจัดว่า อยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 แยกพิจารณาเป็นรายคำถาม พบว่า คำถามเปิดโอกาสให้นักเรียนวิจารณ์และซักถาม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.30 ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับสูง มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเสริมสร้างปลูกจิตสำนึกคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจเพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจให้มีความรับผิดชอบต่องสังคม 2) เพื่อประเมินระดับจิตสำนึกให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับประชาชนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องมีคุณธรรมจริยธรรม และ 3) เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ของกลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 ซึ่งสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลของการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจให้มีความรับผิดชอบต่องสังคม พบว่า ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.87 อยู่ในระดับสูง มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยต่างๆ ได้แก่งานวิจัยของ ชนนภรณ์ ใจเสาะดี (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้ Active Learning ในการ

พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนในศตวรรษที่ 21 งานวิจัยนี้จุดประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกหรือ Active Learning ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนในศตวรรษที่ 21 โดยผู้ศึกษานำเสนอประเด็นผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงจากความก้าวหน้าของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีผลต่อชีวิตผู้คนในทุกด้านมาอภิปราย เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนจำเป็นต้องเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่เพื่อฝึกฝนตนเองและจำเป็นต้องพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะชีวิตในด้านคุณธรรมจริยธรรม อันจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีจิตใจ ความคิด คุณลักษณะชีวิตและความประพฤติที่ดีงาม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นท่ามกลางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายได้อย่างสงบสุข การวิเคราะห์ด้านคุณธรรมจริยธรรมดังกล่าว สอดรับกับสภาวะจิตใจและพฤติกรรมของบุคคล ผู้ศึกษาได้ใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยา คือทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เพื่อสังเคราะห์ถึงจิตใจและพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเสริมสร้างและส่งเสริมให้บุคคลนั้นสามารถพัฒนาสมรรถนะทางคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงชี้ให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกหรือ Active Learning เป็นกลไกสำคัญสู่การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนในโลกปัจจุบัน ประสิทธิภาพของทีมงานโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับมาก

2. ผลการประเมินระดับจิตสำนึกให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่สัมพันธ์กับประชาชนปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้องมีคุณธรรมจริยธรรม พบว่า การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถพัฒนาจิตสำนึกของนักเรียนนายสิบตำรวจให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง มีจริยธรรม และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชน อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาลในวิชาชีพตำรวจต่อไป ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมได้ดำเนินการผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมควบคู่กัน โดยเน้นการปลูกฝังค่านิยมของการเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (People-Centered Policing) ทำให้นักเรียนนายสิบตำรวจเกิดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองว่า การปฏิบัติงานตำรวจต้องคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ความยุติธรรม และการเคารพสิทธิของประชาชนเป็นสำคัญซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ ชัยมงคล และคณะ (2565) ที่ศึกษาการเสริมสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมของนักเรียนตำรวจ พบว่า การจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมควบคู่กับการฝึกวินัยและความรับผิดชอบต่อสังคม ช่วยให้นักเรียนตำรวจมีพฤติกรรมปฏิบัติหน้าที่ที่คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชน มีจิตบริการ (Service Mind) และสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Denhardt and Denhardt (2015) เกี่ยวกับการบริหารภาครัฐแนวใหม่ (New Public Service) ที่เน้นให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีความรับผิดชอบต่อสังคม และคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาลในองค์กรภาครัฐ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ W C Heffernan (2020) ศึกษาเหตุผลในการละเมิดจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ โดยพบว่าการละเมิดที่สำคัญอยู่ 4 ประการคือ 1. การเรียกร้องความยุติธรรมโดยการละเมิดรัฐธรรมนูญ (การตรวจค้นและยึดทรัพย์โดยมิชอบซึ่งมีหลักฐานปรักปรำ) 2. การแสวงหาความยุติธรรมโดยการเลือกบังคับใช้กฎหมาย (การจับกุมโดยเจ้าหน้าที่ การพิจารณาว่าใครสมควรถูกลงโทษ) 3. การส่งเสริมความสงบเรียบร้อยทางสังคมโดยฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ และ 4. การส่งเสริมความสงบเรียบร้อยทางสังคมโดยการเลือกบังคับใช้กฎหมาย (ความล้มเหลวในการจับกุมเพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรของตำรวจอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น) การละเมิดดังกล่าวมานี้เกี่ยวข้องกับการละเมิดที่ก่อให้เกิดอันตรายทางกฎหมาย สังคมและประชาชน ผลการศึกษาพบว่า ควรมีส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การละเมิดจริยธรรมของข้าราชการตำรวจไม่ควรเกิดขึ้น ซึ่งควรกำหนดแนวทางเฉพาะสำหรับการบังคับใช้มาตรฐานจริยธรรม

3. ผลการเสริมสร้างความเข้าใจประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ ให้กับนักเรียนนายสิบตำรวจ ของกลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 ผลการวิจัยพบว่า การเสริมสร้างความเข้าใจประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจของกลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 สามารถพัฒนานักเรียนนายสิบตำรวจให้มีความรู้

ความเข้าใจเชิงจริยธรรม มีจิตสำนึกในการใช้อำนาจอย่างถูกต้อง ยึดหลักธรรมาภิบาล และพร้อมปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อันนำไปสู่การสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนต่อองค์กรตำรวจอย่างยั่งยืน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 ได้ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจอย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกัน ทำให้นักเรียนนายสิบตำรวจไม่เพียงแต่รับรู้ข้อกำหนดทางจริยธรรมเท่านั้น แต่สามารถตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการนำหลักจริยธรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2563) ที่ศึกษาการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของข้าราชการตำรวจ พบว่า การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านกระบวนการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง สามารถช่วยให้ตำรวจเกิดจิตสำนึกในการใช้อำนาจหน้าที่อย่างถูกต้อง มีความโปร่งใสและปฏิบัติงานโดยยึดหลักกฎหมายและประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ และยังสอดคล้องกับพรชัย ชันดี และคณะ (2564) ซึ่งศึกษาการพัฒนาจริยธรรมของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้านจริยธรรมควบคู่กับการฝึกปฏิบัติและการใช้สถานการณ์จำลอง ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจด้านจริยธรรมและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานที่มีความรับผิดชอบ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Louise Westmarland (2020) ศึกษามุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับความร้ายแรงของการประทุพผิตมิชอบหรือพฤติกรรมที่ผิดจริยธรรมที่อาจเกิดขึ้น และปัจจัยที่กำหนดการรายงานความประทุพผิตมิชอบของเพื่อนร่วมงานหรือไม่ โดยเปรียบเทียบการตอบสนองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจใน 3 กองกำลังของสหราชอาณาจักร โดยดูที่พฤติกรรมที่อาจทุจริต โดยวิธีการใช้แบบสอบถามตามสถานการณ์เพื่อกระตุ้นความคิดเห็นเกี่ยวกับความร้ายแรงของพฤติกรรมบางอย่างของตำรวจ และเพื่อสอบถามว่าเจ้าหน้าที่จะรายงานพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเพื่อนร่วมงานหรือไม่ จากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมและทัศนคติของตำรวจแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่บางรายมักจะจงใจฝ่าฝืนกฎและข้อบังคับ โดยใช้อำนาจที่ได้รับความไว้วางใจจากสาธารณชน ในการปกปิดหรือไม่รายงานการกระทำผิดของเพื่อนร่วมงาน โดยการวิเคราะห์หลักฐานจากการสำรวจเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ 1,500 นาย เจ้าหน้าที่สนับสนุนชุมชนตำรวจ (PCSO) และเจ้าหน้าที่สนับสนุนตำรวจ จาก 10 สถานการณ์ที่สร้างขึ้นสำหรับการสำรวจ เช่น การขโมยเงินสด การเก็บนาฬิกาได้ การเข้าถึงคอมพิวเตอร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยไม่ได้รับอนุญาต การปกปิดความผิดของเพื่อนร่วมงานที่เมาแล้วขับและการใช้กำลังกับผู้ต้องหา ซึ่งถือเป็นความผิดร้ายแรงแต่กลับมีการรายงานผู้บังคับบัญชาน้อยมาก โดยมีปัจจัยเรื่องของความไม่ไว้วางใจในระบบส่งสารนิรนาม ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อรายงานพฤติกรรมของเพื่อนร่วมงานโดยไม่เปิดเผยตัวตนของตนเอง และอาจเป็นเพราะสถานการณ์นั้นเกิดขึ้นในบริบทที่อยู่นอกสถานที่ปฏิบัติงานและอยู่นอกเวลาปฏิบัติงาน และยังมีเหตุผลหลายประการที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปกปิดหรือไม่รายงานพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเพื่อนร่วมงาน สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ของความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความลับในกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 อาจารย์ กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 มีระดับประสิทธิภาพการสอนอยู่ในระดับสูง ดังนั้นศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 รวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรเร่งส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้พัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดให้ได้ และควรดูว่าด้านใดที่มีระดับประสิทธิภาพน้อยก็ควรเร่งส่งเสริมและพัฒนา

1.2 ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 รวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สามารถนำผลการวิจัย ไปพัฒนาและปรับปรุงการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับบุคลากรในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้พร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ในสถานตำรวจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ดำเนินการวิจัยให้อยู่ในสถานการณ์สภาวะแวดล้อมที่มีเครือข่าย หรือสื่อทางเครื่องมือสื่อสารด้านเทคโนโลยี เพราะจะทำให้รู้ความต้องการของประชาชนมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาคำแปรอื่นๆ ที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 1 นอกเหนือจากตัวแปรทั้ง 30 ตัวแปรที่ผู้วิจัยได้ศึกษามาแล้ว เพื่อยกออกจากผลการวิจัยตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์

2.2 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ถึงตัวแปรอื่นๆ ที่จะส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วย ในอนาคตอาจมีเครือข่าย หรือสื่อติดตามการทำงานของข้าราชการตำรวจมากขึ้น

2.3 ควรเพิ่มทักษะ และกรณีศึกษาให้มากขึ้น เพื่อให้ข้าราชการตำรวจมีแนวทางวิธีดำเนินการ และแก้ไขปัญหาสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทันตามเวลา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564). กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กองยุทธศาสตร์ สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (มปท.). ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580). เอกสารเผยแพร่.เกษม บุตรดี. 2548. "ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร", วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คงคา พุทธสาโรช. (2537). การวิเคราะห์ตัวประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- จรัสพร มุลณี. (2565). ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. คณะศิลปศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกริก.
- เฉลิมพล โพธิ์ศรี. (2546). การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชนันภรณ์ ใจเสาร์ดี. (2567). การใช้ Active Learning ในการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนในศตวรรษที่ 21. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ. 34(1), 166-179.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2566). การพัฒนาทักษะสร้างสรรค์นวัตกรรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- ทศนา แคมมณี. (2564). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 23. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียมจันทร์ พานิชผลินไชย. (2530). ตัวประกอบที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ธวัชชัย ชัยจิรฉายกุล. (2513). การศึกษาองค์ประกอบที่เป้นแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาสาย สามัญและสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2566). ระบบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี : วิทยา ออฟเซทการพิมพ์.
- พรชัย ชันดี และคณะ. (2558). ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งบวิจัย และนโยบายประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.

- พระมหานรินทร์ สุรพลโณ (เอมพันธ์). (2564). การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ. (คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินพนธ์ สาขาวิชารัฐศาสตร์) พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิกุล ถิตย์อำไพ. (2548). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2563). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ภิญโญ แกงศิริ. (2537). การประเมินประสิทธิภาพการสอนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 7. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มัทนา ปนมอง. (2536). องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มุกดาณีน ศรีพงษ์เพริศ. (2565). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 ของครูประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ลัดดา จันทรวง. (2553). การวิเคราะห์ตัวประกอบของประสิทธิภาพ ของครูคณิตศาสตร์ตามการประเมินตนเองและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ลัดดาวัลย์ ขมมณฑา. (2520). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขามนุษยศาสตร์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ , คู่มือแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมาย ก.ตร.ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณ ตำรวจ พ.ศ. 2551 (แก้ไขตามกฎหมาย ก.ตร.ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ (ฉบับที่2) พ.ศ. 2553), กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2555.
- ศิริญา ศรีประมวล. (2549). การวิเคราะห์องค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครูประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุนทรี สกุลพราหมณ์. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น สำหรับนักเรียนระดับปรินญาตรี. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. 10(1), 29-34.
- สุปรานี งามตลอด. (2564). ผลของการจัดกิจกรรมศิลปะการปั้นที่มีผลต่อทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย. ปรินญาณินพนธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ โคตระกุล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ ม่วงกลิน. (2567). ปัญหากฎหมายในการปล่อยชั่วคราวของผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาที่ เป็น พระภิกษุ ในพระพุทธศาสนา. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย.พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- Adebayo, O. S., Olagunju, E. O., & Akinyele, D. O. (2022b). *The Impact of Operational Efficiency on the Customer Satisfaction of Electricity Distribution Companies in Nigeria. Journal of Public Policy and Management*, 42, 409-427.
- Good, Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. 2nd ed. New York: McGraw – Hill Book Company.
- Sugiono. (2023). *Quantitative, Qualitative, and R&D Research Methods*. Alfabeta.

ภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ขอนแก่น

CRISIS LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE KHON KAEN

เลอสรวง เบิกบานดี¹

พระมหาศุภชัย สุกกิจใจ²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน^{1,2}

loesuang.boe@student.mbu.ac.th¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น 2) เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำวิกฤต ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การบริหารสถานศึกษาและขนาดของสถานศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวนทั้งหมด 84 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.41 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ การตัดสินใจ รองลงมาคือ การปรับตัว มนุษยสัมพันธ์ และการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45, 4.41, 4.39 และ 4.38 ตามลำดับ และ 2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีภาวะผู้นำวิกฤต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามประสบการณ์การบริหารสถานศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารสถานศึกษาต่างกัน มีภาวะผู้นำวิกฤตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ขนาดสถานศึกษา ต่างกัน มีภาวะผู้นำวิกฤตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ ภาวะผู้นำวิกฤต ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

This research aimed to: 1) examine crisis leadership among school administrators under the Secondary Educational Service Area Office Khon Kaen; and 2) compare crisis leadership among school administrators under the Secondary Educational Service Area Office Khon Kaen, classified by educational level, administrative experience, and school size. The research population consisted of 84 school administrators in total. The research instrument employed was a questionnaire. Statistical methods utilized for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, independent samples t-test, and one-way analysis of variance (One-Way ANOVA).

The findings revealed that: 1) the overall crisis leadership of school administrators was at a high level, with a mean of 4.41. When considered by dimension, all dimensions were rated at a high level decision-making ranked highest, followed by adaptability, human relations, and communication, with means of 4.45, 4.41, 4.39, and 4.38, respectively; and 2) a comparative analysis of crisis leadership among school administrators under the Secondary Educational Service Area Office Khon Kaen indicated that administrators with differing educational levels exhibited no significant difference in crisis leadership at the 0.05 level. Similarly, administrators with varying levels of administrative experience showed no significant difference in crisis leadership at the 0.05 level. However, administrators from schools of different sizes demonstrated a statistically significant difference in crisis leadership at statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: Leadership Crisis Leadership School Administrator

บทนำ

โลกยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สังคมมีความซับซ้อนและเผชิญกับความไม่แน่นอนในหลากหลายมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง ซึ่งสามารถอธิบายได้ผ่านกรอบแนวคิด BANI World ที่สะท้อนถึงความเปราะบาง คาดเดายาก เต็มไปด้วยความวิตกกังวล และยากต่อความเข้าใจ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566) สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ทุกภาคส่วน รวมถึงภาคการศึกษา จำเป็นต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (สุรัตน์ จันทโช และคณะ, 2566) สอดคล้องกับ Berry and Melville (2024) ที่กล่าวว่า นักเรียนกำลังต่อสู้กับการสูญเสียการเรียนรู้ครั้งใหญ่ ตัวชี้วัด ทางวิชาการ ระดับชาติที่ลดลงและ การแพร่ระบาดของปัญหาสุขภาพจิตในหมู่เยาวชน ในขณะเดียวกันโรงเรียนรัฐบาลกำลังต่อสู้กับการขาดเรียนเรื้อรังที่เพิ่มขึ้น จำนวนนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนลดลง สถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้รับผลกระทบโดยตรงจากวิกฤตต่าง ๆ ทำให้รูปแบบการดำเนินงานต้องปรับเปลี่ยนอย่างฉับพลัน (Bennett and Cox, 2024)

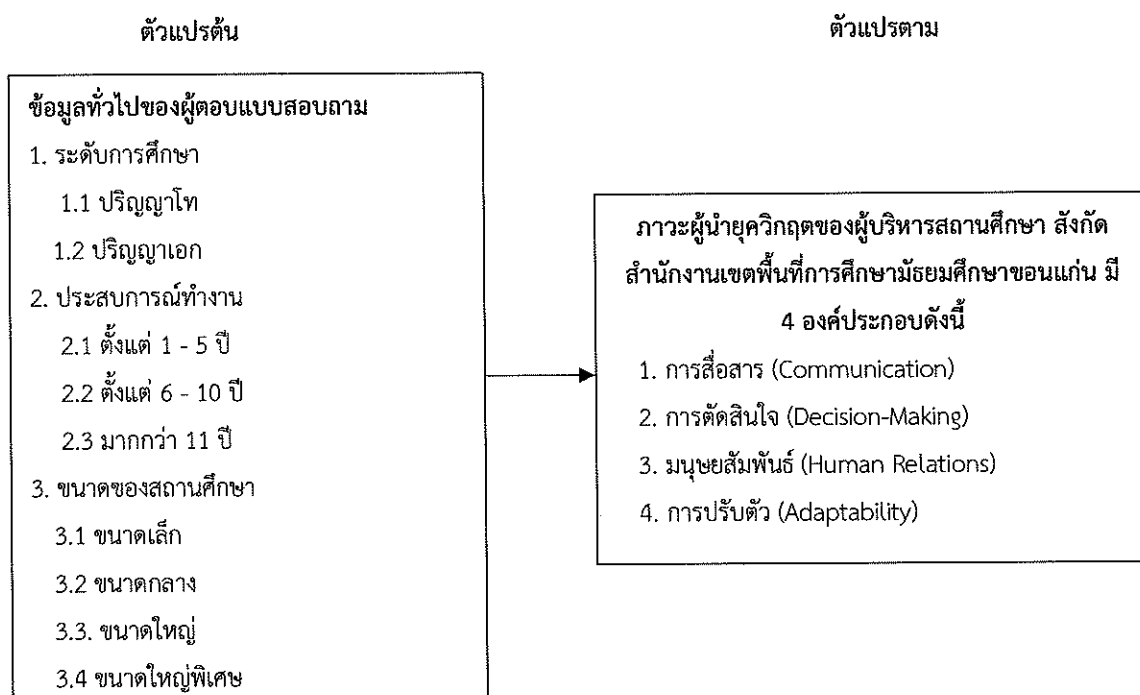
ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถรับมือกับความท้าทายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ได้กำหนดเป้าประสงค์ด้านความปลอดภัยของผู้เรียนครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งยังคงย้ำความจำเป็นของภาวะผู้นำดังกล่าว (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น, 2568) งานวิจัยในบริบทประเทศไทย วทันยา อ่ำพันธ์ และคณะ (2567) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำในภาวะวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา งานวิจัยดังกล่าวยังเป็นการศึกษาในภาพรวมและยังไม่ได้สะท้อนความแตกต่างเชิงบริบทของพื้นที่อย่างชัดเจน จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษาในบริบทเฉพาะของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยเฉพาะในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ที่มีความหลากหลายทั้งโรงเรียนในเขตเมืองและชนบท อีกทั้งยังขาดงานวิจัยที่ศึกษาในบริบทเชิงพื้นที่ดังกล่าวอย่างเป็นระบบ การศึกษาครั้งนี้ จึงมุ่งทำความเข้าใจองค์ประกอบของภาวะผู้นำวิกฤต เพื่อเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ในการพัฒนาและกำหนดนโยบายเสริมสร้างศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับโลกยุคใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำวิกฤต ตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา และขนาดของสถานศึกษา ที่แตกต่างกัน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา โดยศึกษาจาก แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำวิกฤต แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา บริบทพื้นที่ที่จะศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 84 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา และขนาดของสถานศึกษา (2) แบบสอบถามภาวะผู้นำคุณวิฤตของผู้บริหารสถานศึกษา มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) ครอบคลุม 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การสื่อสาร การตัดสินใจ มนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัว

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ โดยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก มีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารสถานการณ มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดย ค่า IOC รวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 ซึ่งค่าที่ได้มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปทุกข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.964

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน เพื่อขอความอนุเคราะห์ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จากนั้นจึงเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย โดยส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Google Forms พร้อม QR Code เพื่ออำนวยความสะดวกในการตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
- 2) วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำยุควิฤต โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ทั้งรายชื่อและรายด้าน

3) ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุควิฤตจำแนกตามระดับการศึกษา ใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มอิสระ (Independent Samples t-test)

4) ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และข้อที่ 3 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD)

- 6) วิเคราะห์ ข้อมูล ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับภาวะผู้นำยุควิฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาขอนแก่น

ตารางที่ 1 สถานะผู้ตอบแบบสอบถามแสดงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 84)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ค่าความถี่	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา		
ปริญญาโท	74	88.1
ปริญญาเอก	10	11.9
2. ประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา		
ตั้งแต่ 1 - 5 ปี	15	17.9
ตั้งแต่ 6 - 10 ปี	42	50.0
มากกว่า 11 ปี ขึ้นไป	27	32.1
3. ขนาดของสถานศึกษา		
ขนาดเล็ก	10	11.9
ขนาดกลาง	55	65.5
ขนาดใหญ่	6	7.1
ขนาดใหญ่พิเศษ	13	15.5
รวม	84	100

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 88.1 รองลงมาคือปริญญาเอก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาตั้งแต่ 6 - 10 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ มากกว่า 11 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และตั้งแต่ 1 - 5 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ตามลำดับ และส่วนใหญ่สังกัดสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาได้แก่ ขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ขนาดเล็ก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 และขนาดใหญ่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำคุณวิถุของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ขอนแก่น โดยรวมและรายด้าน (N=84)

ภาวะผู้นำคุณวิถุของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การตัดสินใจ	4.45	0.45	มาก
2. การปรับตัว	4.41	0.36	มาก
3. มนุษยสัมพันธ์	4.39	0.37	มาก
4. การสื่อสาร	4.38	0.38	มาก
รวม	4.41	0.23	มาก

จากตารางที่ 2 ภาวะผู้นำในคุณวิถุของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อยตามลำดับได้ดังนี้ การตัดสินใจ การปรับตัว มนุษยสัมพันธ์ และการสื่อสาร มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45, 4.41, 4.39 และ 4.38 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำคุณวิถุของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ขอนแก่น

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำคุณวิถุของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวม (N=84)

ภาวะผู้นำคุณวิถุ ของผู้บริหารสถานศึกษา	ปริญญาโท		ปริญญาเอก		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การสื่อสาร	4.38	0.38	4.38	0.27	.058	.954
2. การตัดสินใจ	4.46	0.45	4.26	0.31	.838	.422
3. มนุษยสัมพันธ์	4.39	0.35	4.59	0.21	1.55	.124
4. การปรับตัว	4.41	0.37	4.49	0.37	.661	.511
รวม	4.41	0.23	4.43	0.26	.283	.778

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำคุณวิถุของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มอิสระ (Independent Samples t-test) ที่
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.778 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับ
การศึกษาต่างกัน มีภาวะผู้นำคุณวิถุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ดังนั้น ผลการวิจัย
จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาวะผู้นำวิกฤตของ ผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตาม ประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา (N=84)

ภาวะผู้นำวิกฤต ของผู้บริหารสถานศึกษา	ตั้งแต่ 1-5 ปี		ตั้งแต่ 6-10 ปี		มากกว่า 11 ปี	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การสื่อสาร	4.38	0.39	4.36	0.38	4.39	0.36
2. การตัดสินใจ	4.46	0.40	4.44	0.33	4.47	0.28
3. มนุษยสัมพันธ์	4.39	0.41	4.37	0.35	4.41	0.27
4. การปรับตัว	4.41	0.42	4.40	0.35	4.43	0.35
รวม	4.41	0.37	4.39	0.33	4.43	0.29

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาวะผู้นำในวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามประสบการณ์การบริหารสถานศึกษา พบว่าโดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์การบริหารสถานศึกษามากกว่า 11 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.43 รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์ตั้งแต่ 1-5 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามประสบการณ์การบริหาร สถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.965 ซึ่งมากกว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารแตกต่างกัน มีภาวะผู้นำ วิกฤตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นผลการวิจัยจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ปี

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาวะผู้นำในวิกฤตของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตาม ขนาดของสถานศึกษา (N=84)

ภาวะผู้นำวิกฤต ของผู้บริหารสถานศึกษา	ขนาดเล็ก		ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่พิเศษ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. การสื่อสาร	4.35	0.22	4.37	0.43	4.21	0.36	4.52	0.24
2. การตัดสินใจ	3.76	0.19	4.65	0.18	3.38	0.27	4.65	0.09
3. มนุษยสัมพันธ์	4.45	0.36	4.41	0.41	4.42	0.20	4.27	0.32
4. การปรับตัว	4.58	0.24	4.38	0.41	4.25	0.20	4.46	0.29
ภาวะผู้นำวิกฤตของผู้บริหาร สถานศึกษา	4.29	0.10	4.46	0.25	4.06	0.13	4.47	0.12

จากตารางที่ 5 แสดง ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาวะผู้นำในวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยรวม ผู้บริหารสถานศึกษาที่บริหารสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.47 รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย 4.46 และสถานศึกษาขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย 4.29 และสถานศึกษาขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย 4.06 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยภาวะผู้นำในยุควิกฤตของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ภาวะผู้นำยุควิกฤต ของผู้บริหาร สถานศึกษา	SV	SS	df	MS	F	p-value
1. การสื่อสาร	ระหว่างกลุ่ม	.441	3	.147	1.017	.390
	ภายในกลุ่ม	11.556	80	.144		
	รวม	11.997	83			
2. การตัดสินใจ	ระหว่างกลุ่ม	14.467	3	4.822	149.978*	.001
	ภายในกลุ่ม	2.572	80	.032		
	รวม	17.040	83			
3. มนุษยสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	.255	3	.085	.593	.621
	ภายในกลุ่ม	11.455	80	.143		
	รวม	11.710	83			
4. การปรับตัว	ระหว่างกลุ่ม	.523	3	.174	1.295	.282
	ภายในกลุ่ม	10.779	80	.135		
	รวม	11.303	83			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.045	3	.348	7.484*	.001
	ภายในกลุ่ม	3.724	80	.047		
	รวม	4.769	83			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุควิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีภาวะผู้นำยุควิกฤตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

เมื่อพิจารณารายด้าน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการตัดสินใจเพียงด้านเดียวทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเปรียบเทียบรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อระบุคู่ที่มีความแตกต่างอย่างชัดเจน ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำคุณวิฤต ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ขอนแก่น การตัดสินใจ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา เป็นรายคู่

ภาวะผู้นำคุณวิฤต ของผู้บริหาร สถานศึกษา	ขนาดของ สถานศึกษา	ขนาด					ขนาดใหญ่ พิเศษ
		$\bar{X}$	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่		
การตัดสินใจ	ขนาดเล็ก	4.29	-	-0.897*	0.376*		-0.891*
	ขนาดกลาง	4.46	-	-	1.273*		0.006
	ขนาดใหญ่	4.06	-	-	-		-1.267*
	ขนาดใหญ่ พิเศษ	4.47	-	-	-		-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 7 แสดงค่าผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำคุณวิฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ใน ด้านการตัดสินใจ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ โดยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ ได้แก่ สถานศึกษาขนาดเล็ก กับ สถานศึกษาขนาดกลาง ค่าเท่ากับ 0.897 สถานศึกษาขนาดเล็ก กับ สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีค่าเท่ากับ 0.376 สถานศึกษาขนาดเล็ก กับ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีค่าเท่ากับ 0.891 สถานศึกษาขนาดกลาง กับ สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีค่าเท่ากับ 1.274 และขนาดใหญ่พิเศษ กับ สถานศึกษาขนาดใหญ่ มีค่าเท่ากับ 1.267

สรุป

ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำคุณวิฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น พบว่า ภาวะผู้นำคุณวิฤตของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ การตัดสินใจ การปรับตัว มนุษยสัมพันธ์ และการสื่อสาร ซึ่งล้วนมีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสถานศึกษาในสถานการณ์วิกฤตอย่างรอบด้านและสมดุล ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 สรุปภาวะผู้นำคุณวิฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.778 ซึ่งมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีภาวะผู้นำยุควิฤตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในภาพรวมและรายองค์ประกอบ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.965 ซึ่งมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การบริหารแตกต่างกัน มีภาวะผู้นำยุควิฤตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีภาวะผู้นำยุควิฤตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเมื่อพิจารณาารายด้าน พบความแตกต่างในด้าน การตัดสินใจ และผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 5 คู่ ได้แก่ สถานศึกษาขนาดเล็กกับขนาดกลาง ขนาดเล็กกับขนาดใหญ่ ขนาดเล็กกับขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดใหญ่ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยภาวะผู้นำยุควิฤตของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบริบทของสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน ที่ผู้บริหารต้องเผชิญกับสถานการณ์วิฤต ซึ่งทำหน้าที่เป็น ห้องเรียนจริง ที่ผู้บริหารต้องพัฒนาสมรรถนะด้านการวางแผน การป้องกัน และการรับมือกับความไม่แน่นอนอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านการตัดสินใจ การสื่อสาร การสร้างมนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาในภาวะวิฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ที่กำหนดเป้าประสงค์ด้านความปลอดภัยจากภัยคุกคาม 9 รูปแบบไว้ อย่างชัดเจน ย่อมเป็นแรงผลักดันเชิงนโยบายที่ทำให้ผู้บริหารต้องพัฒนาภาวะผู้นำยุควิฤตอย่างจริงจัง สอดคล้องกับ Medrano et al. (2025) ที่ชี้ว่า ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะตระหนักถึงบทบาทในการปกป้องความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของนักเรียนในภาวะวิฤต เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่าด้านการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากผู้บริหารสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว รอบคอบ และเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม ซึ่งได้รับการฝึก ให้ตัดสินใจภายใต้ความกดดันและข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้เกิดความเชี่ยวชาญในการประเมินสถานการณ์และตอบสนองอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับ Pido and Baguio (2025) ที่พบว่า การตัดสินใจที่เข้มแข็งสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการจัดการวิฤต รองลงมาคือด้านการปรับตัว ซึ่งสะท้อนถึงความยืดหยุ่น การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และการปรับกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ สอดคล้องกับ นาริรัตน์ พลแจ้ง (2568) ที่ระบุว่า การปรับตัวเป็นองค์ประกอบสำคัญของผู้บริหารมืออาชีพในภาวะวิฤต ด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้บริหารสามารถสร้างความไว้วางใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากร สอดคล้องกับ Chatzipanagiotou and Katsarou (2023) ที่เน้นว่าการสื่อสารอย่างเปิดเผยเป็นลักษณะสำคัญของผู้นำที่มีประสิทธิภาพในยุควิฤต

ผลการเปรียบเทียบพบว่า ระดับการศึกษาและประสบการณ์การบริหารที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาวะผู้นำยุควิฤตทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาวะผู้นำยุควิฤต เป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้จากประสบการณ์การปฏิบัติงานจริง และการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ มากกว่าการพึ่งพาระดับคุณวุฒิทางการศึกษาเพียงอย่างเดียว และทุกช่วงประสบการณ์ต่างได้เรียนรู้และเผชิญกับเหตุการณ์เดียวกัน สามารถพัฒนาทักษะภาวะผู้นำได้ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อย สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างรวดเร็วผ่านการเผชิญสถานการณ์จริง การตัดสินใจภายใต้ แรงกดดันและการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ดังที่ Eid et al. (2023) ชี้ว่า หากผู้นำได้รับการพัฒนาภายใต้ระบบที่มีประสิทธิภาพเหมือนกัน ความแตกต่างของประสบการณ์ก็ไม่ส่งผลต่อภาวะผู้นำยุควิฤตอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับ ธนิดา คำปา (2566) ที่พบว่าระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อบทบาทของผู้บริหารใน

ภาวะวิกฤตโดยภาพรวม อย่างไรก็ตาม จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ขนาดกลางกับขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีภาวะผู้นำด้านการตัดสินใจสูงที่สุด เนื่องจากความซับซ้อนขององค์กรบังคับให้ผู้บริหารต้องพัฒนาระบบการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว มีทีมงานสนับสนุน มีทรัพยากรเพียงพอ และมีโครงสร้างการกระจายอำนาจที่ชัดเจน เมื่อเกิดวิกฤต โครงสร้างและระบบเหล่านี้จึงถูกนำมาใช้ได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่สถานศึกษาขนาดใหญ่อาจเผชิญกับความซับซ้อนในการประสานงาน และข้อจำกัดด้านความเหมาะสมของโครงสร้างกับขนาดขององค์กร ส่งผลให้การตัดสินใจในภาวะวิกฤตอาจมีประสิทธิภาพลดลง ขณะเดียวกัน สถานศึกษาขนาดเล็กแม้จะมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร แต่กลับมีข้อได้เปรียบ ด้านความคล่องตัวในการบริหาร การสื่อสารที่รวดเร็วและความใกล้ชิดภายในองค์กร ซึ่งเอื้อต่อการตัดสินใจอย่างฉับไวในภาวะวิกฤต ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับ งานวิจัยของ อินทอร ประการแก้ว และคณะ (2568) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการภาวะวิกฤตในหลายด้านอย่างชัดเจน สอดคล้องกับ Bennett and Cox (2024) ที่ชี้ว่าโรงเรียนที่อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านของขนาดองค์กรมักเผชิญกับความไม่ชัดเจนของบทบาทและระบบงานในภาวะวิกฤต ดังนั้น การพัฒนาภาวะผู้นำยุควิกฤตจึงควรออกแบบให้สอดคล้องกับบริบทของขนาดสถานศึกษาแต่ละประเภท เพื่อให้การจัดการวิกฤตมีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกบริบท

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยสามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ว่า การพัฒนาภาวะผู้นำยุควิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษาควรมุ่งเน้นอย่างเป็นระบบใน 3 ด้านสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาวะวิกฤตให้มีความชัดเจน โปร่งใส และสร้างความไว้วางใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การออกแบบหลักสูตรพัฒนาผู้บริหารให้สอดคล้องกับบริบทและขนาดของสถานศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับข้อจำกัดและศักยภาพที่แตกต่างกัน และการส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำผ่านกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เช่น การฝึกซ้อมสถานการณ์วิกฤตและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา ทั้งนี้ เพื่อยกระดับศักยภาพของผู้บริหารให้สามารถบริหารจัดการสถานการณ์วิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- ธนิศา คำปา. (2566). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในภาวะวิกฤต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ธีรพงษ์ ชูนาค, และคณะ. (2567). แนวทางการบริหารจัดการภาวะวิกฤตของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 9(10), 498–522.
- นารัตน์ พลแจ้ง. (2568). สหสัมพันธ์คานานิโคลระหว่างผู้บริหารมืออาชีพกับการบริหารภาวะวิกฤตของผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรัตน์ จันทโซ, และคณะ. (2566). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษายุคโลกพลิกผันที่ส่งผลต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนการสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 10(6), 117–127.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. (2569). *แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569*. ขอนแก่น:ผู้แต่ง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). *สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา*. สืบค้นจาก

- อินทอร ประการแก้ว, และคณะ. (2568). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการจัดการภาวะวิกฤตของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. *วารสารสหวิทยาการนวัตกรรมปริทรรศน์*, 8(3), 1-15..
- Bennett, M., & Cox, L. (2024). *Revolutionizing the principalship: Bold bets to elevate school leadership*.
- Chatzipanagiotou, P., & Katsarou, E. (2023). Crisis management, school leadership in disruptive times and the recovery of schools in the post COVID-19 era: A systematic literature review. *Education Sciences*, 13(2). <https://doi.org/10.3390/educsci13020118>
- Eid, J., Hansen, A. L., Andreassen, N., Espevik, R., Brattebø, G., & Johnsen, B. H. (2023). Developing local crisis leadership: A research and training agenda. *Frontiers in Psychology*, 14, 1-9. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1041387>
- Hill-Berry, N. P., & Burris-Melville, T. S. (2024). When the going gets tough: Educational leadership and resilience in times of crises. *Power and Education*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1177/17577438241297242>
- Medrano, R., Sánchez, P., & Hollingworth, L. (2025). Role of the principal as a leader for crisis management in primary schools in Mexico. *International Journal of Educational Leadership and Management*, 13(2), 157-175. <https://doi.org/10.17583/ijelm.15662>
- Pido, K. B., & Baguio, J. B. (2025). Administrative decision making and crisis management in education in public elementary schools. *Asian Journal of Education and Social Studies*, 51(6), 1441-1450. <https://doi.org/10.9734/ajess/2025/v51i62087>

การประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

TEACHERS AND SCHOOL ADMINISTRATORS' EVALUATION UNDER KHON KAEN PROVINCIAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

อนุศิริ ชินศรี^{1*}

วิหุล ทาชา²

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน^{1,2}

anasiri.chi@student.mbu.ac.th¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น 2) ศึกษาความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น 3) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น และ 4) เสนอแนวทางในการพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู 184 คน และกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้บริหารสถานศึกษา 20 คน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified})

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความคาดหวังต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของทั้งครูและผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความต้องการจำเป็นของการประเมินผลการปฏิบัติงานพบว่า มีช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในทุกด้าน โดยครูมีความต้องการจำเป็นสูงสุดด้านการจัดการเรียนรู้ และผู้บริหารสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นสูงสุดด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม และ 4) แนวทางในการพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติงานควรมุ่งเน้นการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ในส่วนของแนวทางในการพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา ควรมุ่งเน้นการพัฒนา ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย ด้านการบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ และด้านข้อตกลงในการพัฒนางานตามลำดับ

คำสำคัญ : การประเมินผลการปฏิบัติงาน ความต้องการจำเป็น ข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)

Abstract

This research aimed to: (1) examine the current conditions of performance evaluation of teachers and school administrators under the Khon Kaen Provincial Administrative Organization; (2) investigate the expected conditions of such performance evaluation; (3) identify the priority needs for performance evaluation; and (4) propose guidelines for developing performance evaluation for teachers and school administrators. The sample consisted of 184 teachers, while the target group included 20 school administrators under the Khon Kaen Provincial Administrative Organization. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, and the Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}).

The findings revealed that the overall current condition of performance evaluation for both teachers and school administrators was at a moderate level, whereas the expected condition was at the highest level. There were gaps between the current and desirable conditions in all aspects. Teachers demonstrated the highest priority need in learning management, while school administrators demonstrated the highest priority need in strategic change management and innovation. The proposed guidelines for developing performance evaluation emphasized enhancing teachers' competencies in learning management, performance agreement (PA), support and promotion of learning management, and professional and self-development. For school administrators, the guidelines focused on strategic change management and innovation, school management, community and network management, academic administration and instructional leadership, professional and self-development, and performance agreement (PA), respectively.

Keywords: Performance Evaluation Priority Needs Performance Agreement (PA)

บทนำ

โลกในศตวรรษที่ 21 เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านเทคโนโลยีดิจิทัล โครงสร้างเศรษฐกิจ ในยุคอุตสาหกรรม 4.0 และปัญหาสังคมระดับโลก ส่งผลให้ทุกประเทศต้องปฏิรูประบบการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่จำเป็น ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการรู้เท่าทันดิจิทัล ซึ่งทักษะเหล่านี้ไม่สามารถพัฒนาได้ผ่านการศึกษาแบบดั้งเดิมที่เน้นการถ่ายทอดความรู้ฝ่ายเดียว (OECD, 2019) ปัจจุบันนักวิชาการและองค์กรระหว่างประเทศให้ความสำคัญสูงสุดในการปฏิรูปการศึกษาคือ คุณภาพของครู เนื่องจากครูคือตัวแปรภายในโรงเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนมากที่สุด มากกว่าขนาดชั้นเรียน งบประมาณ หรือโครงสร้างพื้นฐาน (OECD, 2018; Schleicher, 2018) ด้วยเหตุนี้ กระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูจึงกลายเป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์สำคัญที่รัฐบาลและองค์กรการศึกษาทั่วโลกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในด้านแนวคิดการประเมิน กระบวนทัศน์สมัยใหม่ได้เปลี่ยนจากการประเมินเพื่อการตัดสิน (Summative Evaluation) ที่มุ่งวัดดูประสิทธิผลการบริหาร เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือการคงวิทยฐานะ ซึ่งถูกวิจารณ์ว่าเป็นเพียงพิธีกรรมและก่อให้เกิดวัฒนธรรมการสร้างเอกสารมากกว่าการพัฒนาตนเอง (Danielson, 2016) ไปสู่การประเมินเพื่อการพัฒนา (Developmental Evaluation) ที่มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้และการเติบโตทางวิชาชีพของครูผ่านการให้ข้อมูลป้อนกลับที่สร้างสรรค์และการสร้างวัฒนธรรมความร่วมมือ (Darling-Hammond et al., 2020) โดย OECD (2020) ระบุว่าประสิทธิภาพสูงสุดเกิดขึ้นเมื่อระบบการประเมินผสมผสานทั้งมิติความรับผิดชอบและการพัฒนาวิชาชีพอย่างสมดุล สำหรับประเทศไทย สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้นำระบบ ข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement: PA) มาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 เพื่อเปลี่ยนแนวทางจากการสะสมเอกสารไปสู่การประเมินที่อิงผลการปฏิบัติงานจริง โดยให้ครูกำหนด "ประเด็นท้าทาย" จากสภาพปัญหาจริงในชั้นเรียนในลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการ และให้ผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นโค้ชและผู้ให้คำปรึกษาทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดภาวะผู้นำทางการเรียนการสอน (Instructional Leadership) และชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) (Irby et al., 2023; Tan et al., 2024)

อย่างไรก็ตาม การนำระบบ PA ไปสู่การปฏิบัติจริงในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นพบความท้าทาย 4 ด้านหลัก ได้แก่ (1) ด้านความรู้ความเข้าใจ ครูและผู้บริหารบางส่วนยังมองระบบ PA เป็นเพียงการเปลี่ยนรูปแบบเอกสาร ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ (2) ด้านทักษะการปฏิบัติ ครูจำนวนมากยังขาดทักษะในการกำหนดประเด็นท้าทายที่มีความหมายและออกแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ที่วัดผลได้จริง (3) ด้านบทบาทผู้บริหาร ผู้บริหารยังขาดความพร้อมในการให้ข้อมูลป้อนกลับเชิงพัฒนาและการนิเทศทางวิชาการที่มีคุณภาพ และ (4) ด้านปัจจัยสนับสนุน สถานศึกษาหลายแห่งขาดแคลนทรัพยากร เวลา และระบบ PLC ที่เข้มแข็งเพียงพอ ซึ่งหากปัญหาเหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ ระบบ PA อาจกลายเป็นเพียง "ภาระงานเชิงเอกสารรูปแบบใหม่" โดยไม่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนในห้องเรียน (วิโรจน์ สารรัตน์, 2567) นอกจากนี้ งานวิจัยที่มีอยู่ส่วนใหญ่มุ่งศึกษาบริบทของสถานศึกษาสังกัด สพฐ. และยังขาดการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของทั้งครูและผู้บริหารในฐานะระบบที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันภายใต้บริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งถือเป็น ช่องว่างของงานวิจัย (Research Gap) ที่สำคัญ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิจัยเพื่อประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment Research) โดยวิเคราะห์ช่องว่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพที่พึงประสงค์ (Altschuld & Watkins, 2014) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับการออกแบบแผนพัฒนาบุคลากร การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการที่ตรงจุด และการพัฒนาระบบการนิเทศติดตามที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นต่อไป

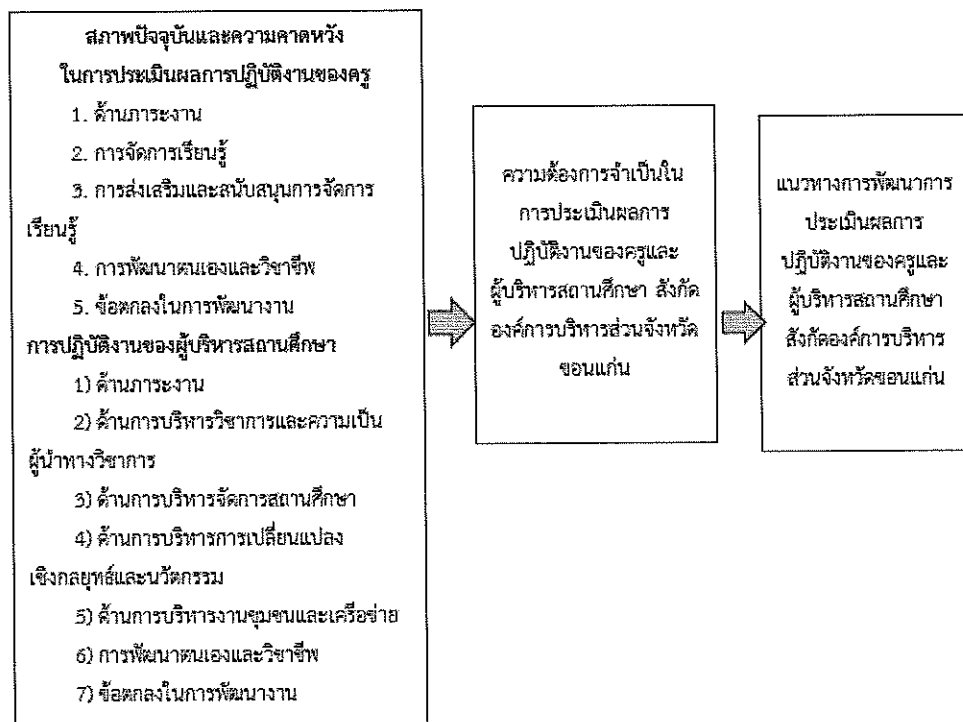

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น
4. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

กรอบแนวความคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารเพื่อนำมากำหนดกรอบแนวความคิดการวิจัย ซึ่งได้มาจากกาสังเคราะห์แนวคิดการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวคิดของ ก.พ. (2562), พิมพ์พรณ ปัญญาวงศ์ (2561), Robbins และ Coulter (2018), ประวิต เอรารวรรณ์ (2564), John Terra (2024), นรรัชต์ ฝืนเชียร (2564), Armstrong (2014), Cascio (2016) และสำนักงาน ก.ค.ศ. (2552, 2565) สรุปองค์ประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูได้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ภาระงาน 2) การจัดการเรียนรู้ 3) การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ 4) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ และ 5) ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทาย และสรุปองค์ประกอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ภาระงาน 2) การบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ 3) การบริหารจัดการสถานศึกษา 4) การบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม 5) การบริหารงานชุมชนและเครือข่าย 6) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ และ 7) ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทาย โดยผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวัง และความต้องการจำเป็นในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 20 คน จาก 20 โรงเรียน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู จำนวน 220 คน จากประชากร 517 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Krejcie and Morgan (1970) และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามขนาดโรงเรียน (เล็ก กลาง ใหญ่) และจัดสรรตัวอย่างตามสัดส่วน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ และ (2) แบบสอบถามมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) เพื่อวัดสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงาน ครอบคลุมตัวชี้วัดตามมาตรฐานตำแหน่งของครู 5 ด้าน และผู้บริหารสถานศึกษา 7 ด้าน รวมประเด็นข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีคุณสมบัติสอดคล้องกับการประเมิน ประกอบด้วย 1) ศึกษาในเทศก์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น และดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ 2) ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการบริหารการศึกษา 3) ครูผู้สอนโรงเรียนสังกัดสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) รูปแบบของแบบสอบถาม (Format) การใช้ภาษา (Wording) ให้เหมาะสมถูกต้อง โดยประเมินความสอดคล้องของนิยามศัพท์เฉพาะและข้อความถามของตัวแปรแต่ละตัว การใช้ภาษา (Wording) ให้เหมาะสม จากนั้นนำผลการประเมินที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Congruence: IOC) โดยแบบสอบถามทั้งสองชุด มีผลการประเมินตั้งแต่ 0.67 - 1.00 และมีการปรับจำนวนข้อความถามของครูจาก 33 ข้อเป็น 37 ข้อ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งสองชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง คือครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย จำนวน 30 คน วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.912 (ครู) และ 0.916 (ผู้บริหาร) ซึ่งอยู่ในระดับสูงสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามแบบอิเล็กทรอนิกส์ออนไลน์ผ่าน Google Form โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเข้าตอบแบบสอบถามผ่านลิงค์ URL หรือ สแกนผ่าน QR CODE ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ครู จำนวน 220 คน และ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน ซึ่งได้ข้อมูลตอบกลับของครู จำนวน 184 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.64 และ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป รวมทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวัง และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้ดัชนี PNI_{modified} ซึ่งคำนวณจากความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวังและสภาพปัจจุบัน เพื่อจัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อคำนวณหาค่าสถิติสำหรับการหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ของครูและ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังตารางที่ 1 – 2

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ของครู

สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู	n = 184		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านภาระงาน	4.10	1.03	มาก
ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	3.48	0.97	ปานกลาง
ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้	3.13	0.91	ปานกลาง
ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน	3.09	1.02	ปานกลาง
ด้านการจัดการเรียนรู้	2.96	0.87	ปานกลาง
โดยรวม	3.35	0.96	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$, S.D.=0.96) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาระงาน ($\bar{X}=4.10$, S.D.=1.03) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.97) ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.13$, S.D.= 0.91) ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน ($\bar{X}=3.09$, S.D.=1.02) และ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}= 2.96$, S.D.=0.87) อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา

สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 20		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านภาระงาน	3.80	0.97	มาก
ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย	3.50	0.52	ปานกลาง
ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน	3.49	0.66	ปานกลาง
ด้านการบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ	3.39	0.72	ปานกลาง
ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา	3.10	0.38	ปานกลาง
ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	3.00	0.25	ปานกลาง
ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม	2.97	0.20	ปานกลาง
โดยรวม	3.32	0.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าสภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ที่ระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32$, S.D.=0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านภาระงาน ($\bar{X}=3.80$, S.D.= 0.97) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย

$\bar{X}=3.50$, S.D.= 0.52) ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน ($\bar{X}=3.49$, S.D.=0.66) ด้านการบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ ($\bar{X}=3.39$, S.D.= 0.72) ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ($\bar{X}= 3.10$, S.D.=0.38) ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ($\bar{X}= 3.00$, S.D.=0. 0.25) และด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม ($\bar{X}=2.97$, S.D.= 0.20) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยวิเคราะห์ความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังตารางที่ 3 – 4

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู	n = 184		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้	4.71	0.54	มากที่สุด
ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน	4.69	0.56	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.66	0.56	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	4.66	0.55	มากที่สุด
ด้านภาระงาน	4.04	0.99	มาก
โดยรวม	4.55	0.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.55$, S.D.=0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคาดหวังสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.71$, S.D.= 0.54) รองลงมา คือ ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน ($\bar{X}=4.69$, S.D.= 0.56) ตามมาด้วย ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.66$, S.D.=0.56) และด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ($\bar{X}=4.66$, S.D.= 0.56) อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ และ ด้านภาระงาน ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.99) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 20		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านภาระงาน	4.89	0.21	มากที่สุด
ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา	4.89	0.27	มากที่สุด
ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย	4.82	0.31	มากที่สุด
ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม	4.79	0.51	มากที่สุด
ด้านการบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ	4.70	0.51	มากที่สุด
ข้อตกลงในการพัฒนางาน	4.70	0.41	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	4.67	0.44	มากที่สุด
โดยรวม	4.78	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่าความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.78$, S.D.=0.38) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านภาระงาน ($\bar{X}=4.89$, S.D.= 0.21) และด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ($\bar{X}=4.89$, S.D.=0.27) รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย ($\bar{X}=4.82$, S.D.=0.31) ด้านเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม ($\bar{X}=4.79$, S.D.=0.51) ด้านการบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ ($\bar{X}=4.70$, S.D.= 0.51) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.41) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ($\bar{X}=4.67$, S.D.=0.44)

3. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยใช้สูตรการหาค่า $PNI_{modified}$ นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังตารางที่ 5 – 6

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ความต้องการจำเป็นของการประเมิน ผลการปฏิบัติงานของครู	n = 184		$PNI_{modified}$
	สภาพ ปัจจุบัน	ความ คาดหวัง	
ด้านการจัดการเรียนรู้	2.96	4.66	0.574
ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน	3.09	4.69	0.519
ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้	3.13	4.71	0.504
ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	3.48	4.66	0.339
ด้านภาระงาน	4.10	4.04	-0.010
โดยรวม	3.35	4.55	0.358

จากตารางที่ 5 พบว่าความต้องการจำเป็นของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ในภาพรวม เท่ากับ 0.358เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.574$) รองลงมา คือ ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน($PNI_{modified} = 0.519$)ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.504$) ตามมาด้วย ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ($PNI_{modified} = 0.339$) และด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านภาระงาน ($PNI_{modified} = -0.010$)

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น

ความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา	N = 20		PNI _{modified}
	สภาพ ปัจจุบัน	ความ คาดหวัง	
ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม	2.97	4.79	0.615
ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา	3.10	4.89	0.574
ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	3.00	4.67	0.558
ด้านการบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ	3.39	4.70	0.389
ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย	3.50	4.82	0.376
ข้อตกลงในการพัฒนางาน	3.49	4.70	0.344
ด้านภาระงาน	3.80	4.89	0.286
โดยรวม	3.32	4.78	0.439

จากตารางที่ 6 พบว่าความต้องการจำเป็นของการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น มีดัชนีความต้องการจำเป็นในภาพรวม เท่ากับ 0.439 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI_{modified} = 0.615) รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา (PNI_{modified} = 0.574) ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ (PNI_{modified} = 0.558) ด้านการบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ (PNI_{modified} = 0.389) ด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย (PNI_{modified} = 0.376) ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน (PNI_{modified} = 0.344) และด้านที่น้อยที่สุดคือ ด้านภาระงาน (PNI_{modified} = 0.286)

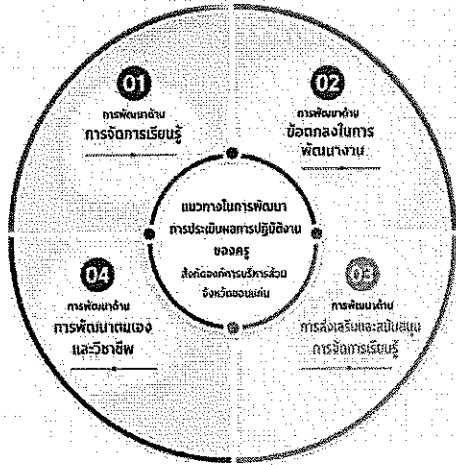
สรุป

1. สภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองกลุ่ม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทั้งครูและผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านภาระงานซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของครูคือด้านการจัดการเรียนรู้ และของผู้บริหารสถานศึกษาคือด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม ซึ่งทั้งสองด้านอยู่ในระดับปานกลาง

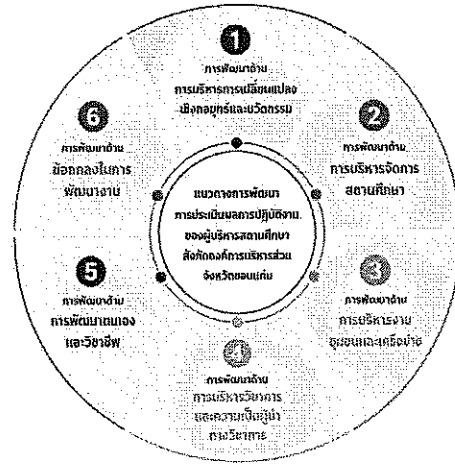
2. ความคาดหวังของการประเมินผลการปฏิบัติงานของทั้งครู และผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสองกลุ่ม สำหรับครู ด้านที่มีความคาดหวังสูงสุดคือด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้รองลงมาคือด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน และด้านการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีความคาดหวังสูงสุดคือด้านภาระงานและด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาเท่ากันทั้งสองด้าน) ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างที่มีนัยสำคัญระหว่างสภาพที่เป็นอยู่จริงกับสภาพที่พึงประสงค์ในทุกด้านของทั้งสองกลุ่ม

3. ความต้องการจำเป็นของการประเมินผลการปฏิบัติงาน ครูมีความต้องการจำเป็นโดยรวมในระดับสูง โดยด้านที่ต้องการพัฒนาเร่งด่วนสูงสุดสี่ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านข้อตกลงในการพัฒนางาน ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ตามลำดับ ส่วนด้านภาระงานมีค่าดัชนีติดลบ สะท้อนว่าสภาพปัจจุบันใกล้เคียงหรือสูงกว่าความคาดหวัง จึงควรคงสถานะปัจจุบัน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีความต้องการจำเป็นโดยรวมสูงกว่าครู โดยทุกด้านอยู่ในระดับสูงและต้องการพัฒนาเร่งด่วน โดยเฉพาะด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา และด้านการบริหารงานชุมชนและเครือข่าย ตามลำดับ

4. แนวทางการพัฒนาการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา สามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้ดังภาพ ที่ 1 และ 2

ภาพที่ 1 แนวทางการพัฒนาการประเมิน
ผลการปฏิบัติงานของครู

ภาพที่ 2 แนวทางการพัฒนาการประเมิน
ผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันของการประเมินผลการปฏิบัติงานของทั้งครูและผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่านโยบายจะถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่การนำไปปฏิบัติยังขาดประสิทธิภาพ โดยทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ย สูงสุดในด้านภาระงานแต่ต่ำสุดในด้านคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการบริหารเชิงนวัตกรรม สะท้อนระบบที่ยังเน้นการ ปฏิบัติตามภารกิจมากกว่าการพัฒนาผลลัพธ์ที่แท้จริง (Cascio, 2016; Armstrong, 2014) ในขณะที่ความคาดหวังของทั้งสอง กลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการสนับสนุนผู้เรียน สะท้อนการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ จากการประเมินเพื่อการตัดสินใจไปสู่การประเมินเพื่อการพัฒนา และแสดงให้เห็นว่าบุคลากรให้ความสำคัญกับคุณภาพของ ผลลัพธ์มากกว่าปริมาณงาน (Black & William, 2009) สำหรับความต้องการจำเป็น ครูมีความต้องการสูงสุดด้านการจัดการ เรียนรู้ สะท้อนถึงความท้าทายในการปรับบทบาทสู่การเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Constructivism และ Active Learning ควบคู่กับการพัฒนาทักษะการกำหนดประเด็นท้าทายและการวิจัยในชั้นเรียน (Bonwell & Eison, 1991; วิโรจน์ สารรัตน์, 2567) ส่วนผู้บริหารมีความต้องการสูงสุดด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม สะท้อนความ จำเป็นในการพัฒนาทั้งภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำทางวิชาการเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้นำการเรียนรู้และโค้ชที่ สนับสนุนครูอย่างต่อเนื่อง (Bass & Avolio, 1994; Hallinger, 2011) โดยแนวทางการพัฒนาสำหรับทั้งสองกลุ่มควรมุ่งเน้น การส่งเสริมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในฐานะผู้ เรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน (DuFour & Fullan, 2013; Fullan, 2014)

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเสนอให้หน่วยงานต้นสังกัดนำข้อมูลไปจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรโดยมุ่งเน้นด้านที่มีความต้องการจำเป็น สูง ทั้งด้านการจัดการเรียนรู้ ข้อตกลงในการพัฒนางาน และการสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับครู รวมถึงด้านการบริหารการ เปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการ และการพัฒนาตนเองสำหรับผู้บริหาร ควรพัฒนาคู่มือและเครื่องมือ PA ที่มีตัวอย่างแนว ปฏิบัติที่ดี พร้อมสร้างระบบนิเทศแบบโค้ชซึ่งและให้ข้อมูลป้อนกลับเชิงพัฒนา

สำหรับผู้บริหาร ควรส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ในโรงเรียนผ่าน PLC พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาครู และสนับสนุนนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการบริหารและการจัดการเรียนรู้

สำหรับครู ควรพัฒนาทักษะการออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้วิจัยในชั้นเรียนและข้อมูลผู้เรียนเพื่อปรับปรุงการสอน และมีส่วนร่วมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนา PA ให้เชื่อมโยงกับผลลัพธ์ผู้เรียนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในด้านการวิจัย ควรศึกษาวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับความคาดหวัง เปรียบเทียบรูปแบบการประเมินระหว่างหน่วยงาน และติดตามผลการพัฒนาในระยะยาว เพื่อยกระดับระบบการประเมินให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบริบทการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567, จาก https://www.moe.go.th/moe/nipa/ed_law/p.r.g.edu1.pdf.
- ชุติมา แสงสุวรรณ และ สมชาย ใจดี. (2565). ความท้าทายในการนำนโยบายการประเมินผลการปฏิบัติงานครูแนวใหม่ไปสู่การปฏิบัติในประเทศไทย. วารสารบริหารการศึกษา, 15(2), 45-60.
- ทิพย์กัญญา ไชยปัญญา, วาโร เฟิงส์วีสต์, & อภิสิทธิ์ สมศรีสุข. (2567). การประเมินความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำครูในโรงเรียน (ตามระบบ วPA) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 14(1), 13-27. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567, จาก <https://so04.tciithaijo.org/index.php/neuarj/article/view/266731>.
- นรรีชต์ ผืนเขียว. (2564). การประเมิน PA คืออะไร และนำมาใช้อย่างไรกับการประเมินข้าราชการครู. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567, จาก <https://www.trueplookpanya.com/dhamma/content/90337>.
- เพ็ญพิชชา ไชยอด, & อีรศักดิ์ อุบลมัยอิชัย. (2565). การศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางานตำแหน่งครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตาก. สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยนเรศวร. สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2568 จาก <https://shorturl.at/uMnYl>.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). ราชกิจจานุเบกษา. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567, จาก https://www.moe.go.th/moe/nipa/ed_law/p.r.g.edu1.pdf.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2567). แนวโน้มสากลในการประเมินครู: แนวทางเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันพัฒนาครู. (2563). คู่มือการพัฒนาครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2564). หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู. สำนักงาน ก.ค.ศ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2565). หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู. สืบค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2567, จาก https://otepc.go.th/th/content_page/item/3368-9-2565.html
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2566). รายงานผลการสำรวจระบบการประเมินวิทยฐานะแบบข้อตกลงพัฒนางาน (วPA). สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2567, จาก https://www.otepc.go.th/th/content_page/item/4575-1437-2566.html.

- สุวดี ฐามูล. (2565). *ความต้องการและแนวทางการพัฒนามาตรฐานตำแหน่งครูด้านการจัดการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ PA สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2*. สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2567 จาก <https://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/5672/3/SuwadeeThamoon.pdf>.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. (2567). *ประวัติสำนักงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น*. สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2567 จาก <http://edukkpao.go.th>.
- องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD). (2564). *ผลการสำรวจการสอนและการเรียนรู้ระหว่างประเทศ (TALIS): ฉบับสรุปสำหรับผู้บริหาร*. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- Alkaabi, A. M., & Abdallah, A. K. (2024). *Portfolio practices in the principal evaluation process: A qualitative case study*. *Heliyon*, 10(21), e39467. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2024.e39467>.
- Christensen, T., & Lægreid, P. (2020). Performance management in practice: Performance, transparency and learning. *Financial Accountability & Management*, 22(3), 251–270. Retrieved from <https://doi.org/10.1111/j.0267-4424.2006.00402.x>.
- Grissom, J. A., Egalite, A. J., & Lindsay, C. A. (2021). *How principals affect students and schools: A systematic synthesis of two decades of research*. Wallace Foundation. Retrieved from <https://www.wallacefoundation.org/publications>.
- Leevarangkul, D. (2023). Enhancement process of performance agreement abilities by using principles of assessment for learning and profession. *Journal of Humanities and Social Sciences, Rajapruk University*, 9(3), 36–51. Retrieved from <https://so03.tcithaijo.org/index.php/rpu/article/view/274229>.
- OECD. (2021). *Teaching as a knowledge profession: The OECD Teaching and Learning International Survey (TALIS) insights*. OECD Publishing. Retrieved from <https://doi.org/10.1787/talis-2021-en>.
- Pimpa, N. (2005). Teacher performance appraisal in Thailand: Poison or panacea? *Journal of Educational Administration*, 43(2), 118–135.
- S. Jessica. (2019). *Need assessment*. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2567 Retrieved from <https://aifs.gov.au/resources/practice-guides/needs-assessment>
- Smith, W. C., & Holloway, J. (2020). School testing culture and teacher satisfaction. *Educational Assessment, Evaluation and Accountability*, 32(3), 461–479. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s11092-020-09342-8>.
- UNESCO. (2021). *Synthetic review of evaluations: Evaluation of teacher development and related programmes*. UNESCO Publishing. Retrieved from <https://unesdoc.unesco.org>.
- Witkin, E. W., & Altschuld, J. H. (1995). *Planning and conducting needs assessments: Results-driven decisions*. Sage Publications.
- Worth, J., & Van den Brande, J. (2020). Teacher satisfaction and test-based accountability: Examining the role of testing culture and student test scores in teacher appraisals. *Educational Assessment, Evaluation and Accountability*, 32(1), 87–109. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s11092-020-09325-4>.

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

SCHOOL ADMINISTRATORS' INNOVATIVE LEADERSHIP AFFECTING SCHOOL
EFFECTIVENESS UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE
KHON KAEN

อานันท์ ประเสริฐศรี^{1*}

วิบูล พาชา²

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน^{1,2}

Anan.pha@student.mbu.ac.th¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ศึกษาความสัมพันธ์และปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จำนวน 78 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นมีระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) มีระดับประสิทธิผลของ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) มีความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สมการพยากรณ์ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ได้ร้อยละ 76.30 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y} = 0.339 + 0.464X_3 + 0.425X_1 + 0.278X_5 - 0.263X_2$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z} = 0.504Z_3 + 0.465Z_1 + 0.297Z_5 - 0.301Z_2$$

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ผู้บริหารสถานศึกษา ประสิทธิภาพของโรงเรียน

Abstract

This study aimed to investigate the level of innovative leadership among school administrators and the level of school effectiveness under the Secondary Educational Service Area Office, Khon Kaen. It examined the relationship between innovative leadership factors of school administrators and school effectiveness within the same jurisdiction. The target group consisted of 78 school administrators under the Secondary Educational Service Area Office, Khon Kaen. The research instrument was a questionnaire, and data were analyzed using statistical software to calculate percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The findings revealed that the level of innovative leadership among school administrators was high ($\bar{X} = 4.48$), and the level of school effectiveness was also high ($\bar{X} = 4.37$). There was a statistically significant positive correlation at the 0.01 level between innovative leadership of school administrators and school effectiveness in all aspects. Furthermore, the predictive equation of innovative leadership affecting school effectiveness demonstrated a predictive power of 76.30%. The regression equations were as follows

Unstandardized equation:

$$\hat{Y} = 0.339 + 0.464X_3 + 0.425X_1 + 0.278X_5 - 0.263X_2$$

Standardized equation:

$$\hat{Z} = 0.504Z_3 + 0.465Z_1 + 0.297Z_5 - 0.301Z_2$$

Keywords: Innovative Leadership School Administrators School Effectiveness

บทนำ

ในยุคศตวรรษที่ 21 การบริหารจัดการศึกษาต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในมิติของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา ระบบการศึกษาทั่วโลกต่างปรับตัวเพื่อรองรับความต้องการของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเน้นการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาเชิงนวัตกรรม (Wagner, 2012) สำหรับประเทศไทย การบริหารจัดการศึกษาภายใต้กรอบแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะสำคัญสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำองค์กรที่ต้องขับเคลื่อนนโยบาย วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์การพัฒนาสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Fullan (2014) ที่ระบุว่าผู้นำทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีความสามารถในการนำนวัตกรรมมาบูรณาการกับการบริหารองค์กรเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมาย

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership) เป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางในวงการบริหารการศึกษา โดยหมายถึงความสามารถของผู้บริหารในการคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และนำการเปลี่ยนแปลงมาสู่องค์กรอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ (Deschamps, 2005; Crossan & Apyadin, 2010) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดนโยบายส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมผ่านแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566–2570 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การยกระดับมาตรฐานการจัดการเรียนรู้ และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) อย่างไรก็ตาม พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาจำนวนมากยังขาดทักษะและองค์ความรู้ด้านภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่เพียงพอ ส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติในสถานศึกษาจริงยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2562)

นวัตกรรมด้านการศึกษา (Educational Innovation) ครอบคลุมทั้งนวัตกรรมการเรียนการสอน นวัตกรรมการบริหารจัดการ และนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในสถานศึกษา ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน (Rogers, 2003; OECD, 2019) จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ พบว่าคุณภาพผู้เรียนของไทยยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ความรู้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565; PISA, 2022) สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่สามารถขับเคลื่อนนวัตกรรมการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากขาดภาวะผู้นำที่เข้มแข็ง ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด และมีทรัพยากรไม่เพียงพอ (วิโรจน์ สารรัตน์, 2563) นอกจากนี้ งานวิจัยของ Leithwood et al. (2020) ยังพบว่าผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสูงมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับการนำนวัตกรรมมาใช้ในสถานศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ประสิทธิภาพของโรงเรียน (School Effectiveness) เป็นตัวชี้วัดสำคัญที่สะท้อนความสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษาในทุกมิติ ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศองค์กร ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และความสามารถในการปรับตัวขององค์กร (Hoy & Miskel, 2013; Scheerens, 2016) การวิจัยที่ผ่านมาพบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนมากที่สุดเป็นอันดับสอง รองจากคุณภาพของครูผู้สอน (Robinson et al., 2009) อย่างไรก็ตาม การวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมโดยเฉพาะในบริบทของสถานศึกษาไทยยังมีอยู่อย่างจำกัด และยังไม่มีการศึกษาอย่างเป็นระบบถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของโรงเรียนในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นให้ครอบคลุมและยังไม่มีการสร้างสมการพยากรณ์ในบริบทนี้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เพื่อเป็นองค์ความรู้ใหม่และแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การยกระดับประสิทธิภาพของโรงเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

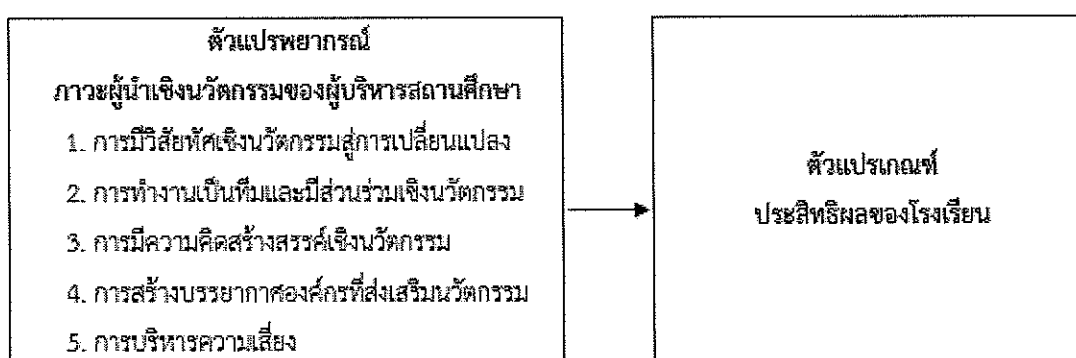
1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
4. เพื่อศึกษาปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

สมมติฐานการวิจัย

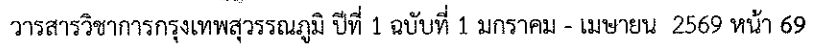
1. ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทิศทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น
2. มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ที่สรุปไว้ว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรม การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม และการสร้างบรรยากาศแห่งองค์กรนวัตกรรม การบริหารความเสี่ยง การมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน ล้วนส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำให้สามารถศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนตามที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ขึ้นมา โดยยึดหลักการของนักวิจัย นักวิชาการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษา ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วและได้นำไปทดลอง (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Hopkin & Sterley, 1990 อ้างถึงใน ประภาพร ศรีตระกูล, 2550) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยกำหนดให้ความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า 0.80 ตามหลักวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach) และผลการหาค่าความเชื่อมั่นของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.962 และค่าความเชื่อมั่นของประสิทธิผลของโรงเรียนทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.930

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การชี้แจงและขอความยินยอมจากอาสาสมัครวิจัย ผู้วิจัย เป็นผู้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ขั้นตอน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความเสี่ยง สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย และการรักษาความลับของข้อมูลให้แก่อาสาสมัครวิจัยด้วยตนเอง โดยชี้แจงและขอความยินยอมจากผู้ดำเนินการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ผู้วิจัยชี้แจงข้อมูลและขอความยินยอมจากอาสาสมัครวิจัย ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ระยะเวลาเพียงพอในการพิจารณาตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยอย่างสมัครใจ และการชี้แจงข้อมูลและการให้ความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยดำเนินการ ณ สถานศึกษาของอาสาสมัครวิจัย หรือผ่านช่องทางออนไลน์ตามความสะดวกของอาสาสมัคร โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นส่วนตัวของผู้เข้าร่วมวิจัย ตามเอกสารชี้แจงที่ส่งให้อาสาสมัครวิจัย

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดส่งหนังสือราชการแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์โดยใช้ Google Forms กลุ่มเป้าหมายจำนวน 84 คนและได้ข้อมูลที่ตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 92.85

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยและข้อคำถามที่ต้องการทราบ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา และตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นใช้การวิเคราะห์ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) โดยนำตัวแปรต้นทุกตัวที่ต้องการวิเคราะห์มาจับคู่กับตัวแปรตามทีละคู่ และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า .05 แสดงว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามแต่ละคู่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่นโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น สรุปผลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลผลภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยภาพรวม

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร	ระดับพฤติกรรมของผู้บริหาร		แปลผล
	($\bar{X}$)	S.D.	
1. การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง	4.40	.417	มาก
2. การทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม	4.58	.437	มากที่สุด
3. การมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม	4.53	.414	มากที่สุด
4. การสร้างบรรยากาศองค์กรที่ส่งเสริมนวัตกรรม	4.41	.347	มาก
5. การบริหารความเสี่ยง	4.50	.408	มาก
รวม	4.48	.359	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.53$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.51$) อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 4.40$)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลผลประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยภาพรวม

ประสิทธิผลของโรงเรียน	ระดับพฤติกรรมของผู้บริหาร		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	4.30	.492	มาก
2. ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา	4.46	.462	มาก
3. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา	4.41	.461	มาก
4. ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก	4.32	.413	มาก
รวม	4.37	.382	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.41$) อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ($\bar{X} = 4.30$)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา (X) กับประสิทธิผลของโรงเรียน (Y)

ตัวแปร	ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง (X ₁)	ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (X ₂)	ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม (X ₃)	ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรที่ส่งเสริมนวัตกรรม (X ₄)	ด้านการบริหารความเสี่ยง (X ₅)	ประสิทธิผลของโรงเรียน (Y)
ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง (X ₁)	1.000					
ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (X ₂)	0.794**	1.000				
ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม (X ₃)	0.840**	0.856**	1.000			
ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรที่ส่งเสริมนวัตกรรม (X ₄)	0.728**	0.872**	0.893**	1.000		
ด้านการบริหารความเสี่ยง (X ₅)	0.498**	0.434**	0.476**	0.416**	1.000	
ประสิทธิผลของโรงเรียน (Y)	0.797**	0.629**	0.778**	0.687**	0.638**	1.000

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

จากตารางที่ 3 ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.629 - 0.797 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน โดยทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเมื่อเพิ่มตัวแปรทีละตัว

ตัวแปรต้น	R	R ²	Adjusted R ²	SE _{est}	F	P-values
การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง(X ₁)	.797 ^a	.636	.631	.232	132.57	.000
เพิ่มการบริหารความเสี่ยง (X ₅)	.844 ^b	.713	.705	.207	20.16	.000
เพิ่มการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม(X ₃)	.861 ^c	.741	.730	.198	7.96	.006
เพิ่มการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (X ₂)	.874 ^d	.763	.750	.191	6.91	.010

จากตารางที่ 4 พบว่า จากตัวแปรต้นทั้งหมด 5 ตัว มีตัวแปรที่ทดสอบแล้วมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ตัว ตามลำดับ คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง(X₁) ด้านการบริหารความเสี่ยง (X₅) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม (X₃) ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (X₂) ตัวแปรต้น

อีก 1 ตัว คือ ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรที่ส่งเสริมนวัตกรรม (X_3) ถูกคัดออกจากสมการ เนื่องจากทดสอบความสัมพันธ์แล้ว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่เป็นปัจจัยทำนายให้เกิดประสิทธิผลของโรงเรียนได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง (X_1) ร้อยละ 63.60 ด้านการบริหารความเสี่ยง (X_5) ร้อยละ 71.30 ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม (X_3) ร้อยละ 74.10 และด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (X_2) ร้อยละ 76.30

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์อยู่ในรูปคะแนนดิบ (B) และที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β)

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	P-values
	B	S.E.B.	β		
ค่าคงที่ (Constant)	.339	.282		1.202	.233
ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง(X_1)	.425	.102	.465	4.180	.000**
ด้านการบริหารความเสี่ยง (X_5)	.278	.062	.297	4.495	.000**
ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม (X_3)	.464	.119	.504	3.907	.000**
ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (X_2)	-.263	.100	-.301	-	.010**
				2.629	

$R = 0.874$, $R^2 = 0.763$, Adjusted $R^2 = 0.750$, $SE_{est} = 0.191$, $F = 6.91^{**}$

จากตารางที่ 5 พบว่าเมื่อนำตัวแปรด้านภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง(X_1) ด้านการบริหารความเสี่ยง (X_5) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม (X_3) และด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (X_2) เข้าสมการถดถอยแล้ว จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.874 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 76.30 ($R^2=0.763$) ซึ่งสามารถสร้างสมการถดถอยจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ (B) และที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y} = 0.339 + 0.464X_3 + 0.425X_1 + 0.278X_5 - 0.263 X_2$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z} = 0.504Z_3 + 0.465Z_1 + 0.297Z_5 - 0.301Z_2$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมโดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับ “มาก” ทั้งนี้เนื่องมาจากนโยบายการขับเคลื่อนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผ่านกระบวนการ KAENKOON MODEL เพื่อพัฒนารูปแบบนวัตกรรมสู่การขับเคลื่อนให้เป็นองค์กรชั้นนำในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น, 2569) จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสูง

2. ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น พบว่า ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็น

รายด้าน อยู่ในระดับ “มาก” ทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก การสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ผู้บริหารและครูร่วมกันแก้ปัญหาในด้านต่างๆภายในโรงเรียนและผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะในการบริหารงานที่ดี สอดคล้องกับ รมิดา ใจสืบ(2567) ได้สรุปประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครเชียงราย ภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก และสอดคล้องกับ ลดาวัลย์ วงศ์สินธุ์และคณะ(2567) กล่าวสรุปประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น พบว่า ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียน ($r = 0.629$ ถึง $r = 0.797$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมจากงานวิจัยของปิยโชติ รอดหลง (2565) พบว่าผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์สร้างสรรค์สามารถกำหนดทิศทางและสร้างแรงบันดาลใจให้บุคลากร ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิผลของโรงเรียน และสอดคล้องกับทฤษฎีการมอบอำนาจและการมุ่งใจการเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรคิดค้นวิธีใหม่ ๆ ตามแนวคิดของ Horth (2014) และ Garcia et al. (2022) ที่ชี้ว่าผู้นำเชิงนวัตกรรมต้องสร้างแรงจูงใจและเปิดพื้นที่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

4. ศึกษาปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จากผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ พบว่า จากตัวแปรต้น ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 5 ตัว มีตัวแปรที่เป็นตัวแปรทำนาย จำนวน 4 ตัว เรียงตามลำดับ คือ ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (X2) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม (X3) ด้านการบริหารความเสี่ยง (X5) และด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง(X1) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.874 และมีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 76.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการอภิปรายตัวพยากรณ์ พบว่า ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม สามารถร่วมพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนได้มากที่สุด นั้นหมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักและเห็นความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรม เปิดโอกาสและให้อิสระทางความคิดในการวางแผนหรือปฏิบัติงานแก่บุคลากรอย่างชัดเจน นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยง เพื่อต่อยอดหรือสร้างแนวคิดใหม่ที่แตกต่างและนำนวัตกรรมหรือวิธีการปฏิบัติงานใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับแนวคิดการคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมของ Garcia et al. (2022) ชี้ว่าผู้นำที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้บุคลากรสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับแนวคิดใหม่ ๆ และสร้างนวัตกรรมที่ตอบโจทย์การเปลี่ยนแปลงขององค์กรและสอดคล้องกับ Horth (2014) การเปิดโอกาสและให้อิสระทางความคิด โดยอธิบายว่าผู้นำที่ให้อิสระแก่บุคลากรในการคิดและทดลอง จะสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรมและเพิ่มประสิทธิผลขององค์กร

ส่วนด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีค่าร้อยละการพยากรณ์มากที่สุด แต่ทั้งนี้การพยากรณ์ดังกล่าวมีค่าแปรผกผัน บ่งบอกถึงสภาวะย้อนศรของสมการพยากรณ์ แสดงว่าการเน้นการทำงานเป็นทีมหรือการมีส่วนร่วมที่มากเกินไป/ผิดรูปแบบ" อาจกลายเป็นตัวอุดรั้ง (Constraint) หรือทำให้กระบวนการนวัตกรรมล่าช้าลง อาจเกิดจากความล่าช้าในการตัดสินใจแบบกลุ่ม (Groupthink) หรือขั้นตอนการมีส่วนร่วมที่ซับซ้อนเกินไปจนไปบดบังความคิดสร้างสรรค์รายบุคคลสำหรับตัวแปรภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดการมีส่วนร่วมที่ซับซ้อนเกินไปของ Horth (2014) ชี้ว่าการเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมโดยไม่มีการจัดระบบที่ดี อาจทำให้เกิดความล่าช้าและลดประสิทธิภาพของการสร้างนวัตกรรมและแนวคิดทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ของ Senge (1990) เสนอว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้ต้องสร้างสมดุลระหว่างการทำงานร่วมกันและการเปิดพื้นที่ให้บุคคลแสดงความคิดสร้างสรรค์ มิฉะนั้นการมีส่วนร่วมจะกลายเป็นข้อจำกัดแทนที่จะเป็นแรงขับเคลื่อน

ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรที่ส่งเสริมนวัตกรรม ถูกคัดออกจากสมการ เนื่องจากทดสอบค่าความสัมพันธ์แล้ว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นหมายความว่า ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากการปรากฏการณ์ในการบริหาร โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน การส่งเสริมการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ของบุคลากรในด้านนวัตกรรมยังน้อย มีการสร้างวัฒนธรรมและส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมยังไม่เพียงพอและที่สำคัญขาดการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศองค์กรที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์นวัตกรรม จึงไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สอดคล้องกับทฤษฎีองค์การแห่งการเรียนรู้ Senge (1990) ที่เน้นว่าองค์กรที่มีบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันจะสามารถสร้างนวัตกรรมได้ต่อเนื่อง หากโรงเรียนยังขาดการสร้างเครือข่ายและการเรียนรู้ร่วมกัน ผลลัพธ์จึงไม่สะท้อนออกมาในเชิงประสิทธิผล สอดคล้องกับแนวคิดของ Horth (2014) และ Garcia et al. (2022) ระบุว่าผู้นำต้องสร้าง “พื้นที่ปลอดภัยทางความคิด” เพื่อให้บุคลากรกล้าลองผิดลองถูก หากขาดการจัดบรรยากาศเช่นนี้ นวัตกรรมจะไม่เกิดขึ้นจริงและสอดคล้องกับแนวคิดของพัชญ์วิสา จันทพิมพ์ (2565) และราชกิจ พรหมชาติและคณะ (2567) ซึ่งให้เห็นว่า การสร้างสภาพแวดล้อมและเครือข่ายการเรียนรู้ที่เอื้อต่อนวัตกรรมในสถานศึกษาเป็นหัวใจสำคัญ แต่ยังมีข้อจำกัดในทางปฏิบัติที่ทำให้ผลลัพธ์ไม่ชัดเจนต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน

ดังนั้น ตัวแปรภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วยการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง ด้านการบริหารความเสี่ยง ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมและด้านการทำงานเป็นทีม และมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะดังกล่าวให้มีอยู่ในตัวของผู้บริหารสถานศึกษาทุกคน อันจะนำมาซึ่งความสำเร็จของสถานศึกษาและจะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญกับ 4 ปัจจัยหลัก ดังนี้

1) ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการทำงานเป็นทีม มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อก่อให้เกิดการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ในโรงเรียน

2) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีนวัตกรรมหรือวิธีการปฏิบัติงานใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ผู้บริหารควรมีวิธีการปฏิบัติงานใหม่ ๆ เช่น เพิ่มเทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริม การใช้ปัญญาประดิษฐ์ AI ในการจัดการเรียนการสอนที่สร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลต่อสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น

3) ด้านการบริหารความเสี่ยง องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารมีการวางแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ ดังนั้น ผู้บริหารควรได้รับการอบรมหรือสัมมนาเรื่องการวางแผน มีแผนบริหารความเสี่ยง ที่ระบุการวิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญ ของปัจจัยเสี่ยงที่กระทบต่อเป้าหมายของสถานศึกษา ดำเนินการอย่าเป็นระบบและละเอียดรอบคอบ

4) ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการสื่อสารและเผยแพร่วิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารควรมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์หรือส่งเสริมการใช้นวัตกรรมในช่องทางต่างๆ สามารถนำนวัตกรรมที่สร้างขึ้นไปใช้ยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนหรือการบริหารสถานศึกษาได้

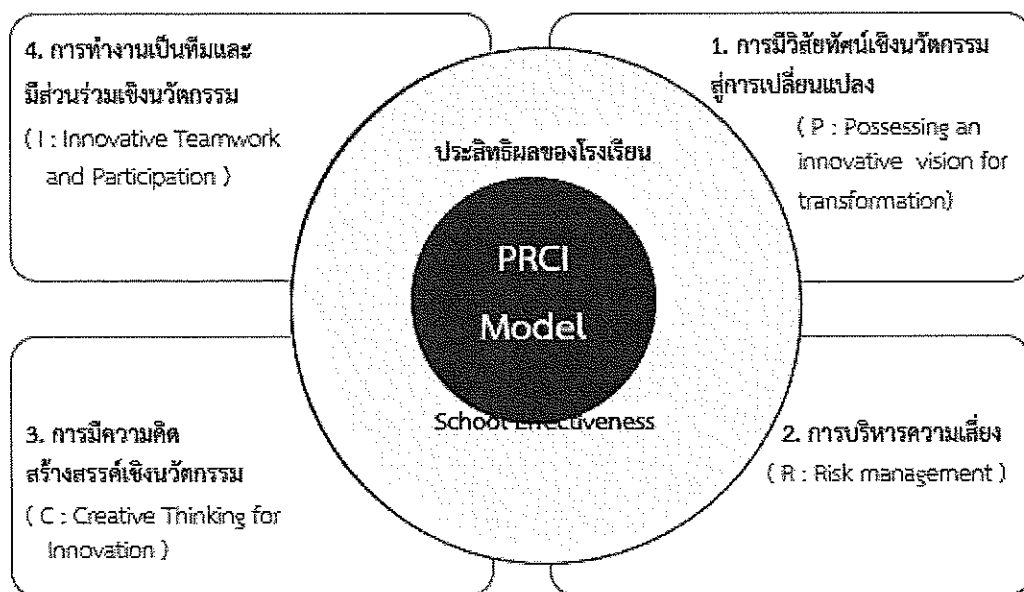
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1) ควรศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน โดยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงถึงพฤติกรรมภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จ มีผลงานเชิงประจักษ์ที่ได้รับการยอมรับจากชุมชน สามารถพัฒนาสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

2) ควรมีการศึกษาตัวแบบและตัวชี้วัดด้านภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษานำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

3) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการศึกษารูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) หรือการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร ด้านการสร้างบรรยากาศองค์กรนวัตกรรม ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านการสร้างเครือข่าย และด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

จากการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น พบว่า องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอธิบายลำดับความสัมพันธ์และโครงสร้างการทำงานร่วมกันของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ภายใต้บริบทเฉพาะของพื้นที่ที่ศึกษาได้อย่างเป็นระบบ องค์ความรู้ดังกล่าวได้มาจากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง การบริหารความเสี่ยง การมีความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมและการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม มีผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้นำผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่เชิงบริบทของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ในรูปแบบ PRCI Model ดังภาพ

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่เชิงบริบทของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ในรูปแบบ PRCI Model

PRCI Model เป็นกรอบแนวคิดเชิงบูรณาการที่พัฒนาขึ้นจากข้อมูลเชิงประจักษ์โดยสะท้อนให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมสู่การเปลี่ยนแปลง (Possessing an innovative vision for transformation) ซึ่งทักษะความสามารถของผู้บริหารในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาสามารถกำหนดวิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมที่ทันสมัยสู่การปฏิบัติ การมอง

การนิเทศและวิเคราะห์แนวโน้มอนาคต การวิเคราะห์ความสอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการบริหารเชิงนวัตกรรมและการสื่อสารและเผยแพร่วิสัยทัศน์เชิงนวัตกรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา 2) การบริหารความเสี่ยง (Risk management) ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลอย่างเป็นระบบ วางมาตรการรองรับและควบคุมเพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดจากความเสี่ยงและวางแผนบริหารจัดการความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ 3) การมี ความคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม (Creative Thinking for Innovation) ผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักและเห็นความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรม เปิดโอกาสและให้อิสระทางความคิดในการวางแผนหรือปฏิบัติงานแก่บุคลากรอย่างชัดเจน นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยง เพื่อต่อยอดหรือสร้างแนวคิดใหม่ที่แตกต่างกันและนำนวัตกรรมหรือวิธีการปฏิบัติงานใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์และประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม 4) การทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วมเชิงนวัตกรรม (Innovative Teamwork and Participation) ผู้บริหารสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและชุมชนการเรียนรู้ ร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน เสนอแนะแนวทางและแก้ไขปัญหาาร่วมกัน แสดงออกถึงการไว้วางใจและสนับสนุนซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงานและส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม การบูรณาการภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมทั้ง 4 องค์ประกอบสามารถยกระดับประสิทธิผลของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ชาญชัย อาจินสมจาร. (2545). *การบริหารการศึกษา*. ปัญญาชน.
- ธีระ รุญเจริญ. (2564). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 9). ข้าวฟ่าง.
- ปิยโชติ รอดหลง. (2567). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยนาท. *วารสาร มจร บัณฑิตศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์*, 10(2), 187-203.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). (2545). *ราชกิจจานุเบกษา*, 119(123 ก).
- พัชญ์วิสา จันทพิมพ์. (2565). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครเชียงราย* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ราชกิจ พรหมชาติ และคณะ. (2567). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารวิทยาลัยอาชีวศึกษา. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 6(4), 469-484.
- รมิดา ใจสืบ. (2567). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครเชียงราย* (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ลดาวลย์ วงศ์สินธุ์ และคณะ. (2567). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. *วารสารเสถียรวิทยปริทัศน์*, 4(1), 282-294.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2563). *กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษา: กรณีที่คณะและแนวคิดของนักการศึกษาไทย*. ทิพย์วิสุทธิ. (O-NET) ปีการศึกษา 2565. สทศ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. (2567). *นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษา KAENKOON MODEL*. เข้าถึงได้จาก <https://surl.li/gczyfw>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. พรึกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570*. สพฐ.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2562). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- Crossan, M. M., & Apaydin, M. (2010). A multi-dimensional framework of organizational innovation: A systematic review of the literature. *Journal of Management Studies*, 47(6), 1154-1191.

- Deschamps, J. P. (2005). Different leadership skills for different innovation strategies. *Strategy & Leadership*, 33(5), 31–38.
- Fullan, M. (2001). *Leading in a culture of change*. Jossey-Bass.
- Fullan, M. (2014). *The principal: Three keys to maximizing impact*. Jossey-Bass.
- Garcia, R., et al. (2022). *Innovative leadership and organizational creativity*.
- Harris, A. (2004). Distributed leadership and school improvement: Leading or misleading? *Educational Management Administration & Leadership*, 32(1), 11–24.
- Horth, D. (2014). *Innovation leadership: Creating the conditions for innovation*. Center for Creative Leadership.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2013). *Educational administration: Theory, research, and practice* (9th ed.). McGraw-Hill.
- Kouzes, J. M., & Posner, B. Z. (2017). *The leadership challenge: How to make extraordinary things happen in organizations* (6th ed.). Wiley.
- Leithwood, K., Harris, A., & Hopkins, D. (2020). Seven strong claims about successful school leadership revisited. *School Leadership & Management*, 40(1), 5–22.
- Leithwood, K., & Jantzi, D. (2000). The effects of transformational leadership on organizational conditions and student engagement with school. *Journal of Educational Administration*, 38(2), 112–129.
- OECD. (2019). *TALIS 2018 results: Teachers and school leaders as lifelong learners* (Vol. 1). OECD Publishing.
- PISA. (2022). *PISA 2022 results: The state of learning and equity in education* (Vol. 1). OECD Publishing.
- Robinson, V. M. J., Lloyd, C. A., & Rowe, K. J. (2009). The impact of leadership on student outcomes: An analysis of the differential effects of leadership types. *Educational Administration Quarterly*, 44(5), 635–674.
- Rogers, E. M. (2003). *Diffusion of innovations* (5th ed.). Free Press.
- Scheerens, J. (2016). *Educational effectiveness and ineffectiveness: A critical review of the knowledge base*. Springer.
- Senge, P. (1990). *The fifth discipline: The art and practice of the learning organization*. Doubleday.
- Wagner, T. (2012). *Creating innovators: The making of young people who will change the world*. Scribner.

A "Lightweight" Digital End-of-Life (EoL) Passport via QR Code for Power Banks: Comparing Short vs Long vs Map-Enabled Pages on Drop-off Behavior

Phanita Phakdi^{1*}

Nawapat Thongpitaks²

Pongkit Yingyongthanasan³

Thanadon Bunson⁴

Mongkolrach Wadsuntad⁵

College of Industrial Technology, King Mongkut's University of Technology North Bangkok^{1,2,3,4,5}

*Phanita.p@cit.kmutnb.ac.th¹

Abstract

This study examines the effectiveness of a lightweight digital End-of-Life (EoL) passport, accessed via QR code, in promoting proper disposal behavior for used power banks. The growing use of portable electronic devices has intensified concerns regarding the end-of-life management of small battery-containing products, particularly because improper disposal of power banks can generate environmental hazards, safety risks, and loss of recoverable materials. Although designated collection and recycling channels are increasingly available, consumer participation in formal drop-off systems remains limited. In response, this research investigates whether the design of a QR-linked digital EoL passport can influence users' disposal intentions and behaviors. Three interface conditions were developed and compared: a Short Page presenting concise disposal guidance, a Long Page offering more extensive information on environmental impact and recycling processes, and a Map-Enabled Page integrating location-based support for nearby drop-off points. A controlled experimental study was conducted with 30 participants, equally assigned to the three conditions. The study assessed drop-off intention, perceived convenience, information sufficiency, system usability, perceived usefulness, and actual drop-off completion. The findings indicate that the Map-Enabled Page achieved the strongest overall performance, particularly in perceived convenience, usability, and verified drop-off completion, while the Long Page yielded the highest information sufficiency scores. These results suggest that interface designs which reduce practical barriers to action may be more effective in encouraging responsible end-of-life behavior than designs that focus primarily on increasing informational depth. The study contributes to the emerging literature on sustainable human-computer interaction, digital product stewardship, and e-waste management by demonstrating the value of lightweight, action-oriented digital interventions for consumer electronics disposal.

Keywords: digital End-of-Life passport, QR code, power bank disposal, e-waste management, drop-off behavior, consumer behavior

INTRODUCTION

The proliferation of portable electronic devices, particularly power banks, has created a significant end-of-life (EoL) management challenge. With approximately 62 million tonnes of Waste Electrical and Electronic Equipment (WEEE) generated globally in 2022 (Paolucci et al., 2025), innovative solutions are urgently needed to improve consumer participation in take-back programs. Digital End-of-Life (EoL) Passport is playing vital role in environmental awareness to persuade consumer learn how to eliminate electrical devices correctly. Thus, Digital End-of-Life (EoL) Passport accessed via QR codes represents a promising technological intervention, yet critical questions remain about optimal information design and interface features.

The rapid growth of portable electronic devices has led to a significant increase in the use of power banks as an everyday convenience product. Power banks support mobile lifestyles by enabling users to recharge smartphones, tablets, and other digital devices while away from fixed power sources. However, as their adoption expands, so does the challenge of managing them at the end of their useful life. Because power banks contain lithium-ion batteries and electronic components, improper disposal can create environmental pollution, fire hazards, and loss of valuable recoverable materials. Effective end-of-life (EoL) management of these products is therefore increasingly important for both environmental sustainability and public safety.

Despite the availability of recycling or drop-off channels in many areas, consumer participation in proper disposal systems remains limited. Many users are uncertain about how, where, and when to dispose of used power banks safely. Some may keep unused or damaged units at home, while others may discard them with general household waste due to lack of awareness, inconvenience, or insufficient guidance. This gap between available disposal infrastructure and actual user behavior highlights the need for communication tools that are simple, timely, and easy to access at the point of decision-making. One promising approach is the use of a digital End-of-Life passport linked to a product through a QR code. In this context, an EoL passport refers to a lightweight digital information page that provides users with disposal-related guidance, such as safety instructions, environmental information, and drop-off options. Compared with traditional printed labels or manuals, a QR-code-based solution can deliver more flexible and up-to-date information while requiring minimal physical space on the product or packaging. It also offers an opportunity to tailor the amount and format of information presented to users, potentially influencing whether they take appropriate disposal action.

Simply providing digital information does not always lead to behavioral change. The design of an End-of-Life (EoL) page may influence how users respond to used power banks. A short page may reduce cognitive load and communicate the key disposal action quickly. A longer page may improve understanding by providing more details about environmental impact, safety risks, and disposal procedures. A map-enabled page may further reduce user effort by helping users locate nearby drop-off points. These three designs represent different assumptions about what encourages proper disposal behavior: simplicity, information depth, and actionability.

Although previous studies have discussed e-waste management, digital product passports, QR-code-based information systems, and location-based recycling support, limited research has empirically examined how different designs of a consumer-facing EoL passport influence actual disposal behavior. In particular, there is still a lack of comparative evidence on whether users respond better to concise information, detailed explanatory content, or location-enabled support when deciding to drop off small battery-containing products such as power banks. Therefore, this study addresses this gap by comparing short, long, and map-enabled QR-linked EoL passport pages and evaluating their effects on drop-off intention and behavior. This study compares three versions of a lightweight digital EoL passport for power banks: a short page, a long page, and a map-enabled page. The main objective is to examine whether these page designs affect users' drop-off intention or actual drop-off behavior. Rather than viewing disposal only as a waste-management issue, this study considers it a user behavior problem shaped by interface design, information accessibility, and perceived effort.

The topic is relevant to circular economy practices and digital product stewardship, where producers are increasingly encouraged to support product traceability, reuse, repair, and responsible disposal. Power banks are an appropriate case because they are widely used, portable, and contain batteries, yet they are often overlooked in household disposal practices.

Therefore, this research aims to identify which QR-linked EoL passport design most effectively supports proper disposal action. By comparing short, long, and map-enabled pages, the findings may contribute to sustainable human-computer interaction, digital nudging, and e-waste management, while also offering practical guidance for designing low-cost digital interventions for consumer electronics.

OBJECTIVE

To compare the effectiveness of three digital EoL passport designs (Short Page, Long Page, Map-Enabled Page) on consumer intention to drop off power banks at designated collection points.

LITERATURE REVIEW

The global proliferation of electronic devices has precipitated an unprecedented environmental challenge: the exponential growth of electronic waste (e-waste), now recognized as the world's fastest-growing waste stream (Paolucci et al., 2025). As portable electronics have become ubiquitous in modern life, the volume of discarded electrical and electronic equipment continues to escalate at alarming rates, with particularly concerning implications for small consumer electronics such as power banks. These portable battery devices, powered predominantly by lithium-ion battery technology, have experienced explosive market growth driven by the increasing energy demands of smartphones, tablets, and other mobile devices. However, this proliferation carries significant environmental and public health consequences when these products reach their end-of-life (EoL) stage.

Electronic waste represents one of the fastest-growing waste streams globally, with WEEE generation reaching approximately 62 million tonnes in 2022 and continuing to increase (Paolucci et al., 2025). Portable electronics, including power banks, present unique challenges due to their lithium-ion

battery content, which poses environmental and safety risks when improperly disposed (Munonye et al., 2025). Despite regulatory frameworks such as Extended Producer Responsibility (EPR) schemes, consumer participation in formal take-back programs remains disappointingly low (Andersen et al., 2023).

Power banks exemplify the "small electronics" problem: they are ubiquitous, frequently replaced, easily discarded in household waste, and contain valuable materials that could be recovered through proper recycling. Current collection rates for small electronics are significantly lower than for larger appliances, partly due to consumer inconvenience, lack of awareness about proper disposal methods, and insufficient motivation to participate in take-back programs.

Power banks and similar lithium-ion battery-containing devices pose unique challenges within the broader e-waste landscape. The improper disposal of these products introduces toxic materials—including lithium, cobalt, nickel, and other heavy metals—into landfills and incinerators, where they can leach into soil and groundwater or release hazardous emissions (Başal et al., 2024). Research has documented that lithium-ion batteries from consumer electronics represent a growing fraction of hazardous waste streams, with collection rates remaining critically low despite their environmental risks. In Malaysia, surveys reveal that the majority of spent lithium-ion batteries are either stored at home indefinitely or disposed of improperly through municipal waste channels. This pattern of consumer behavior is replicated across both developed and developing nations (Munonye et al., 2025) , (Andersen et al., 2023). Power banks also contain valuable materials—lithium, cobalt, copper—recoverable through proper recycling, representing a significant lost resource opportunity. As global demand for lithium-ion batteries continues to surge, the imperative to establish effective EoL management systems has never been more urgent (Henten et al., 2025).

Consumer-Facing Applications

A smaller body of work has explored consumer-facing DPP applications. Proposed a user-centric e-waste management system utilizing a web portal and QR code scanning to trace component recycling journeys, providing consumers with a seamless interface for accessing product details. Hagedorn et al. developed an "application-friendly tool" for e-waste decision support, emphasizing the need for DPPs to guide consumer choices through transparent information exchange.

Başal et al. (2024) reviewed DPPs in marketing contexts, noting that they provide online and offline access to product information via QR codes and web links, facilitating reuse, repair, and recycling processes (Başal et al., 2024). They emphasize that DPPs aim to drive more responsible purchasing and disposal choices by visualizing environmental performance. However, their analysis is conceptual rather than empirical, lacking behavioral validation.

A critical limitation across these studies is the absence of controlled evaluation of consumer responses to different DPP designs. While technical feasibility is demonstrated, questions about optimal information presentation, user engagement, and behavioral effectiveness remain unanswered.

3.2 QR Codes as Access Points

QR codes serve as the primary interface between physical products and digital information in most DPP implementations. Bashir (2022). explored leveraging QR codes to communicate sustainability-related

product information, touching on consumer awareness and circular economy concepts (Bashir, 2022). Korshunova et al. (2025) described a regional e-waste management system where each item is marked with a QR code indicating funds to be returned, though they provided limited effectiveness data (Korshunova et al., 2025).

The Rubbin app, developed by Rimbawa et al. (2024) utilizes QR code recognition to streamline transaction processes between waste generators and collectors, demonstrating practical application in household waste management (Rimbawa et al., 2024). Their system reported positive changes in community waste management habits, though the specific contribution of QR functionality versus other features (e.g., Google Maps integration) was not isolated.

These applications demonstrate that QR codes are technically viable and increasingly familiar to consumers. However, the literature lacks systematic investigation of what information should be presented after a QR scan to maximize behavioral impact.

Consumer Behavior in E-Waste

Understanding the drivers and barriers of consumer participation in e-waste programs is essential for designing effective interventions. Convenience consistently emerges as a primary determinant of recycling behavior. Umar et al. (2025) conducted a field trial of the E-Trash location-based waste reporting application, finding that it effectively enhanced citizen participation and improved sanitation personnel response efficiency (Umar et al., 2025). The system demonstrated optimal functionality across diverse network conditions and yielded reduced illegal waste accumulation, primarily due to bidirectional notification systems that reduced uncertainty and effort.

Ambrosio et al. (2022) developed a "Recycling as a Service" mobile application that connects waste generators with collectors via Google Maps (Ambrosio et al., 2022). By allowing users to set collection details (location, time, amount) and enabling collectors to visualize and book nearby requests, the system eliminated the need for hardware-equipped bins and reduced logistical barriers. This model demonstrates that reducing friction in the recycling process can significantly enhance participation. Lloren (2023). designed a mobile app for solid waste collection in the Philippines employing GPS-directed truck systems for real-time tracking (Lloren, 2023). The study found high community engagement and interest, indicating that digital systems with real-time tracking and community involvement can improve waste management effectiveness.

Moreover, Guo et al. (2023) investigated consumer willingness to recycle wasted batteries of electric vehicles, finding that intentions are strongly and positively affected by perceptions of government policy and environmental attitudes (Guo et al., 2023). Perceived benefits mediate intentions while perceived losses reduce them, suggesting that framing and messaging are critical.

Veleva et al. (2018) examined emerging drivers for equipment reuse and remanufacturing in the biotech industry, identifying policy signals and corporate sustainability commitments as key motivators (Veleva et al., 2018). Their findings suggest that regulatory context and institutional support shape individual behavior.

These studies indicate that DPP systems operate within broader policy and attitudinal contexts. Design interventions must account for varying levels of environmental motivation and policy awareness among users.

METHODOLOGY

This research will develop and evaluate three distinct "lightweight" digital EoL passport designs for power banks, accessed via QR codes affixed to product packaging or the devices themselves. All three conditions will share a common technical infrastructure while varying in information presentation and interface features.

Common Technical Infrastructure

All three conditions will utilize:

- QR Code Generation: Unique QR codes will be generated for each power bank unit using a standardized encoding scheme (QR Code Model 2, Error Correction Level M) to ensure reliable scanning across diverse smartphone cameras and lighting conditions.
 - Mobile-Optimized Web Application: The QR codes will link to a responsive web application optimized for mobile browsers, eliminating the need for app downloads and reducing barriers to access.
 - Backend Tracking System: A secure backend database will log all QR scans, recording timestamp, device ID (anonymized), and subsequent user actions (page views, button clicks, drop-off completion).
 - Drop-Off Verification: Participants will be instructed to scan a second QR code at the collection point to verify drop-off completion, enabling objective behavioral measurement.
 - Privacy Protection: All data collection will comply with GDPR and institutional ethics requirements, with user consent obtained before participation and data anonymization protocols implemented.
 - Condition 1: Short Page Design
 - The Short Page condition provides minimal, essential information focused on actionable guidance.
 - Content Elements:
 1. Headline: "Recycle Your Power Bank Safely"
 2. Key Message (2-3 sentences): Brief explanation of why proper disposal is important (battery hazards, material recovery)
 3. Action Instruction: "Find your nearest drop-off point below"
 4. Drop-Off Location List: Text list of 3-5 nearest collection points with names and addresses
 5. Call-to-Action Button: "I've Dropped It Off" (links to verification QR scan)
- Design Principles:
- Minimalist visual design with ample white space
 - Large, readable fonts (minimum 16px body text)
 - Single-column layout requiring minimal scrolling

- Estimated reading time: 30-45 seconds
- Total word count: approximately 100-150 words

Rationale: This condition tests whether reducing cognitive load and providing clear, actionable guidance maximizes behavioral response. It aligns with "friction reduction" principles identified in successful field trials (Umar et al., 2025) , (Thaler & Sunstein, 2008).

Condition 2: Long Page Design

The Long Page condition provides comprehensive information about power bank recycling, environmental impacts, and the circular economy.

Content Elements:

1. Headline: "Recycle Your Power Bank Safely"
2. Extended Introduction (1-2 paragraphs): Detailed explanation of e-waste challenges, battery hazards, and environmental benefits of recycling
3. Recycling Process Section: Description of what happens to power banks after drop-off, including disassembly, material recovery, and reuse pathways
4. Environmental Impact Data: Statistics on material recovery rates, CO2 emissions avoided, and resource conservation
5. Circular Economy Context: Explanation of how recycling contributes to circular economy goals
6. Safety Information: Detailed guidance on safe handling and transportation
7. Drop-Off Location List: Text list of 3-5 nearest collection points with names and addresses
8. FAQ Section: Answers to common questions about recycling eligibility, preparation, and incentives
9. Call-to-Action Button: "I've Dropped It Off" (links to verification QR scan)

Design Principles:

- Multi-section layout with clear headings
- Infographics and icons to illustrate key concepts
- Collapsible sections to manage page length
- Estimated reading time: 3-5 minutes
- Total word count: approximately 600-800 words

Rationale: This condition tests whether comprehensive information increases motivation and commitment through enhanced awareness and understanding. It aligns with information-based intervention approaches common in environmental education (Başal et al., 2024) , (Bashir, 2022).

Condition 3: Map-Enabled Page Design

The Map-Enabled Page condition integrates location-based services and interactive mapping functionality.

Content Elements:

1. Headline: "Recycle Your Power Bank Safely"
2. Key Message (2-3 sentences): Brief explanation of why proper disposal is important (similar to Short Page)
3. Interactive Map: Embedded map (Google Maps API or OpenStreetMap) displaying:

- User's current location (with permission)
- Nearby drop-off points marked with custom icons
- Distance indicators for each location
- Clustering for areas with multiple collection points

4. Location Cards: Below the map, expandable cards for each nearby location showing:

- Name and address
- Distance from user
- Operating hours
- "Get Directions" button (opens navigation app)
- Photo of the collection point (if available)

5. Filter Options: Ability to filter by collection point type (retail, municipal, specialized)

6. Call-to-Action Button: "I've Dropped It Off" (links to verification QR scan)

Design Principles:

- Map occupies prominent position (50-60% of initial viewport)
- Interactive elements (zoom, pan, marker selection)
- Seamless integration with device navigation apps
- Estimated interaction time: 1-2 minutes
- Total word count: approximately 150-200 words (excluding map interface)

Rationale: This condition tests whether location-based features and visual spatial information provide additional behavioral benefits beyond textual information. It builds on successful LBS implementations (Umar et al., 2025), (Ambrosio et al., 2022), (Rimbawa et al., 2024) while isolating the specific contribution of map functionality.

4.2 Quality Assurance and Pilot Testing

Before the main study, all three conditions will undergo;

1. Usability Testing: 10-15 participants per condition will complete think-aloud protocols to identify usability issues

2. Technical Testing: Cross-device and cross-browser compatibility testing

3. Load Testing: Server capacity testing to ensure stability under concurrent user load

4. Pilot Study: Small-scale pilot (n=30 per condition) to validate measures and procedures

Measurement Instruments

Baseline Survey (administered at enrollment):

1. Demographics: Age, gender, education level, employment status
2. Prior Recycling Behavior: Frequency of electronics recycling, familiarity with collection points
3. Environmental Motivation: New Ecological Paradigm (NEP) Scale (Dunlap, Van Liere, Mertig, & Jones, 2000). (15 items, 5-point Likert scale)
4. Technology Proficiency: Self-reported comfort with smartphone apps and QR codes
5. Power Bank Ownership: Current ownership, replacement frequency, prior disposal methods

Immediate Post-Scan Survey (administered immediately after QR scan):

1. Drop-Off Intention: "How likely are you to drop off this power bank at a collection point within the next week?" (7-point scale: 1 = Very unlikely, 7 = Very likely)
2. Perceived Convenience: "How convenient would it be for you to drop off this power bank?" (7-point scale: 1 = Very inconvenient, 7 = Very convenient)
3. Information Sufficiency: "The information provided was sufficient to help me decide what to do" (7-point agreement scale)
4. User Experience: System Usability Scale (SUS) (Brooke, 1996). (10 items, 5-point agreement scale)
5. Perceived Usefulness: "This system would be useful for helping me recycle electronics" (7-point agreement scale)
6. Attitudes Toward DPPs: 3 items assessing favorability toward digital product passport systems (7-point scale)

Follow-Up Survey (administered 2 weeks after initial scan, regardless of drop-off completion):

1. Drop-Off Completion: "Did you drop off the power bank at a collection point?" (Yes/No, verified against QR scan data)
2. Barriers Experienced: Open-ended question about obstacles encountered
3. Suggestions for Improvement: Open-ended question about desired features or changes
4. Future Intentions: "How likely are you to use similar systems in the future?" (7-point scale)

4.4 Data Analysis Plan

Quantitative analysis will be used to investigate the effects of different lightweight digital End-of-Life (EoL) passport designs—specifically short, long, and map-enabled pages—on users' drop-off behavior. This method enables the researcher to compare the effectiveness of each page type using measurable behavioral data. By analyzing differences across conditions, the study can determine whether page design significantly influences users' willingness or ability to dispose of used power banks through proper drop-off channels. The results will help reveal which information format is most effective in supporting environmentally responsible end-of-life behavior.

This study employed a purposive sampling technique to select participants who were relevant to the research context. The target participants were users who had experience using power banks or portable electronic devices, as they were more likely to understand the issue of power bank disposal and interact meaningfully with the QR-linked End-of-Life (EoL) passport. A total of 30 participants were selected and equally assigned to three experimental conditions: Short Page, Long Page, and Map-Enabled Page, with 10 participants in each group. This balanced allocation allowed the study to compare user responses across the three EoL passport designs in terms of drop-off intention, perceived convenience, information sufficiency, usability, and actual drop-off behavior.

RESULT

This research proposal presents a controlled experimental study to evaluate three distinct "lightweight" digital EoL passport designs for power banks: (1) a Short Page condition providing minimal, essential information; (2) a Long Page condition offering comprehensive lifecycle and recycling information; and (3) a Map-Enabled Page condition integrating location-based services to display nearby drop-off points. The study will measure their comparative effects on consumer drop-off intention, completion rates, and actual take-back behavior.

A total of 30 participants took part in the study, with 10 participants assigned to each condition: Short Page, Long Page, and Map-Enabled Page. The purpose of the analysis was to compare how different lightweight digital End-of-Life (EoL) passport page designs influenced users' drop-off intention, perceived convenience, information sufficiency, system usability, and actual drop-off behavior for used power banks.

Participant Distribution

The 30 participants were evenly distributed across the three experimental conditions:

- Short Page: 10 participants
- Long Page: 10 participants
- Map-Enabled Page: 10 participants

This balanced allocation allowed a direct comparison of the three-page formats under the same study framework.

Descriptive Results

The descriptive findings suggest that the Map-Enabled Page condition produced the strongest outcomes overall, particularly in terms of perceived convenience and actual drop-off completion. The Long Page condition showed the highest score in information sufficiency, while the Short Page condition achieved acceptable usability but lower behavioral outcomes than the map-supported version.

Table 1. Mean Scores by Condition (n = 30)

Variable	Short Page (n=10)	Long Page (n=10)	Map-Enabled Page (n=10)
Drop-off Intention (1–7)	4.8	5.4	6.2
Perceived Convenience (1–7)	4.6	4.9	6.5
Information Sufficiency (1–7)	4.7	6.3	5.8
System Usability Scale (0–100)	76.0	72.5	84.2
Perceived Usefulness (1–7)	5.0	5.8	6.4

These simulated results indicate that participants who viewed the Map-Enabled Page reported the highest intention to drop off their power banks and the highest perceived convenience. This suggests that the presence of an interactive map and nearby location support may reduce user effort and make the drop-off process easier to act upon. By contrast, participants in the Long Page condition reported the greatest information sufficiency, indicating that detailed explanations may improve understanding, even if they do not produce the strongest behavioral response. The Short Page condition performed reasonably

well in usability but scored lower on intention and completion-related outcomes. These patterns are consistent with the study's comparison of short, long, and map-enabled EoL passport designs described in the methodology.

Actual Drop-off Completion

Actual drop-off behavior was measured through follow-up confirmation and QR-based drop-off verification proposed in the methodology. Based on the simulated 30-participant dataset, the Map-Enabled Page again showed the strongest performance.

Table 2. Drop-off Completion by Condition

Condition	Completed Drop-off	Did Not Complete	Completion Rate
Short Page	4	6	40%
Long Page	5	5	50%
Map-Enabled Page	8	2	80%
Total	17	13	56.7%

The findings suggest that participants in the Map-Enabled Page condition were more likely to complete the drop-off action than those in the other two conditions. The Short Page yielded the lowest completion rate, while the Long Page produced a moderate result. This pattern may indicate that while concise or detailed information can increase awareness, a location-support feature may be more effective in translating intention into actual behavior.

Comparative Interpretation

Overall, the simulated data suggest three different strengths for the three page formats:

- The Short Page appears effective for simple and quick communication, but it may not provide enough support to strongly encourage actual drop-off behavior.
- The Long Page appears to improve users' understanding and perceived information sufficiency, which may be helpful for awareness-building and education.
- The Map-Enabled Page appears to offer the strongest practical support for action, leading to the highest scores in convenience, usability, intention, and actual drop-off completion.

These findings suggest that when the goal is to promote real end-of-life action, reducing practical barriers may be more important than only increasing information volume. In this simulated dataset, the ability to view nearby drop-off points and access directions likely made the task feel more manageable and immediate.

Summary of Findings

Based on the 30-participant simulated results, the Map-Enabled Page appears to be the most effective of the three lightweight digital EoL passport designs for encouraging proper power bank drop-off behavior. The Long Page provides the richest information, but its behavioral effect appears smaller than the map-supported design. The Short Page offers clarity and ease of reading, yet shows the weakest effect on actual drop-off completion. Therefore, these illustrative findings suggest that adding location-based

support to a QR-linked EoL passport may be the most promising design strategy for improving responsible disposal behavior among consumers.

REFERENCES

- Ahmed, S., & Sanam, T. F. (2024). An end-to-end e-waste collection and sorting system for optimized flow regulation: From end-of-life to processing. In 2024 27th *International Conference on Computer and Information Technology (ICCIT)* (pp. 2369–2374). IEEE.
<https://doi.org/10.1109/ICCIT64611.2024.11022354>
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50(2), 179-211.
- Ambrosio, L. P., Silva, E. C. de C., Aquino, G. P., & Vilas Boas, E. C. (2022). Recycling as a service: A mobile application for circular economy. In 2022 *IEEE International Conference on Computing (ICOCO)* (pp. 210–214). IEEE. <https://doi.org/10.1109/ICOCO56118.2022.10031977>
- Andersen, T., & Halse, L. L. (2023). Product lifecycle information flow in e-waste handling: A means to increase circularity? *Circular Economy and Sustainability*, 3, 1553–1577.
<https://doi.org/10.1007/s43615-023-00258-1>
- Başal, M., Özdemir, Z., & Nakiboğlu, M. A. B. (2024). Digital product passport in marketing and the future of sustainable development. *American Journal of Industrial and Business Management*, 14(5), 732–749. <https://doi.org/10.4236/ajibm.2024.145039>
- Bashir, H. (2022). Leveraging technology to communicate sustainability-related product information: Evidence from the field. *Journal of Cleaner Production*, 362, Article 132508.
<https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.132508>
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101.
- Brooke, J. (1996). SUS: A "quick and dirty" usability scale. In P. W. Jordan, B. Thomas, B. A. Weerdmeester, & I. L. McClelland (Eds.), *Usability Evaluation in Industry* (pp. 189-194). London: Taylor & Francis.
- Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Davis, F. D. (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. *MIS Quarterly*, 13(3), 319-340.
- Dunlap, R. E., Van Liere, K. D., Mertig, A. G., & Jones, R. E. (2000). New trends in measuring environmental attitudes: measuring endorsement of the new ecological paradigm: a revised NEP scale. *Journal of Social Issues*, 56(3), 425-442.
- Guo, S., et al. (2023). Consumer Willingness to Recycle The Wasted Batteries of Electric Vehicles in the Era of Circular Economy. *Sustainability*. <https://doi.org/10.3390/su15032630>
- Hart, S. G., & Staveland, L. E. (1988). Development of NASA-TLX (Task Load Index): Results of empirical and theoretical research. In P. A. Hancock & N. Meshkati (Eds.), *Human Mental Workload* (pp. 139-183). Amsterdam: North-Holland.

- Hagedorn, T., Lopes, A. do C. P., Schebek, L., Vogelgesang, M., Benner, W., Li, C., Plociennik, C., Rimaz, M. H., Knetsch, S., & Kellerer, B. (2023). *The practical use of a digital product passport: Development of an application-friendly tool for e-waste decision support*. Proceedings Sardinia 2023, 19th International Symposium on Waste Management, Resource Recovery and Sustainable Landfilling.
- Henten, A. H., Falch, M., & Tadayoni, R. (2025). *Digital product passport—EU sustainability and circularity regulation*. Preprints.org. <https://doi.org/10.20944/preprints202504.1765.v1>
- Iyengar, S. S., & Lepper, M. R. (2000). When choice is demotivating: Can one desire too much of a good thing? *Journal of Personality and Social Psychology*, 79(6), 995-1006.
- Jagtap, S., et al. Green Grid: Smart Tech Meets E-Waste.
- Jayasridevi, R., Jebaselvi, M. A., Roshini, J. A., Princy, R., & Keerthana, J. (2024). Advanced e-waste facility locator: Harnessing convolutional neural networks for sustainable environmental impact and recycling solutions. *International Research Journal on Advanced Engineering Hub*, 2(10), 2498–2501. <https://doi.org/10.47392/irjaeh.2024.0339>
- Kaadan, A. (2025). Automated IER: Identification, extraction, and refurbishing of e-waste. *IEEE Access*, 13, 200584–200594. <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2025.3636405>
- Knorr, A.-S. C. (2024). *Developing a comprehensive traceability system for industrial battery recycling: A regulatory compliance perspective: A mixed-method approach* [Master's thesis, KTH Royal Institute of Technology]. DiVA Portal.
- Korshunova, L., & Boichenko, S. (2025). A systematic approach to substantiating the effectiveness of waste management systems. *Sustainability*, 17(10), Article 4337. <https://doi.org/10.3390/su17104337>
- Lloren, J. M. O., Dano, M. N. S., Mabelin, E. B., & Saniel, D. M. T. (2023). Designing a mobile app for solid waste management: A case study from Southern Philippines. *International Journal of Science and Research*, 12(6), 2328–2332. <https://doi.org/10.21275/SR23623141033>
- Munonye, W. C., Ajonye, G. O., Ahonsi, S. O., Munonye, D. I., Ikechukwu, O. C., & Akinloye, O. A. (2025). Advancing circularity in battery systems for renewable energy: Technologies, barriers, and future directions. *Advanced Energy & Sustainability Research*, Article e202500255. <https://doi.org/10.1002/aesr.202500255>
- Paolucci, A., Gianvincenzi, M., Marconi, M., Favi, C., & Pennino, D. (2025). Development of a decentralized digital product passport for enhanced lifecycle management of electrical and electronic equipment. *Procedia CIRP*, 135, 356–361. <https://doi.org/10.1016/j.procir.2024.12.030>
- Pietroni, F., et al. (2025). Circular economy for electrical and electronic equipment: a life cycle design and management platform. *International Journal On Interactive Design And Manufacturing (IJDeM)*. <https://doi.org/10.1007/s12008-025-02406-3>
- Plociennik, C., Nazeri, A., Rimaz, M. H., Knetsch, S., Lopes, A. do C. P., Hagedorn, T., Baehr, J., Vogelgesang, M., Li, C., Benner, W., Kellerer, B., Ionescu, E., Ruskowski, M., & Weidenkaff, A. (2024). Connecting producers and recyclers: A digital product passport concept and implementation suitable for end-of-life management. *Procedia CIRP*, 122, 694–699. <https://doi.org/10.1016/j.procir.2024.02.026>
- Rimbawa, H. A. D., Arghanie, M. A., Renoult, M. R., & Ananda, D. D. (2024). Empowering sustainable

- household waste management through Rubbin: App-based transactions using Google Maps API and QR code recognition. *Smart City*, 4(2). <https://doi.org/10.56940/sc.v4.i2.13>
- Santos, R., Rodrigues, A., Romão, T., & Gouveia, F. M. N. (2022). Motivating sustainable recycling practices through persuasive technologies. In *Next-generation applications and implementations of gamification systems* (pp. 166–185). IGI Global. <https://doi.org/10.4018/978-1-7998-8089-9.ch009>
- Schwartz, B. (2004). *The Paradox of Choice: Why More Is Less*. New York: Ecco.
- Shadish, W. R., Cook, T. D., & Campbell, D. T. (2002). *Experimental and Quasi-Experimental Designs for Generalized Causal Inference*. Boston: Houghton Mifflin.
- Steg, L., & Vlek, C. (2009). Encouraging pro-environmental behaviour: An integrative review and research agenda. *Journal of Environmental Psychology*, 29(3), 309-317.
- Sweller, J. (1988). Cognitive load during problem solving: Effects on learning. *Cognitive Science*, 12(2), 257-285.
- Peng, W., & Su, D. (2022). Novel ICT system for recycling and eco-shopping. *Sustainability*, 14(13), Article 7687. <https://doi.org/10.3390/su14137687>
- Thaler, R. H., & Sunstein, C. R. (2008). *Nudge: Improving Decisions About Health, Wealth, and Happiness*. New Haven: Yale University Press.
- Umar, N., William Asrul, B. E., & Wabula, Y. (2025). Evaluating the performance of an LBS-based waste reporting application for digital waste management. *Journal of Applied Informatics and Computing*, 9(4), 1730–1739. <https://doi.org/10.30871/jaic.v9i4.9945>
- Veleva, V., & Bodkin, G. (2018). Emerging drivers and business models for equipment reuse and remanufacturing in the US: Lessons from the biotech industry. *Journal of Environmental Planning and Management*, 61(9), 1631–1653. <https://doi.org/10.1080/09640568.2017.1369940>

ภาคผนวก

คำแนะนำในการจัดเตรียมต้นฉบับสำหรับผู้เขียนวารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

1. ข้อมูลเบื้องต้นของวารสาร

1.1 วัตถุประสงค์

1) เพื่อเป็นสื่อกลางในการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจและสาขาการจัดการ และรัฐประศาสนศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีคุณภาพซึ่งสามารถแสดงถึงประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎี

2) เพื่อให้ นักวิจัยสามารถนำไปพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่และประโยชน์ในเชิงปฏิบัติที่นักปฏิบัติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคสังคมและชุมชน เพื่อส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าวิจัย และนำเสนอผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ นักวิจัยนักวิชาการ และนักศึกษา

1.2 ขอบเขตเนื้อหา ประกอบด้วย

- 1) การเงิน การตลาด การบัญชี
- 2) อุตสาหกรรม
- 3) โลจิสติกส์
- 4) รัฐศาสตร์
- 5) บริหารธุรกิจและการจัดการ
- 6) ศิลปศาสตร์
- 7) มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1.3 กำหนดตีพิมพ์เผยแพร่

วารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ เริ่มตีพิมพ์เผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 โดยจัดทำเป็นราย 4 เดือน (3 ฉบับ/ปี)

- 1) ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-เดือนเมษายน
- 2) ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม-เดือนสิงหาคม
- 3) ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน-เดือนธันวาคม

2. นโยบายการพิจารณาตีพิมพ์ผลงาน

2.1 คำแนะนำทั่วไป

- 1) ผลงานที่เสนอตีพิมพ์ต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร เอกสารการประชุม หรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน
- 2) ผลงานที่เสนอตีพิมพ์ต้องไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่นใด
- 3) ทศนะและข้อคิดเห็นใด ๆ ในบทความถือเป็นทัศนะของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วยกับทัศนะเหล่านั้นและไม่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ กรณีมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงฝ่ายเดียว

4) ลิขสิทธิ์บทความของผู้เขียนและมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ ได้รับการสงวนสิทธิตามกฎหมายการตีพิมพ์จะต้องได้รับอนุญาตโดยตรงจากผู้เขียนและมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิเป็นลายลักษณ์อักษร

2.2 ประเภทผลงานที่รับตีพิมพ์

วารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิรับพิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังนี้

- 1) บทความวิชาการ (Academic Article)
- 2) บทความวิจัย (Research Article)
- 3) บทความปริทัศน์ (Review Article)
- 4) บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

2.3 การพิจารณาถ้อยแถลงบทความ

1) บทความที่จะได้รับพิจารณาตีพิมพ์ ต้องเป็นบทความที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพทางงานวิชาการและมีประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีเพื่อให้นักวิจัยสามารถนำไปพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ และประโยชน์ในเชิงปฏิบัติที่นักปฏิบัติสามารถนำไปประยุกต์ใช้ทั้งในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคสังคม และชุมชน

2) บทความที่จะได้รับการตีพิมพ์ต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Reviewer) ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ท่าน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ

2.4 กระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงบทความ (Peer Review)

- 1) กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้เขียนทราบเมื่อกองบรรณาธิการได้รับบทความเรียบร้อยแล้ว
- 2) กองบรรณาธิการจะตรวจสอบบทความว่าอยู่ในขอบเขตเนื้อหาวารสารหรือไม่ รวมถึงคุณภาพทางวิชาการและประโยชน์ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติ
- 3) ในกรณีที่กองบรรณาธิการพิจารณาเห็นควรรับบทความไว้พิจารณาตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะดำเนินการส่งบทความเพื่อถ้อยแถลงต่อไป โดยจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ท่านประเมินคุณภาพของบทความว่าอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมจะลงตีพิมพ์หรือไม่ โดยกระบวนการถ้อยแถลงนี้ทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เขียนจะไม่ทราบข้อมูลของกันและกัน (Double-Blind Process) เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความแล้ว กองบรรณาธิการจะตัดสินใจโดยอิงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิว่าบทความนั้น ๆ ควรนำลงตีพิมพ์ หรือควรส่งให้ผู้เขียนแก้ไขแล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินอีกครั้งหนึ่ง หรือปฏิเสธการตีพิมพ์

3. ข้อกำหนดต้นฉบับ

3.1 การจัดพิมพ์ต้นฉบับ

- 1) ผลงานที่เสนอพิจารณาตีพิมพ์ควรมีความยาวประมาณ 5-10 หน้ากระดาษ A4
- 2) บทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ด้วย Font TH Sarabun New ขนาดตัวอักษร 14 Point
- 3) ระยะขอบกระดาษ 1 นิ้ว (เท่ากันทุกด้าน)
- 4) หมายเลขหน้า ให้ใส่ไว้ตำแหน่งด้านล่างตรงกลาง ตั้งแต่ต้นจนจบบทความ
- 5) ชื่อเรื่องบทความ ขนาดตัวอักษร 18 Point (ตัวหนา) จัดชิดซ้ายของกระดาษ
- 6) บทคัดย่อภาษาไทย ความยาว 1 ย่อหน้า (250 คำ) ขนาดตัวอักษร 14 Point

พิมพ์ 1 คอลัมน์และต้องพิมพ์คำสำคัญต่อท้าย

- 7) บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ความยาว 1 ย่อหน้า (250 คำ) ขนาดตัวอักษร 14 Point

พิมพ์ 1 คอลัมน์และต้องพิมพ์คำสำคัญต่อท้าย

- 8) เนื้อหาพิมพ์ 1 คอลัมน์ขนาดตัวอักษร 14 Point

9) ชื่อและหมายเลขกำกับตาราง ขนาดตัวอักษร 14 Point (ตัวหนา) ให้พิมพ์ไว้บนตารางจัดชิดซ้ายได้ตารางบอกแหล่งที่มาจัดชิดซ้าย

10) ชื่อภาพและหมายเลขกำกับภาพ ชื่อแผนภูมิและหมายเลขกำกับแผนภูมิขนาดตัวอักษร 14 Point (ตัวหนา) ให้พิมพ์ไว้ใต้ภาพ (ควรเป็นภาพที่ชัดเจน และควรแนบ File ภาพมาด้วย)

11) แผนภูมิและภาพจัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ ได้ภาพและแผนภูมิบอกแหล่งที่มาจัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

12) ชื่อบรรณานุกรม/เอกสารอ้างอิง ขนาดตัวอักษร 14 Point (ตัวหนา) จัดชิดซ้ายส่วนเนื้อหาบรรณานุกรม/เอกสารอ้างอิง ขนาดตัวอักษร 14 Point พิมพ์ 1 คอลัมน์

13) พิมพ์ชื่อและนามสกุลของผู้เขียนทุกคน พร้อมระบุคุณวุฒิสูงสุด ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) ตำแหน่งงาน และหน่วยงานที่สังกัด หรือสถานศึกษา

14) ผู้เขียนต้องตรวจสอบความถูกต้องของการพิมพ์ต้นฉบับ เช่น ตัวสะกด วรรคตอน และความสละสลวยของการใช้ภาษา

3.2 ส่วนประกอบของบทความ

1) บทความวิชาการ หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงมีการใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ โดยควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (สามารถมีหัวข้อหรือองค์ประกอบที่แตกต่างได้)

1.1) ชื่อเรื่อง (Title) ชื่อเรื่องควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยชื่อเรื่องภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา

1.2) บทคัดย่อ (Abstract) สรุปเนื้อหาของบทความให้ได้ใจความชัดเจนกำหนดให้มีทั้งบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเขียนเป็นภาษาไทยก่อน ความยาว 1 ย่อหน้า ไม่เกิน 250 คำ

1.3) คำสำคัญ (Keyword) ระบุคำที่เป็นคำสำคัญของเนื้อหาเหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูล

1.4) บทนำ (Introduction) เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านเกิดความสนใจในเรื่อง

1.5) เนื้อหา (Body of Text) เป็นส่วนหลักของเนื้อหาบทความ การจัดลำดับเนื้อหา ควรมีการวางแผนจัดโครงสร้างของเนื้อหาที่นำเสนอให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหานั้น การนำเสนอเนื้อหาควรมีความต่อเนื่องเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสาระนั้นได้โดยง่าย

1.6) สรุป (Conclusion) เป็นการสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน และกระชับโดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่เราได้นำเสนอไปแล้วว่ามีผลดี หรือผลเสียอย่างไร

1.7) เอกสารอ้างอิง (Reference) เขียนบรรณานุกรมในรูปแบบ APA (American Psychological Association)

2) บทความวิจัย ควรมีการนำเสนอผลการวิจัยที่ได้รับอย่างเป็นระบบ โดยควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (สามารถมีหัวข้อหรือองค์ประกอบที่แตกต่างได้)

2.1) ชื่อเรื่อง (Title) ชื่อเรื่องควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยชื่อเรื่องภาษาอังกฤษในบรรทัดต่อมา

2.2) บทคัดย่อ (Abstract) กำหนดให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเขียนเป็นภาษาไทยก่อน ความยาว 1 ย่อหน้า ไม่เกิน 250 คำ (การเขียนบทคัดย่อ คือ การสรุปสาระสำคัญของเรื่องโดยเฉพาะวัตถุประสงค์วิธีการและผลการวิจัย)

2.3) คำสำคัญ (Keyword) ระบุคำที่เป็นคำสำคัญของเนื้อหาเหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นในระบบฐานข้อมูล

2.4) บทนำ (Introduction) เป็นการอธิบายถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาและเหตุผลที่นำไปสู่การวิจัยมีข้อมูลทางวิชาการสนับสนุนหรือโต้แย้ง รวมถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.5) วัตถุประสงค์ (Research Objectives) ระบุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

2.6) วิธีการวิจัย (Research Methodology) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียดและชัดเจน

2.7) ผลการวิจัย (Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย การใช้ตารางหรือแผนภูมิไม่ควรเกิน 5 ตารางหรือแผนภูมิโดยมีการแปลความหมายและวิเคราะห์ผลที่ค้นพบอย่างชัดเจน

2.8) อภิปรายผลการวิจัย (Discussion) ผสมผสานเปรียบเทียบและตีความผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย

2.9) สรุป (Conclusion) สรุปสาระสำคัญของผลการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่จะนำผลการวิจัยนั้นไปใช้ประโยชน์

2.10) เอกสารอ้างอิง (Reference) เขียนบรรณานุกรมในรูปแบบของ APA (American Psychological Association)

4. การอ้างอิง

วารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุรธรรมภูมิ ใช้รูปแบบการอ้างอิงของ APA (American Psychological Association) 6th Edition

1. การอ้างอิงในเนื้อหาให้ใช้รูปแบบ ดังนี้ (ชื่อ-นามสกุลผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์)

ตัวอย่าง เกียรติศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546)

2. บรรณานุกรมท้ายบทให้ใช้รูปแบบ ดังนี้

2.1) หนังสือ ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง (Bolinger, Dwinght. (1977). the Form of Language. London: Longmans.)

2.2) บทความจากวารสาร ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้าที่ อ้างถึง.

ตัวอย่าง (Klimoski, R., & Palmer, S. (1993). The ADA and the hiring process in organizations. Consulting Psychology Journal: Practice and Research, 45(2), 10-36.)

2.3) วิทยานิพนธ์ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท/ปริญญาเอก, ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง สรรพพงษ์ จันทเลิศ. (2546). การสร้างเว็บไซต์ท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย . วิทยานิพนธ์ปริญญาโท/ปริญญาเอก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.)

2.4) เว็บเพจ ชื่อผู้แต่งหรือหน่วยงานเจ้าของเว็บไซต์. (ปีที่จัดทำ). ชื่อเรื่อง. สืบค้นเมื่อจาก

ตัวอย่าง American Psychological Association. (1999). Electronic preference formats recommended by the American Psychological Association Retrieved July 18, 1999 from: <http://www.apa.org/journals/webref.html>

5. การส่งต้นฉบับ

ผู้เขียนส่งต้นฉบับพร้อมไฟล์ (Microsoft Word) และแบบฟอร์มส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ กรุงเทพมหานครสุรธรรมภูมิ

กองบรรณาธิการวารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุรธรรมภูมิ

489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

โทรศัพท์ 02-172-9888 , 098-287-5027 , 091-436-6291 โทรสาร 02-172-9620

อีเมล rc_bsu@hotmail.com

6. สิ่งที่คุณเขียนจะได้รับตอบแทน

ผู้เขียนที่ผลงานได้รับพิจารณาตีพิมพ์จะได้รับวารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุพรรณภูมิเป็นถาวรฉบับจำนวน 1 ฉบับ

แบบฟอร์มส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุพรรณภูมิ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุพรรณภูมิ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว).....

ตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี)

ตำแหน่งบริหาร (ถ้ามี)

สาขาวิชา/กลุ่มวิชา/ภาควิชา.....คณะ.....มหาวิทยาลัย.....

อื่น ๆ โปรดระบุ

ขอส่งบทความ ☐ ภาษาไทย ☐ ภาษาอังกฤษ

ประเภท ☐ บทความวิจัย (Research Paper)

☐ บทความวิชาการ (Academic Paper)

☐ บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

☐ บทความปริทัศน์ (Review Article)

ชื่อบทความ (ภาษาไทย)

ชื่อบทความ (ภาษาอังกฤษ)

ชื่อผู้เขียน (ภาษาไทย)

ชื่อผู้เขียน (ภาษาอังกฤษ)

ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก

เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....แขวง.....

เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....E-mail.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ไม่เคยลงพิมพ์ที่ไหนมาก่อน และไม่อยู่ระหว่างการเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่นนับจากวันที่ข้าพเจ้าได้ส่งบทความฉบับนี้มายังกองบรรณาธิการวารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุพรรณภูมิและมิได้คัดลอกหรือละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ใด โปรดระบุ

☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

☐ เป็นผลงานของข้าพเจ้าและผู้ร่วมงานตามชื่อที่ระบุในบทความจริง

ลงนาม.....

(.....)

(โปรดระบุรายละเอียดลงในแบบฟอร์มการส่งบทความให้ชัดเจนและแนบมาพร้อมกับบทความ)

ใบตอบรับและต่ออายุสมาชิก
วารสารวิชาการกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

อีเมล.....โทร.....

มีความประสงค์ ☐ สมัครสมาชิกใหม่ ☐ ต่ออายุสมาชิก

กำหนดปี.....ตั้งแต่ ปีที่..... ฉบับที่..... ถึง ปีที่..... ฉบับ.....

ที่อยู่ในการจัดส่งวารสาร

ออกใบเสร็จรับเงินในนาม.....

พร้อมกันนี้ ข้าพเจ้าได้ชำระเงินผ่านทาง

ธุรการวารสาร สำนักวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ อัตราค่าสมาชิก 1 ปี (3 ฉบับ) เป็นเงิน

500 บาท

ตรวจสอบสถานะสมาชิกวารสารได้ที่ <https://www.facebook.com/bsuresearchcenter>

และ rc_bsu@hotmail.com

ส่งมาที่ สำนักวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานครสุวรรณภูมิ

489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับยาว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

โทรศัพท์ 02-172-9888 , 098-287-5027 , 091-436-6291 โทรสาร 02-172-9620

พร้อมสำเนาหลักฐานการชำระเงินมายัง E-mail rc_bsu@hotmail.com

(ลงชื่อ.....ผู้สมัคร)

(.....)

วันที่.....

สำนักวิจัยและนวัตกรรมการพัฒนา
489 ถนนประชาพัฒนา แขวงทับช้าง เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10320
โทรศัพท์ : 02-172-9888 , 02-257-5027 โทรสาร : 02-172-9620